ÁRA: 25 Ft

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

1993. ÁPRILIS 14. FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS 49. ÉVFOLYAM, 15. SZÁM

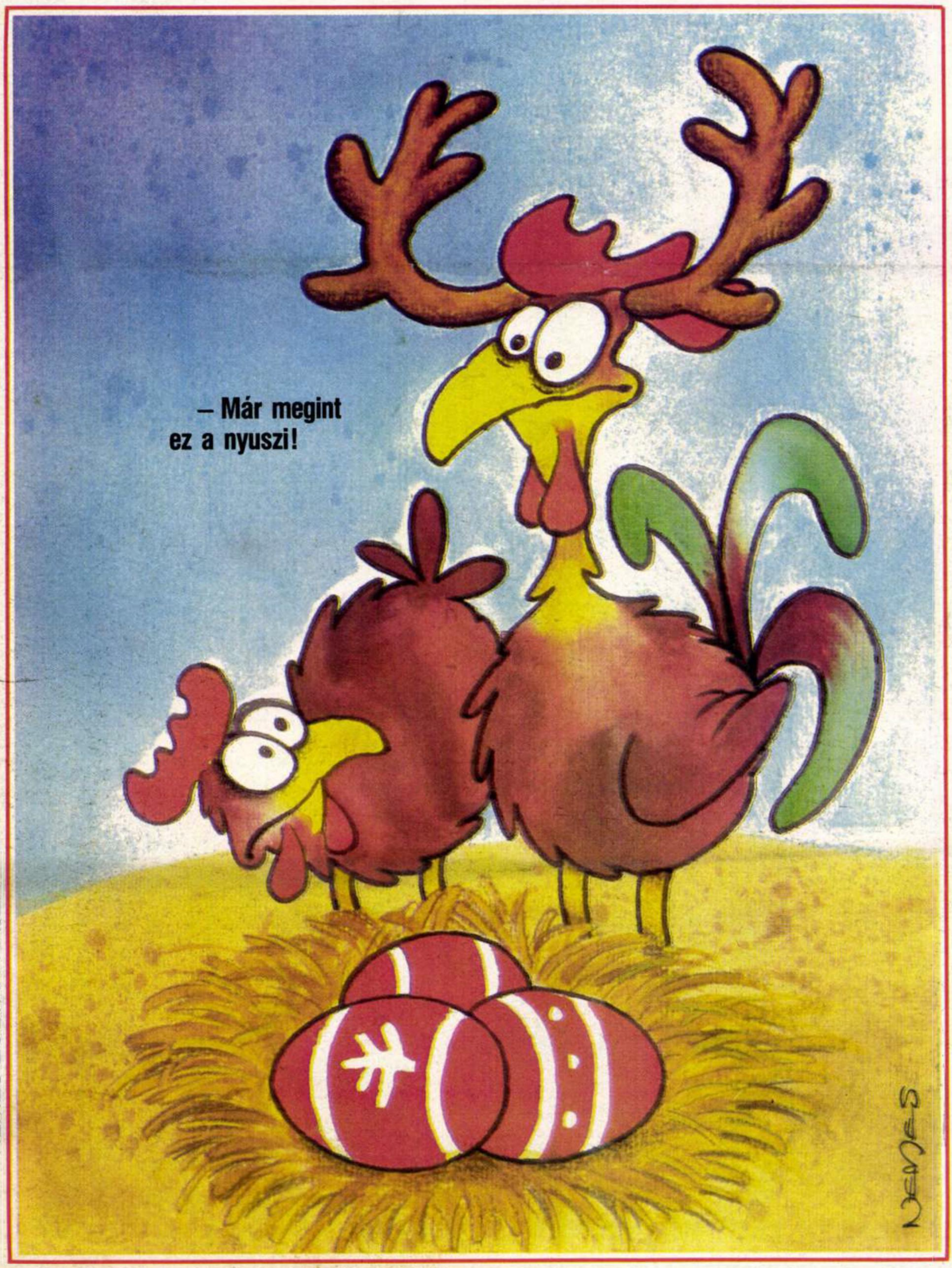

– Már megint ez a nyuszi!

NEMES ZOLTÁN RAJZA

Mai számunk írói:

Alföldi Imre
Benedek István
Bodnár Gyula
Bólya Péter
Dalmáth Ferenc
Farkas Márton
Galambos Szilveszter
Kiss György Mihály
Mátyás István
Miklósi Ottó
Szilágyi György
Walter Béla
Wéber Tamás

és rajzolói:

Antal József
Balogh Lajos
Dluhopolszky László
Dunai Imre
Gyöngy Kálmán
Jelenszky László
Lakatos Ferenc
Nemes Zoltán
Pálfy István
Rau Tibor
Szabó László Róbert
Dr. Tarnóczy Zoltán

CSAK RÖVIDEN

Napjaink kérdése: Többpártrendszerben vajon lehet-e egy húron pendülni?

●

Zajártalom az is, ha okos szavak helyett frázisokat pufogtatunk…

●

Van eset, amikor az ateista közgazdász is kénytelen megkongatni a vészharangot.

●

Az ókori bölcsek szerint az ember nem a barátaitól tanul sokat, hanem a rosszakaróitól.

●

Szép gondolat egy régi folyóiratban: Aki hisz, az idvezül, aki tud, az boldogul.

●

A nagy szellemek találkozni szoktak. Az embernek manapság az az érzése, hogy napjainkban direkt kerülik egymást.

●

Nem mindig az győz, akinek igaza van, de mindig annak van igaza, aki győz…

KISS GYÖRGY MIHÁLY

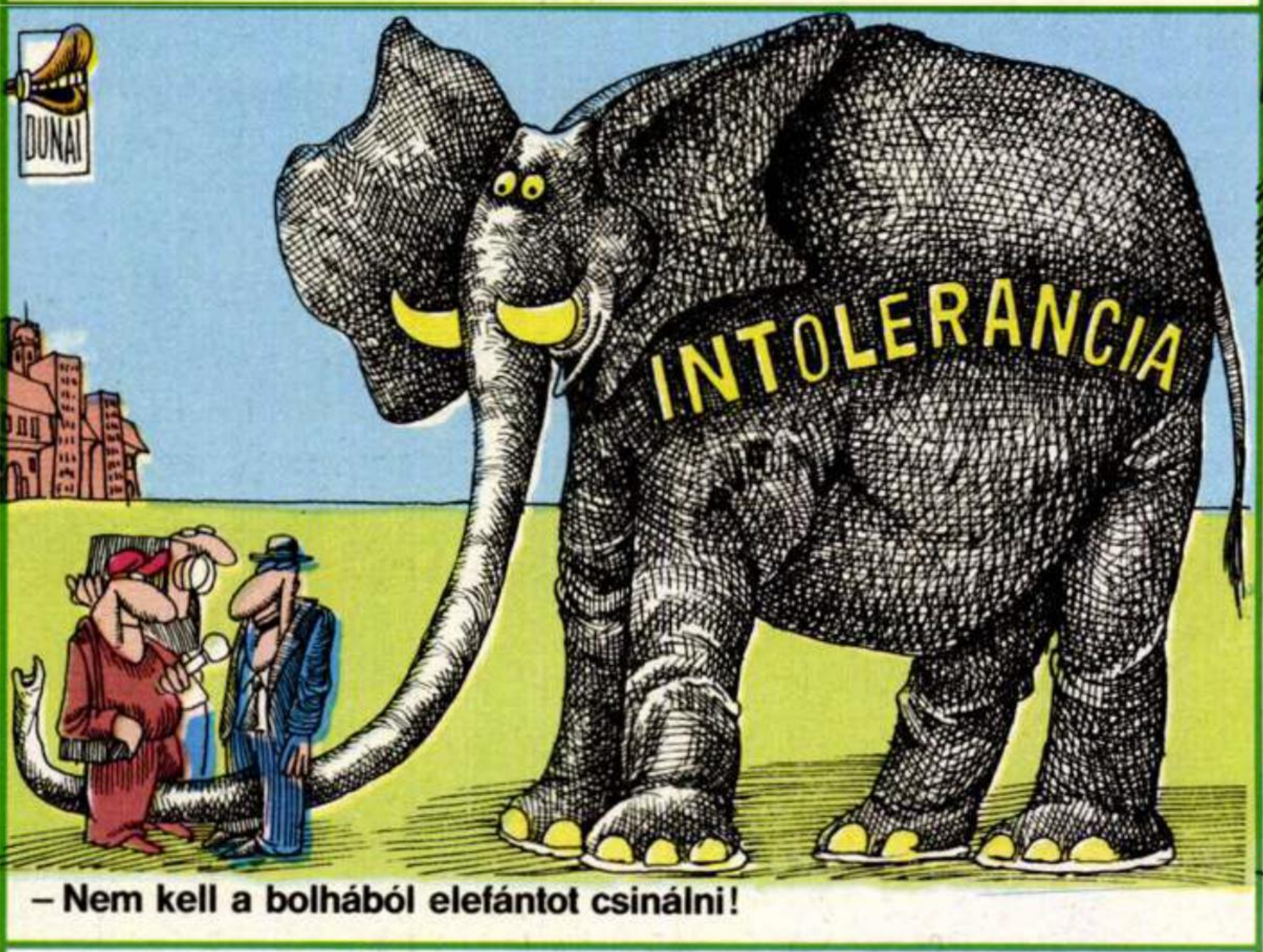

– Nem kell a bolhából elefántot csinálni!

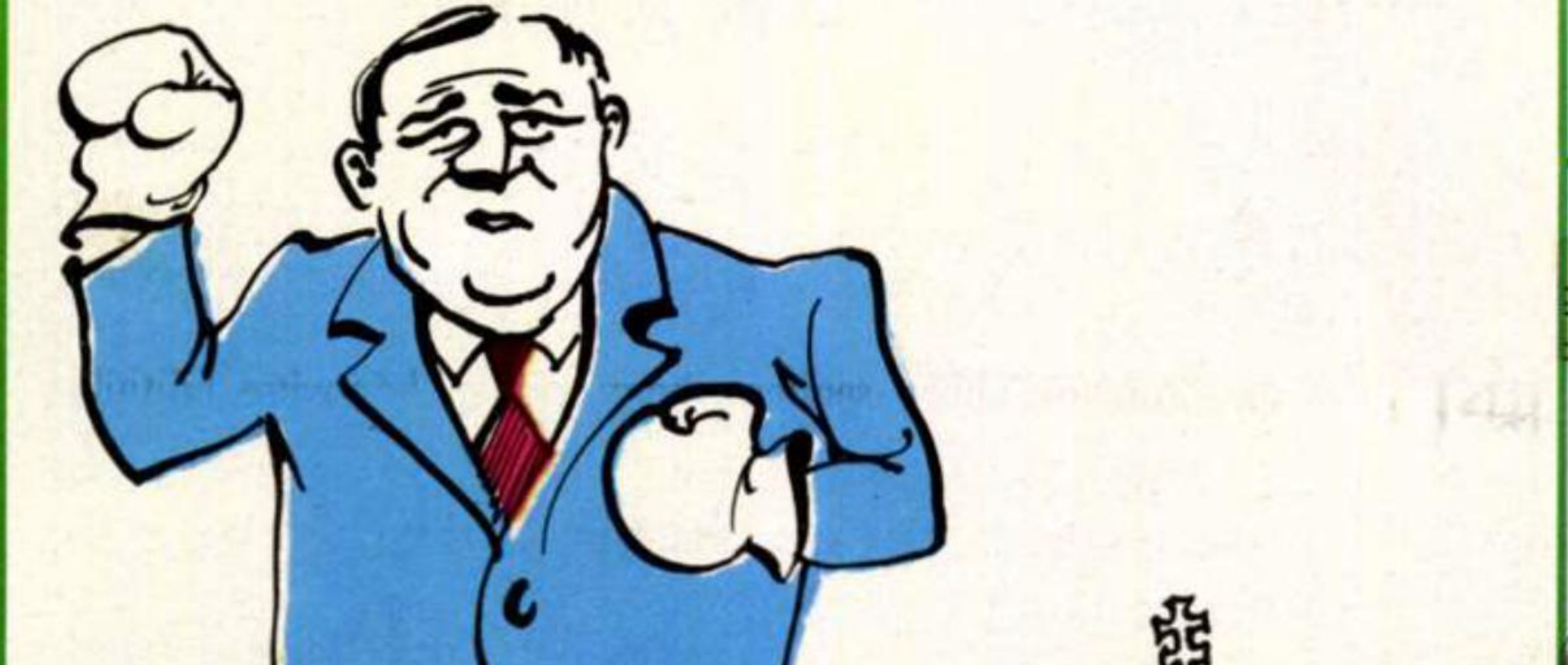

– Itt az ideje, fiúk, hogy egyezményt kössünk a határok sérthetetlenségéről!

NÉVVÁLTOZTATÁS A „FIDESZ" BETŰSZÓ MEGHAGYÁSÁVAL

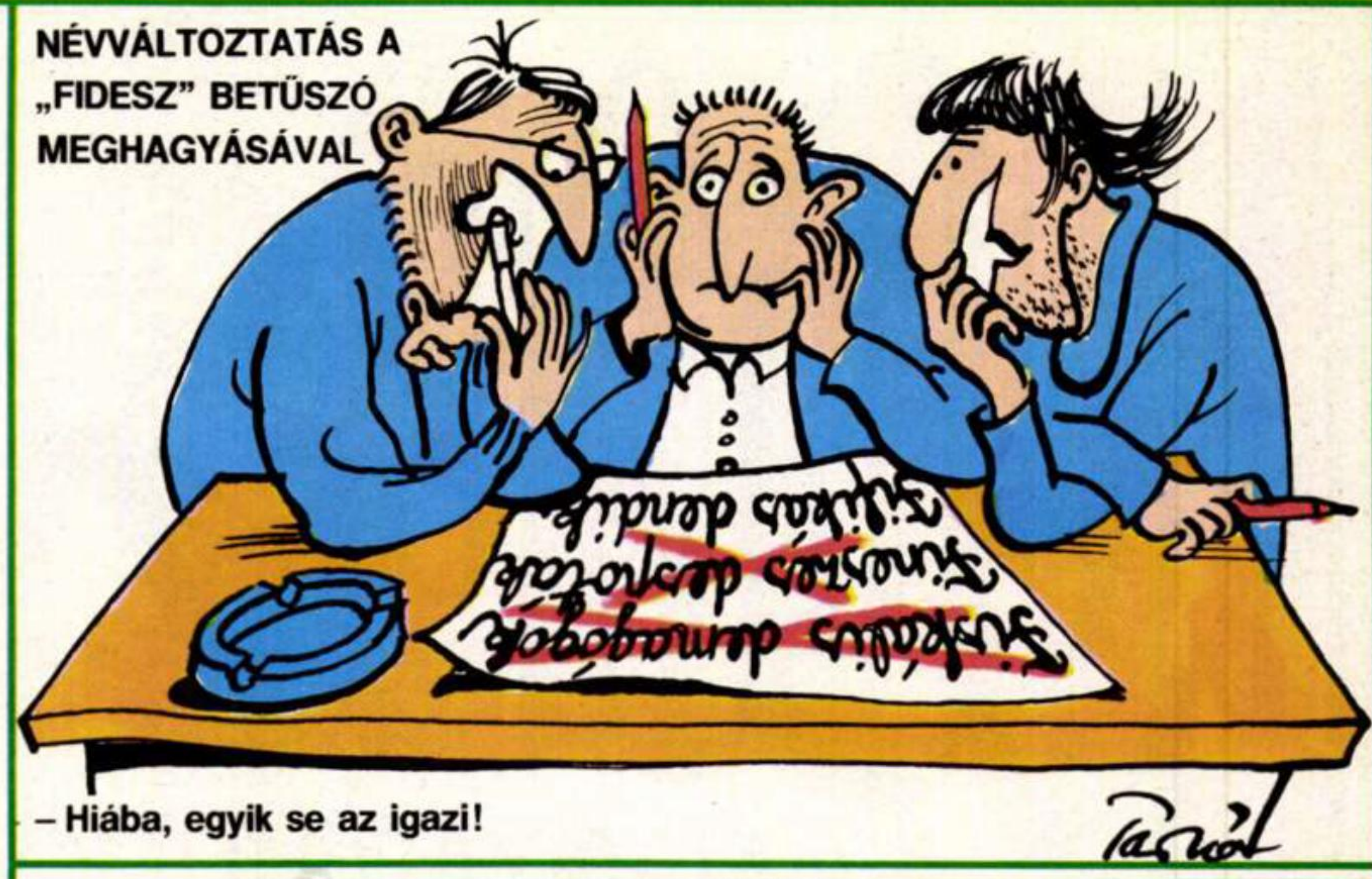

– Hiába, egyik se az igazi!

KEZDŐDIK A VÁLASZTÁSI KAMPÁNY

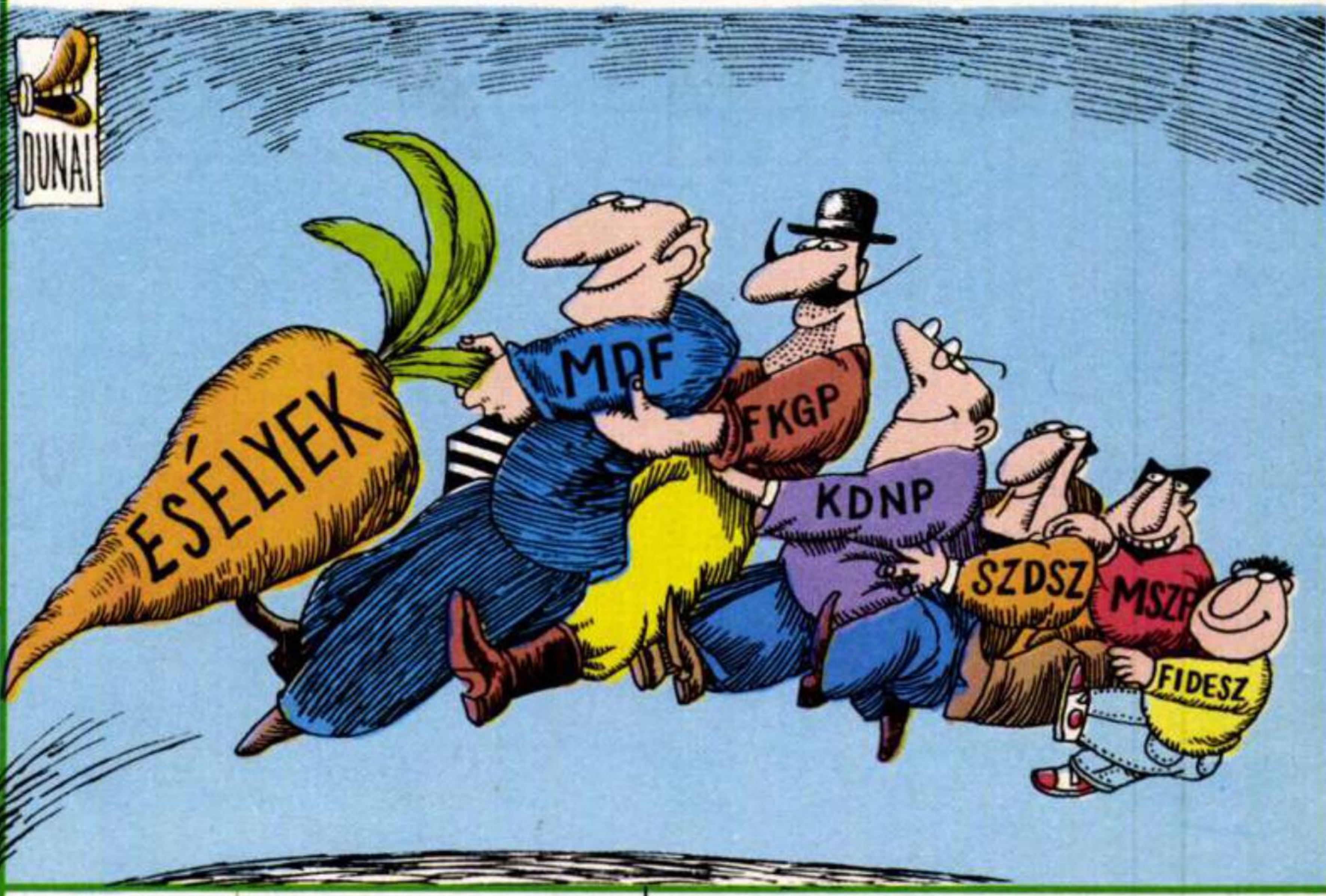

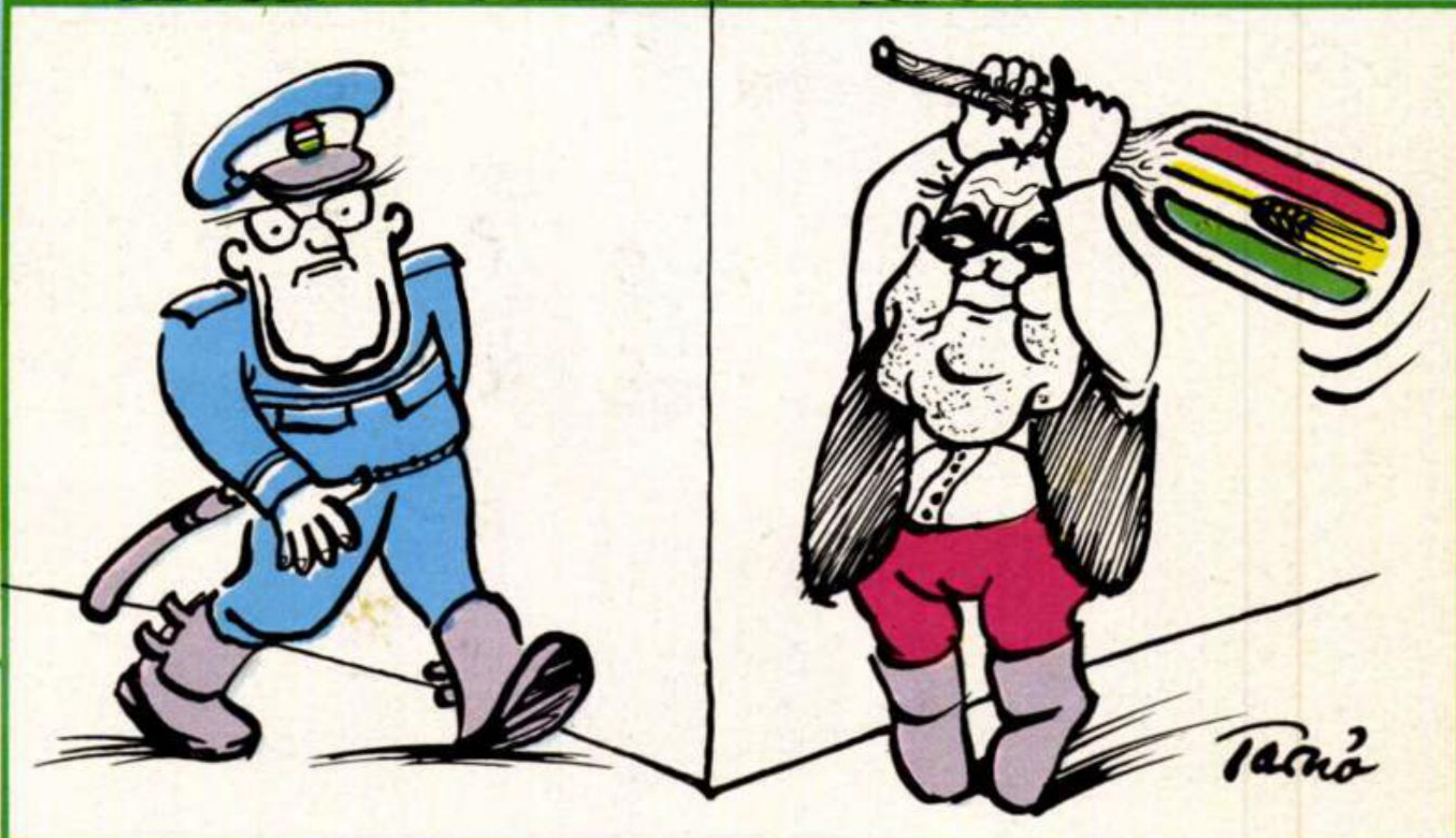

RÁDIÓHÍR NYOMÁN

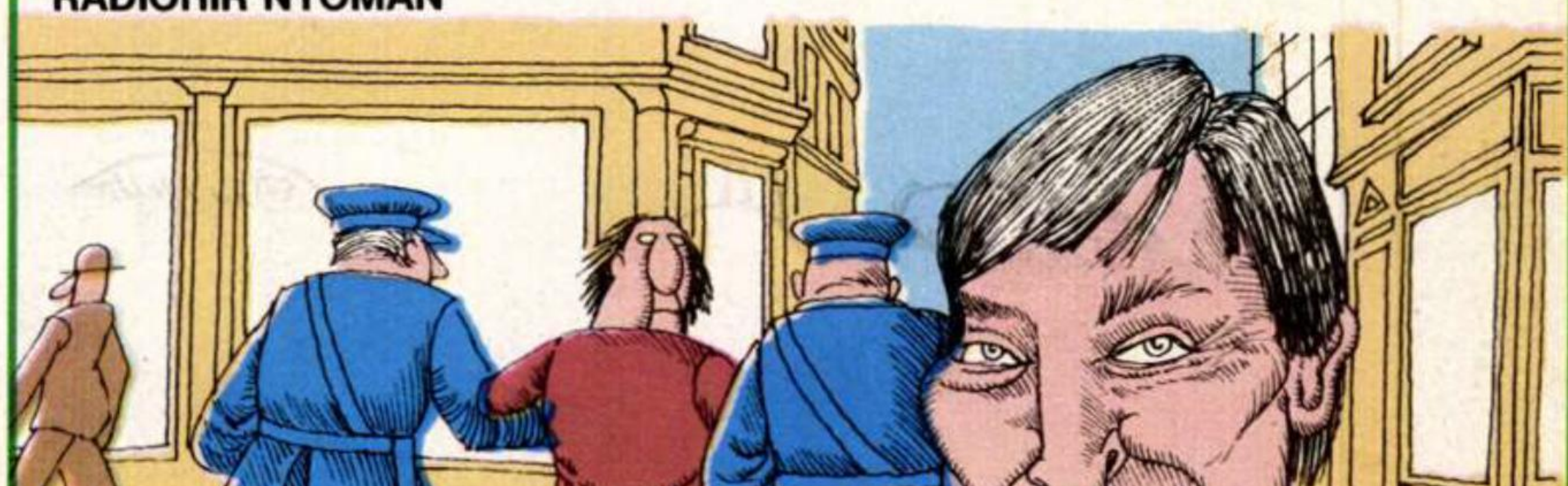

– Budapesten már minden rendben van, már csak a Vörösmarty téri rajzolókat kellett elvitetni.

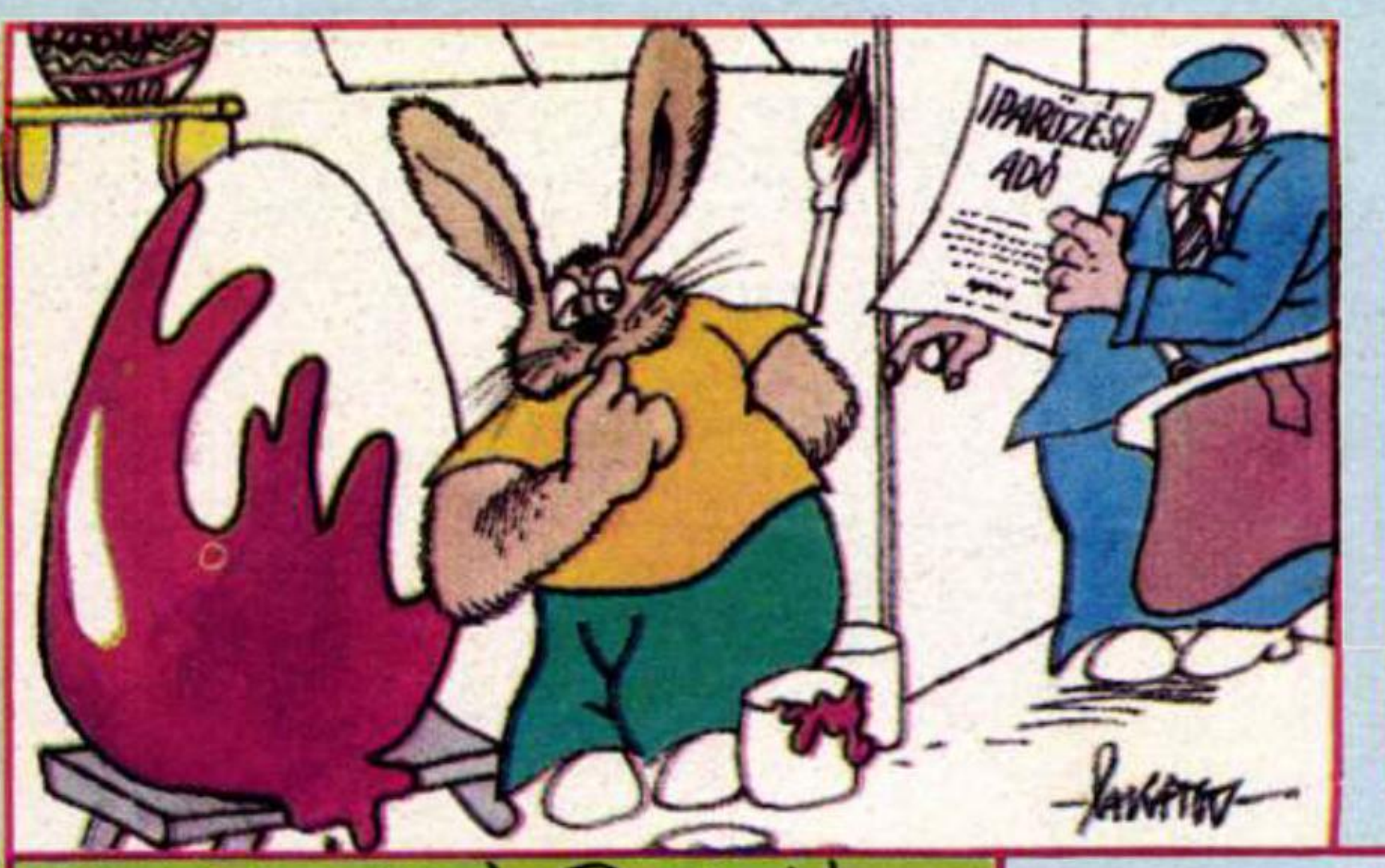

„AJÁNDÉK" A NYUSZINAK

„MINDEN ÖTLET ZSENIÁLIS, MÍG MEG NEM BUKIK."
(G. Z. ötletgazda)

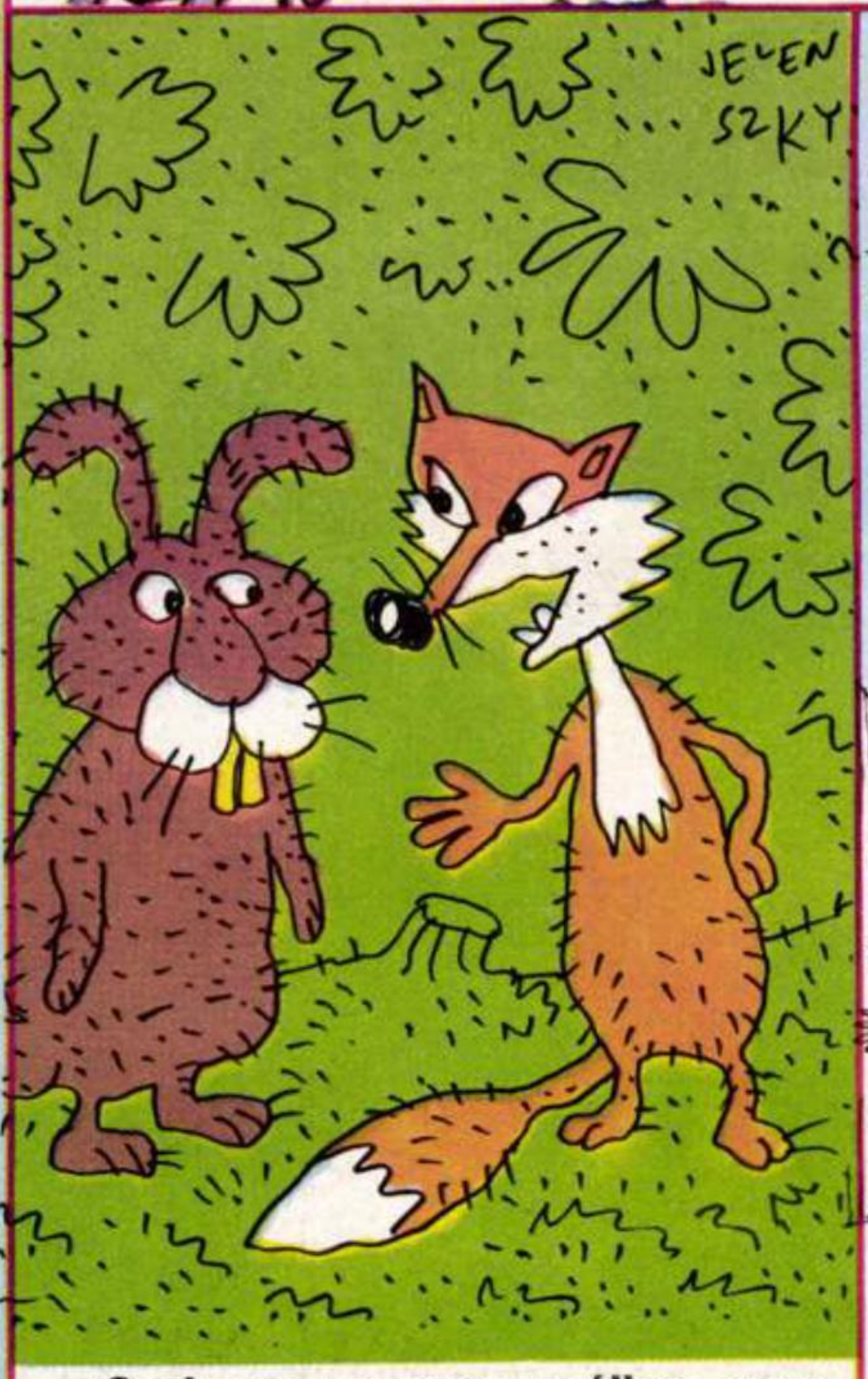

– Csak ne nagyon ugráljon, szervezkedjen! Figyelmébe ajánlom, hogy a tojáspiacon továbbra is mi vagyunk az urak!

MAI VIDÉKI HÚSVÉT

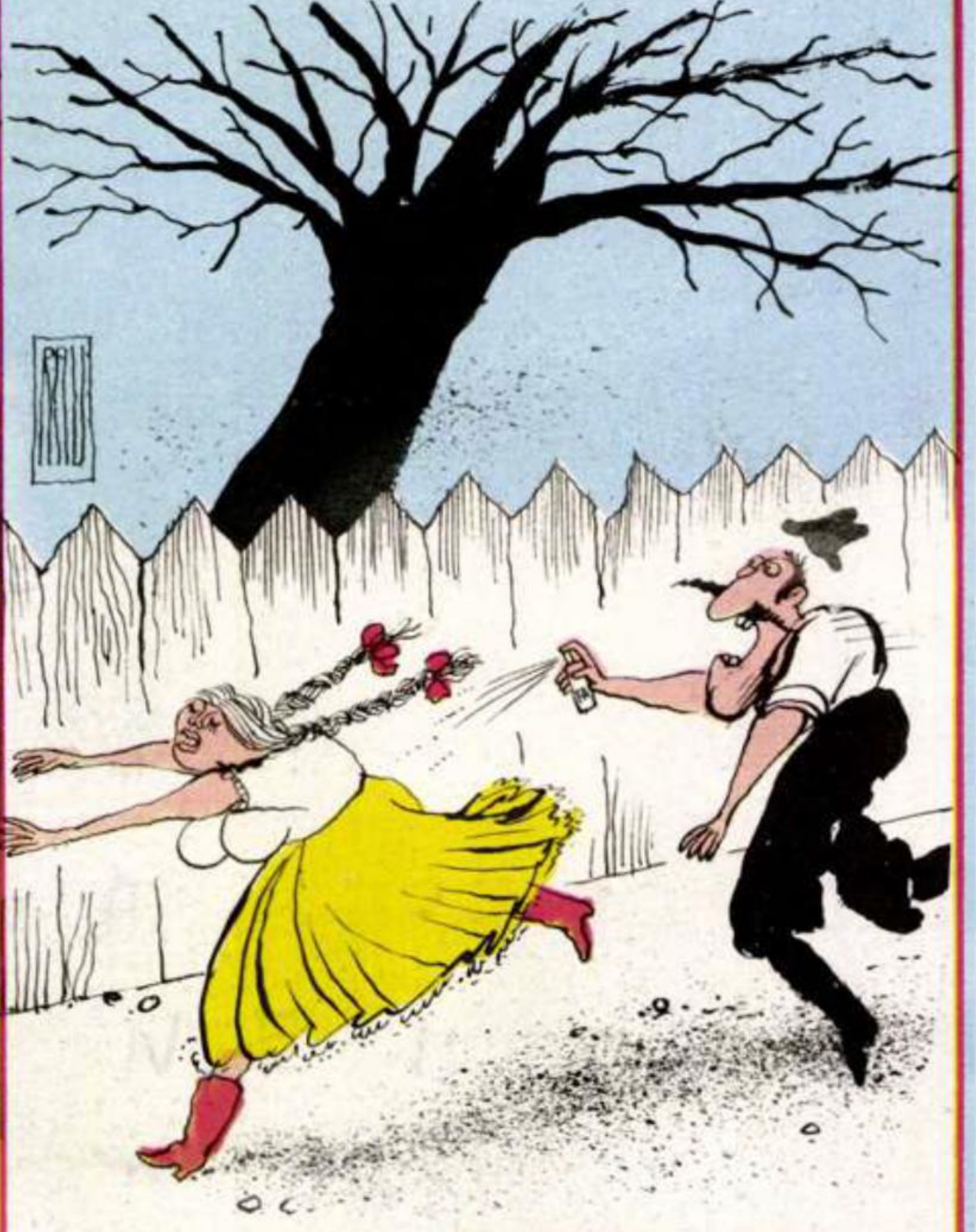

– Ne ijedj meg, azért locsollak az idén spray-vel, mert nagyon drága a víz.

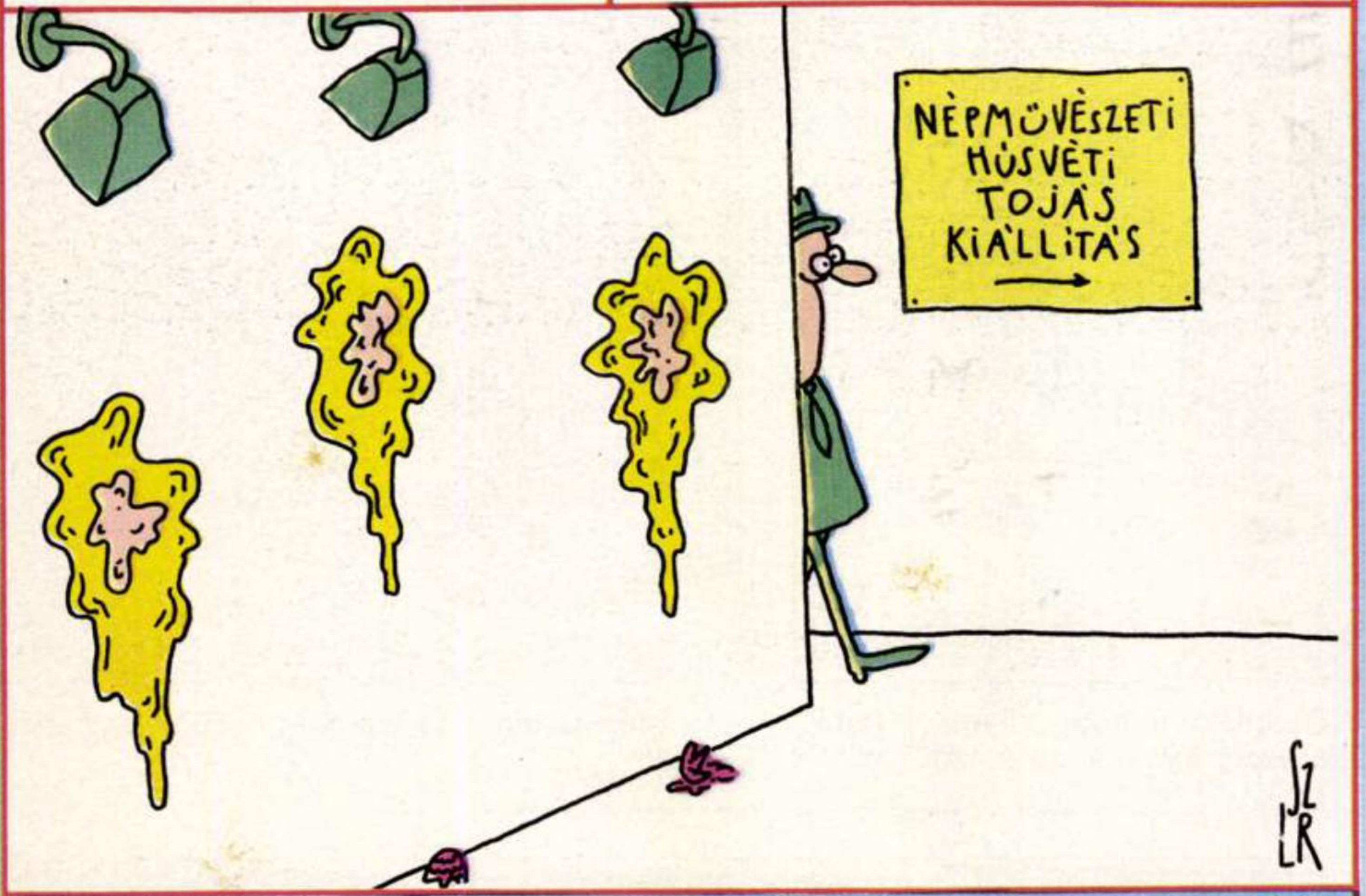

NYUGDÍJAS BŰVÉSZ

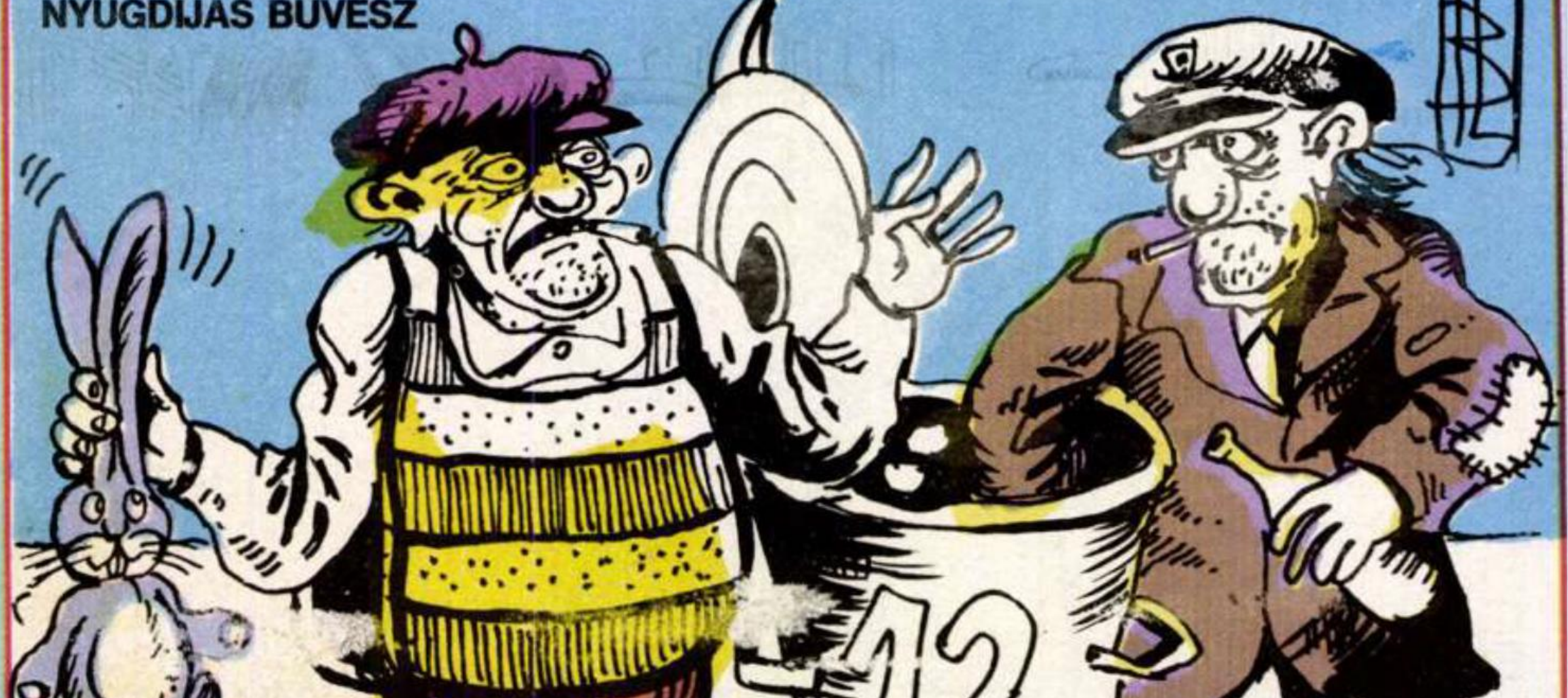

– Nem tehetek róla, de ilyenkor húsvét táján üres üveg helyett mindig csak nyúl akad a kezembe!

SZUHAY BALÁZS:

VEZÉRCIKI

Minden kedves olvasónknak kellemes húsvétot kívánunk!

Furcsa helyzetben írom e sorokat. Odakinn hóvihar tombol, a televízió képei hófúvásban elakadt kocsikat mutatnak, miközben a tavasz ünnepét köszöntöm. Persze lehet, hogy mire önök ezeket olvassák, valóban itt a tavasz – csak hát a Ludas Matyi megszületése minden héten két hetet vesz igénybe.

Nálunk minden tovább tart, mint kellene.

Vagy nem akkor következik be, amikor itt lenne az ideje.

Így voltunk az idei téllel is. Nem télen érkezett, hanem tavasszal.

A naptár persze nem vesz tudomást az efféle rendellenességekről. Abban a húshagyó keddet hamvazószerda követi, aztán jön a nagyböjt, a nagyhét, a megfeszíttetés… Elhallgatnak a harangok – vagy mint mondani szoktuk: Rómába mennek – végül elérkezünk a csodához: megtörténik a Feltámadás. Krisztusé és a természeté.

Az ország történelme sem igazán a várt ritmust követi. Túl sok a tavaszi hóakadály.

A feltámadás csodája megtörtént. Mert csoda volt. Olyan, amelyben már reménykedni sem mertünk. És amikor legtitkosabb álmunk valóra vált, valahogy elfelejtettünk felébredni. Még ma sem vesszük igazán tudomásul.

Hogy a húshagyó kedd mikor volt – el is felejtettük. A hamvazószerdát még most is hiába várjuk. A bűnösöknek eszükbe se jut, hogy hamvat szórjanak a fejükre. Talán azért, mert nem hiszik el – elvégre mindenki magából indul ki –, hogy az őszinte „mea culpa" után bekövetkezne a megbocsátás.

A feltámadáson már túl vagyunk, ám a nagyböjt még nem akar véget érni sokak számára. És hányan, de hányan hiszik azt, hogy a böjt a feltámadás következménye. Holott a feltámadás éppen azért jöhetett el, mert az antikrisztusok böjt idején kölcsönökből tömték a hasukat – nekünk is juttatva lucullusi lakomájukból ízletes morzsákat. Ezt fizetjük most, ennek van a böjtje…

Visszasírjuk a morzsákat? A háromévenkénti konzerves téliszalámis, sátras nyugati nézelődő-portyákat? Amikor elnéztük sóvár szemmel azokat a fényes kirakatokat, amelyeket most itthon láthatunk – egyelőre hasonló tekintettel… Vagy a „kicsi, de a miénk" szeretetével körülvett műanyag bűzbomba Trabantot, melyhez néhány évi várakozás után másfél-, kétéves fizetéséből bárki hozzájuthatott? Netán a vándorzászlót, mellyel a jó munkát megfizették?

Sokakat, nagyon sokakat méltánytalanul sújt a böjt. Ők nem a vándorzászlót hiányolják, hanem a munkát. Nekik hiába papolnám, hogy fel a fejjel, a feltámadás után csak eljön a nagyböjt vége is. Őket csak eggyel szolgálhatom húsvét idején: megpróbálok abban segíteni, hogy mosoly könnyítse böjtjüket.

És hogy elültessem bennük a hitet: hóvihar ide, hóvihar oda, itt a tavasz, éledezik a természet. Óvjuk a rügyeket, nehogy elfagyjanak.

Kellér Dezsőnek volt egy pompás kis jelenete: „Csak egy szál ingben." Első része az ostrom alatt, a pincében játszódott, ahol a főszereplő azon rimánkodik, hogy ha csak egy szál ingben is, de túlélje a háborút. A második rész a háború után játszódik, a főszereplő ép bőrrel megúszta, még csak nem is egy szál ingben, még sincs megelégedve semmivel. Kellér prófétának bizonyult. Nem holmi csip-csup ostromon, egy egész korszakon vagyunk túl… És sokan nem örülnek, hogy túl vagyunk.

Túl vagyunk?

Ne töprengjünk ezen. Ünnepeljük a Feltámadást!

Kellemes húsvéti ünnepeket!

BÓLYA PÉTER:

MORFOND-ÍR

Olvasom a fura hírt: Csalt a rendőr...

Vajha én, B. P. mire gondolnék, ha mint megvédeni való állampolgár, meghallanám a hírt?

Hát... Mindenekelőtt arra, hogy: Mi lesz, ha *minden* megfordul itt?

A közértesnő, pedig jószívű, kerek asszonynak hittem, az életet adó kenyér mélyén (és helyette) plasztikbombát nyújt át nekem, mely vágásra robban? Ej, hiszen az lett vón a dolga, sőt feladata, hogy *táplálékot* adjon!

Aztán: megyek az orvoshoz, gyógyulni, mire ő felszívja a jól ismert injekciót, és szíven szúr vele. A tanácsi munkaerő, kihez segélyért fordulok, hiszen csóró vagyok, beteg, oltalomra vágyó, úgy pofán vág, hogy kiszállok a szobából, a mentősök felsegítenek, majd kidobnak a harmadik emeleti ablakon.

A szociális gondozónő kirabol és - röhög távozóban, a hadsereg minden kivülről jövő segítség ellenében *megtámadja* a hazát, a pincér üdvözült mosollyal teendi elém a ciánkális pörköltet, a képviselő interpellál, hogy a választópolgárt ízekre kell választani, de mielőbb, a zenész üveget fúj trombita helyett, és a fejemen széttöri kemény dúrban, a hentes megcélozza a kiszemelt marhahúst, és bamm, a nyakamra sújt a bárd...

Vagy tán azon morfondíroznék: *Nem kéne-e előzetesen megvizsgálni,* pszichologice meg mindenképpen, hogy *ki lesz* a rendőr, a kommandós, ugyanígy a miniszter, a hentes, az orvos, a mindenki? És akkó végre kimondhatjuk, amit eddig még senki sem tudott, mármint hogy kutyából nem lesz szalonna, ugyanakkor a hajdú ne öntsön harangot, és a csizma *kotródjék lefele az asztalról?!*

RENDŐRSÉGI SZAKBOLT NYÍLT

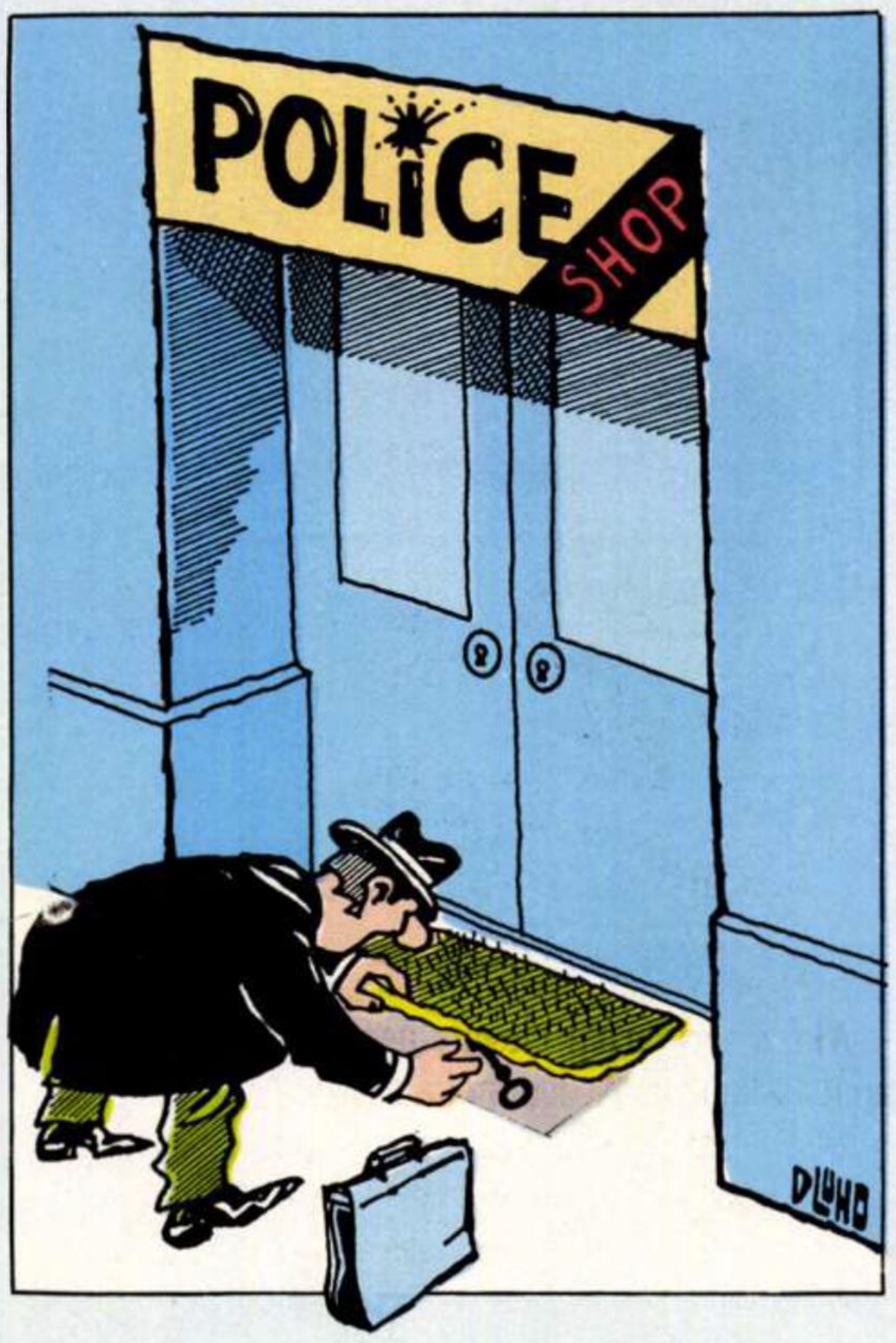

A RENDŐRSHOP MEGLEPETÉSE:

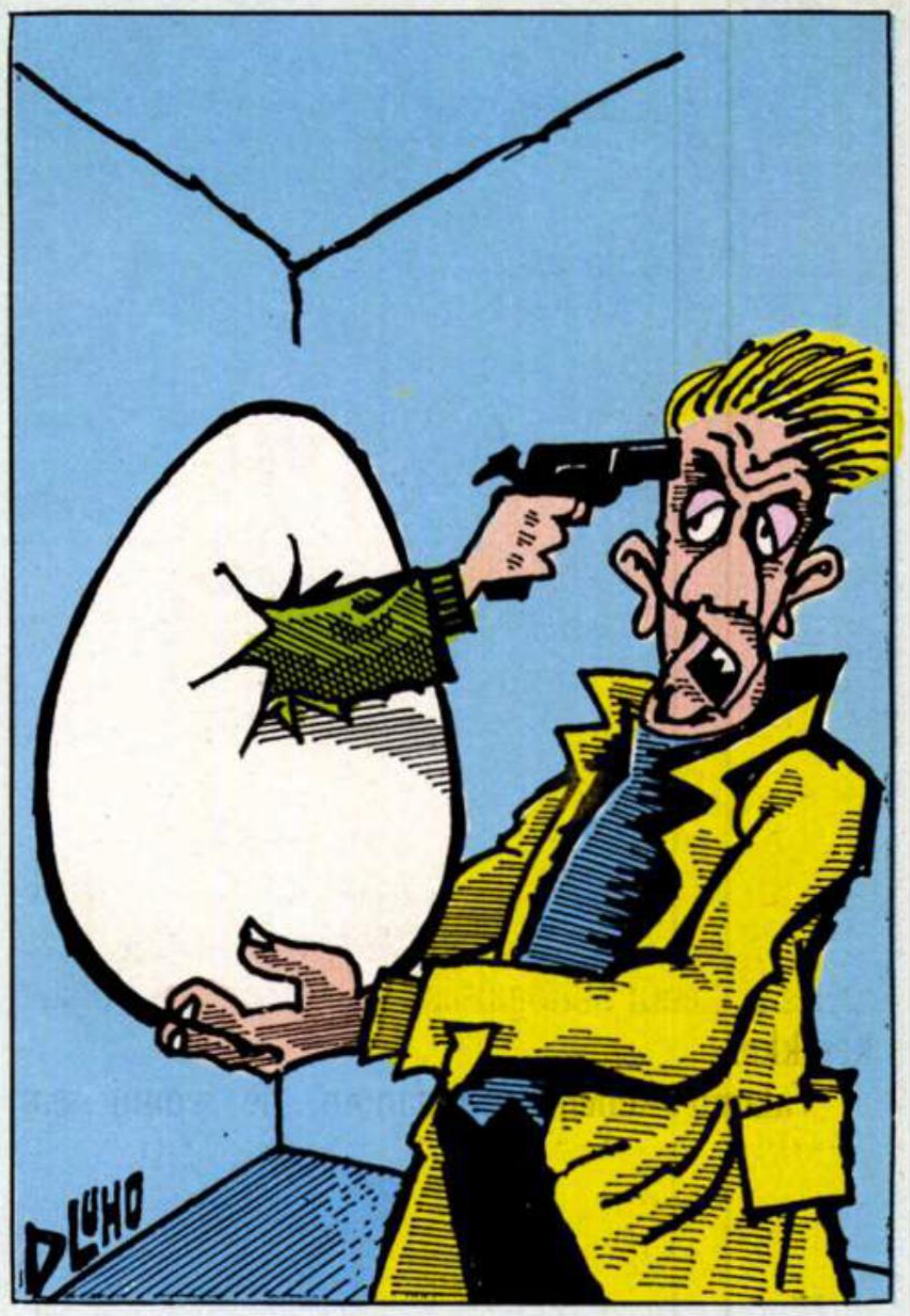

KILLER-TOJÁS

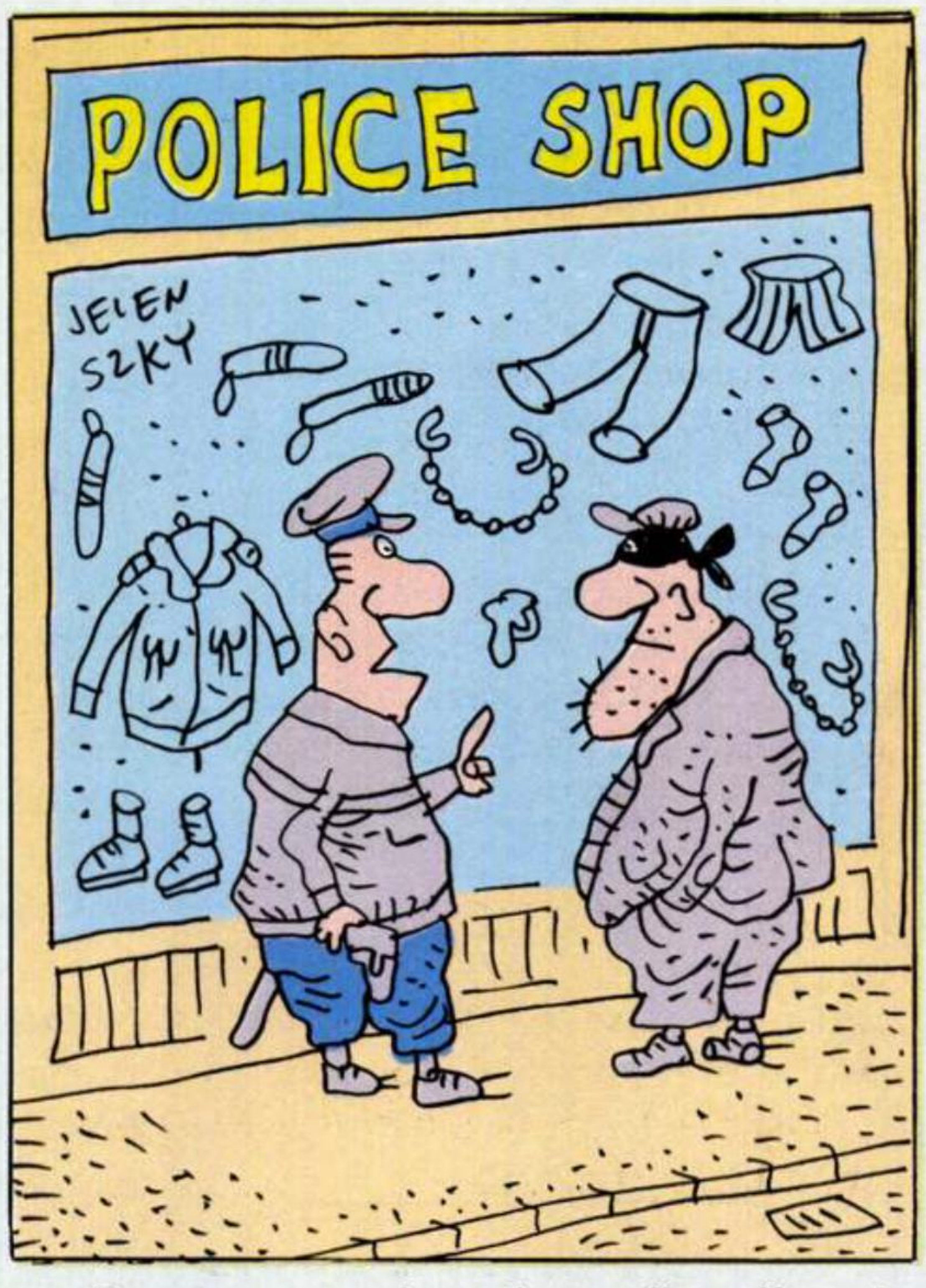

– Beugrom, megnézem, hogy milyen új gumibotok érkeztek, addig innen el ne mozduljon.

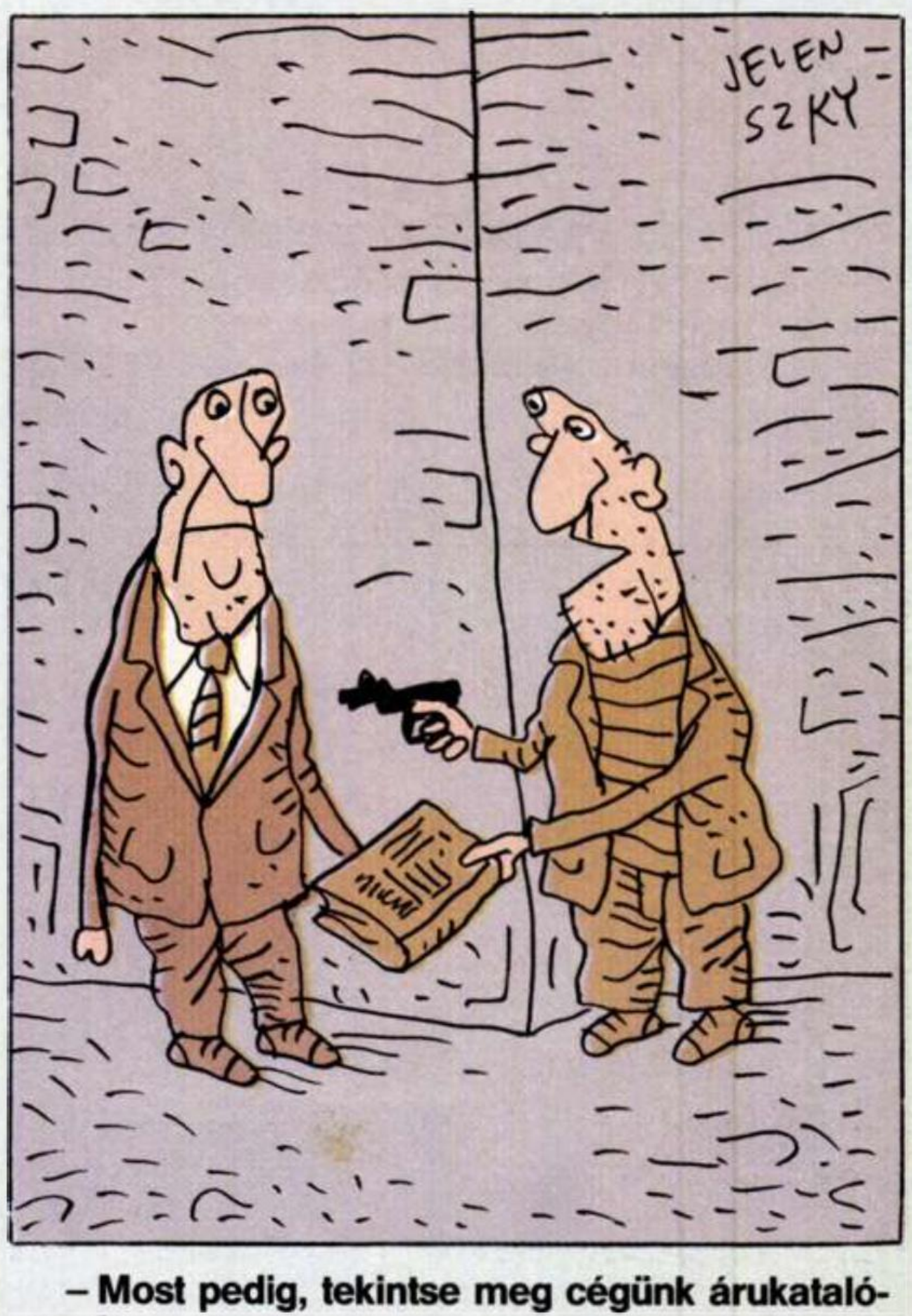

– Most pedig, tekintse meg cégünk árukatalógusát.

POLICE SHOP NYÍLT

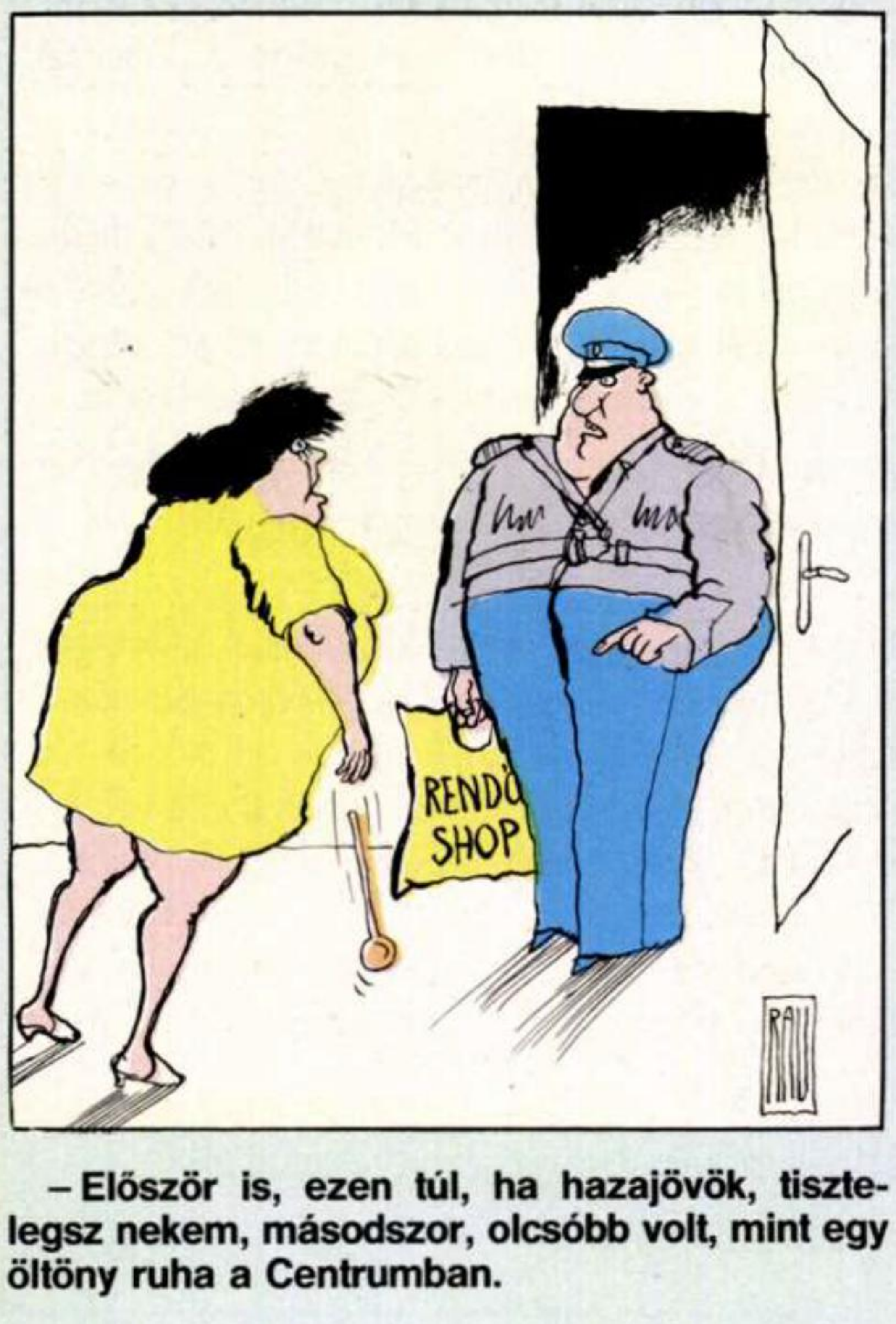

– Először is, ezen túl, ha hazajövök, tisztelegsz nekem, másodszor, olcsóbb volt, mint egy öltöny ruha a Centrumban.

KONKURENCIA

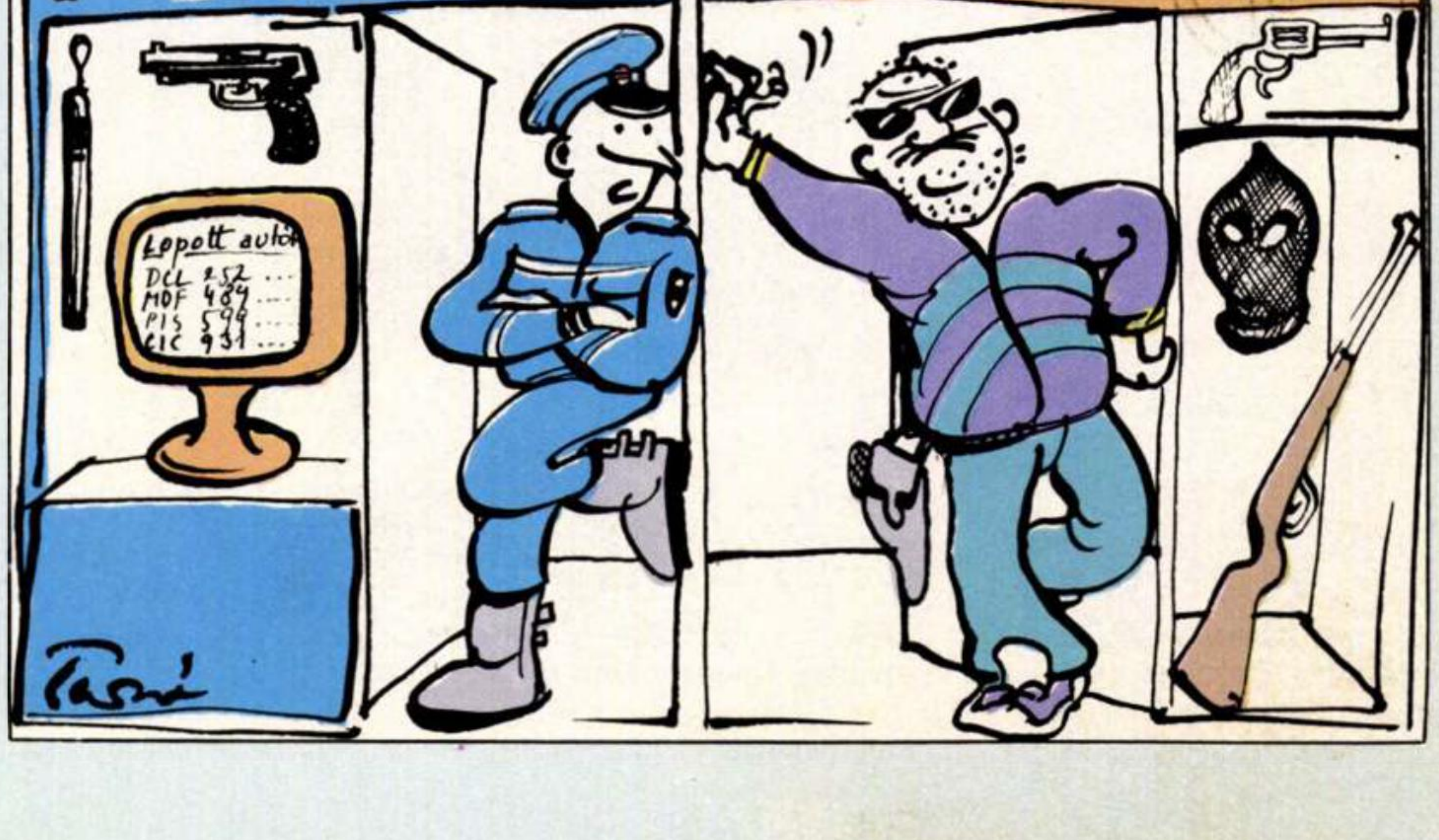
POLICE SHOP
GANGSTER SHOP
Lopott autók
DCL 252 ...
MOF 484 ...
PIS 596 ...
CIC 931 ...

BENEDEK ISTVÁN:

AZ ELSŐ CSALÓDÁS

A Baross utcában rábámészkodtam Posspischill Oswald cégtáblájára, biciklimmel alaposan nekiütköztem a járdaszegélynek.

A Mária Terézia tér mögött egy kis utcában rátaláltam Strém Mátyás kerékpárjavító és kölcsönző műhelyére. Pironkodva beállítottam a meggörbült kerékkel. A mester – alacsony, zömök, középkorú férfi – egy kontrafék szétszerelésével bíbelődött. Csak a szeme sarkából pislantott rám.

– Szép kis nyolcas – mondta, s tovább szedegette az olajtól csillogó fémgolyócskákat. Vizsla tekintetében volt valami huncutkás, noha komolyságát mindvégig megőrizte.

Széttekintettem a piciny műhelyben. Leülésre csak egyetlen szék kínálkozott, kékszemű szőke leányzó gömbölyködött rajta. Hasonlatossága az apjához szinte mulatságosnak tűnt. Nem csinált semmit, egykedvűen bámult engem, amint kissé szerencsétlenül álldogáltam, kezemben a póruljárt kerékkel.

Valamit kellene mondanom, de semmi sem jutott az eszembe. Strém Mátyás kisegített.

– Min töpreng, fiatalúr?

– Hát hogy Strém úr megjavítaná-e a kereket.

– Micsoda kerékpáros maga, hogy egy nyolcassal nem tud elbánni?

Ettől fülig vörösödtem, mert a Józsefvárosban minden suhanc maga tudta szerelni a bringáját.

– Egyszerű nyolcassal, persze… Csak hát ez egy kicsit elgörbült itten… – mutattam az eltorzult abroncsra, amely maga is a föld alá szeretett volna bújni szégyenében.

A szőke hajadon közbeszólt.

– A papa mindent meg tud csinálni – mondta foghegyről.

Strém úr megtörölte olajos kezét, elvette tőlem a kereket, jól megnézte, satuba szorította.

– A kisasszony tud kerékpározni? – kérdeztem, csak hogy mondjak már valamit.

– Naná, hogy nem – válaszolta, ami annyit jelent, hogy igen. – Miért kérdi?

– Gondoltam, esetleg vasárnap kirándulhatnánk együtt. Például a Dobogókőre.

– Magával?

– Velem és egy osztálytársammal.

– Ha a papa elenged…

– A fiatalúr hova jár iskolába? – kérdezte a mester, miközben figyelmét gondosan a küllőkre összpontosította.

– Ide a szomszédba, a Tavaszmezőbe.

– Szóval a Zrínyibe. Mondja, kiről nevezték el az iskolájukat?

– Ugyan, papa – szólt közbe a szőke tündér –, ezt igazán mindenki tudja: a szigetvári hősről.

– Szamár vagy. Zrínyi Miklósról, a költőről.

– Az ugyanaz – duzzogott a lány.

– Hogy volna ugyanaz? – csattant fel az öreg. – Aki Szigetvárnál elesett, nem írhatott verset a saját haláláról. A dédunokája volt.

– A papa mindent tud – szögezte le a lány. – Még azt is – tette hozzá –, hogy ki volt Bessenyei György. Róla nevezték el a Mária Terézia teret.

Szerencsére a mestert nagyon lefoglalták a küllők, nem figyelt ránk.

– Szóval kirándulni hívja a lányomat? – dünnyögte közben. – Bemutatkozott már neki?

Sután meghajoltam, elmotyogtam a nevem.

– Bözsi vagyok – nyújtotta a kezét, fölülről és lottyadt puhán. – Hatodikba jár? Én negyedikbe, a Dobó Katicába. Ha kirándulni akar, mutassa be előbb a barátját, hogy a papa neki is föltegyen pár találós kérdést.

A mester elégedetten pörgette a kiegyengetett kereket.

– Negyven fillér – tartotta a markát.

Másnap a suliban szóltam Koppelnak, jöjjön bemutatkozni Strémékhez, vasárnap kirándulunk. Hízásra hajlamos, kerek képű, örökké tréfál és nevet. Használható cimbora.

– Nincs bicajom.

– Bérelünk Strém papától.

– A felét fizeted.

A bemutatás szerencsésen zajlott. A mester jó kedvében volt, könnyű vizsgakérdést tett fel: Mi a különbség Mohamed és a hegy közt? Koppel azonnal feltalálta magát.

– Mohamed tudna biciklizni, a hegy nem. Mennyiért tetszik kerékpárt kölcsönözni?

– Egy napra kilencven fillér, de Steyer-Waffenradot adhatok pengő tízért.

Maradtunk a kilencven filléres Csepel mellett. Koppel azt is lesiránkozta nyolcvanhatra.

– Apukától írásbeli jótállást tessék hozni.

– Megfelel a mamámtól is? A papám ugyanis nincs Pesten – hazudta Koppel, mert az anyja aláírását jobban tudta hamisítani.

A kirándulás jól sikerült. Koppel remek formában volt, elhozta a mandolinját, szakadatlanul énekelte:

On the ceiling,
on the ceiling
promenade a bug…

Ez a saját szerzeménye. Szövege mindössze ennyiből áll, mert Koppel nem tud angolul, csak annyit, hogy a plafonon sétál egy poloska. Bözsi el volt ragadtatva.

Egy hét múlva újra kirándultunk, aztán Koppel hívott, hogy nézzük meg a három plusz egyes rádiójukat, amit most vett a papája. Nekünk csak detektoros rádiónk volt, fülhallgatóval, magunk tekercseltük. Megbámultuk hát Koppelék csoda masináját, hallgattuk a bemondó Scherz bácsi recsegő hangját, aztán mindenféle külföldi állomást kerestünk, de semmit sem hallgattunk végig, mert Koppel be akarta mutatni, hogy Amerikát is tudja fogni, ami persze nem sikerült.

Legközelebb, amikor kirándulni hívtam Bözsikét, azt mondta: Sajnálom, foglalt vagyok.

Megkérdeztem Koppeltól, mit csinál vasárnap?

– Kirándulunk Bözsivel, de meg ne mondd a papájának, hogy nem leszel velünk. Csókolózni akarunk.

Hatvan évvel később arrafelé járva, puszta kíváncsiságból, kerestem Strém bácsi hajdani műhelyét. A Mária Terézia tér helyén Horváth Mihály tért találtam, de mögötte a kis utcában megvan az öreg ház, erősen romos állapotban. A műhely redőnye lehúzva, lelakatolva, egy ütött-kopott cégtáblán ki lehet böngészni ezt az elmosódó szöveget: Koppel és tsa, autószerelő műhely.

Talán nyugdíjba mentek ők is. Koppel és tsa.

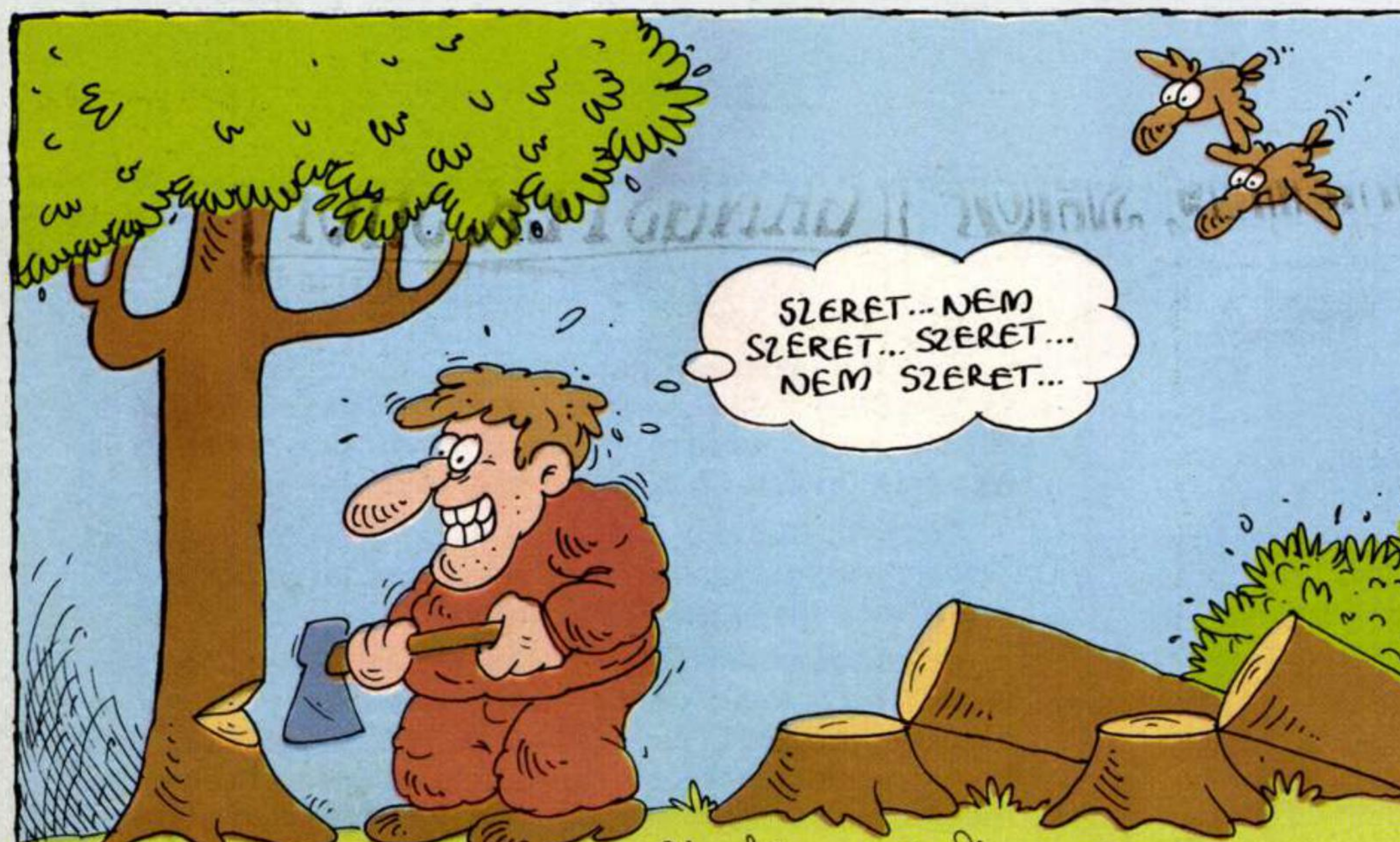
SZERET… NEM SZERET… SZERET… NEM SZERET…
NEMES

ÁPRILIS

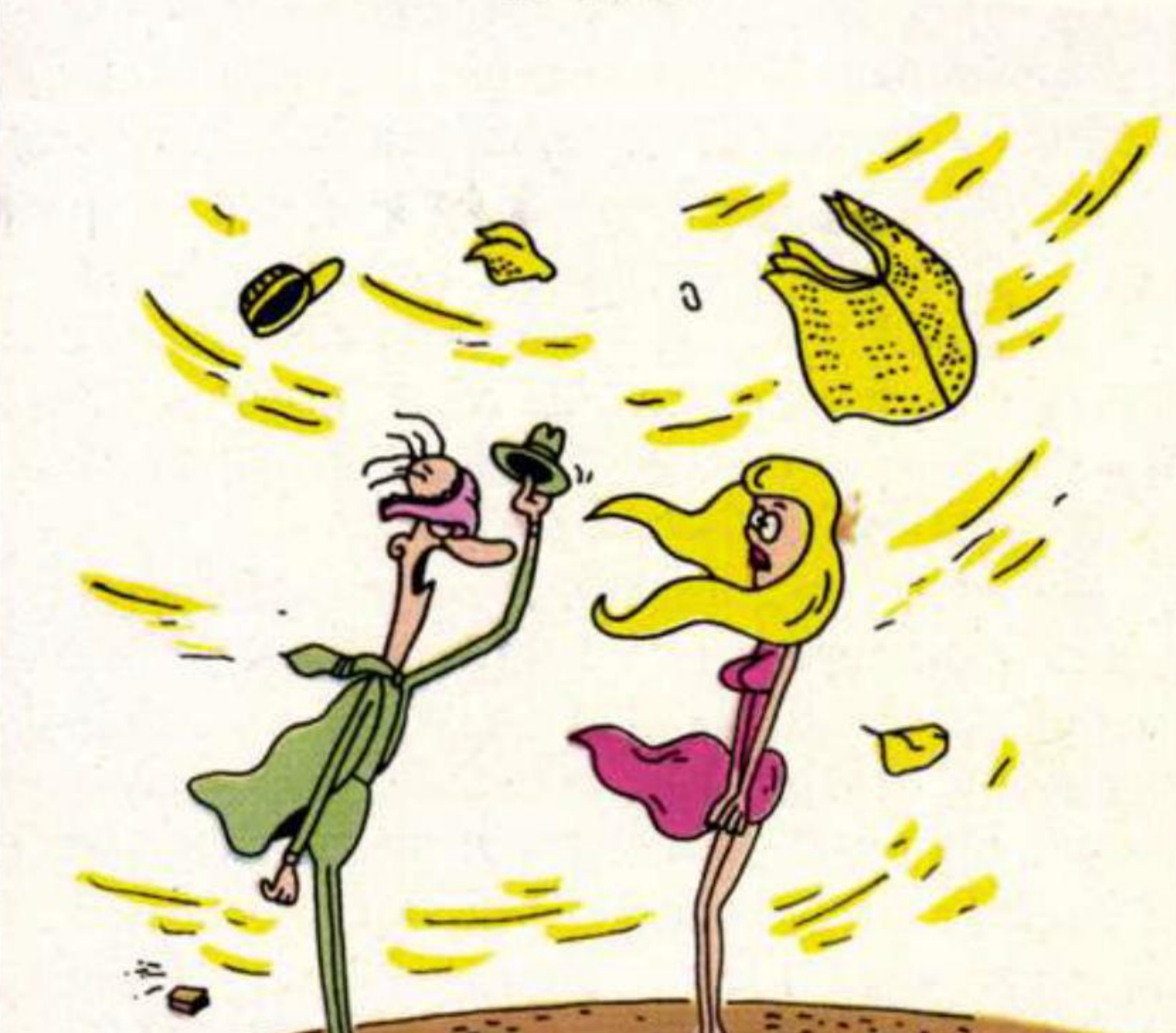

– Elnézést, hölgyem, kérem ellenőrizze, nem ön veszített el az imént egy csipkés, rózsaszín, intim ruhaneműt?

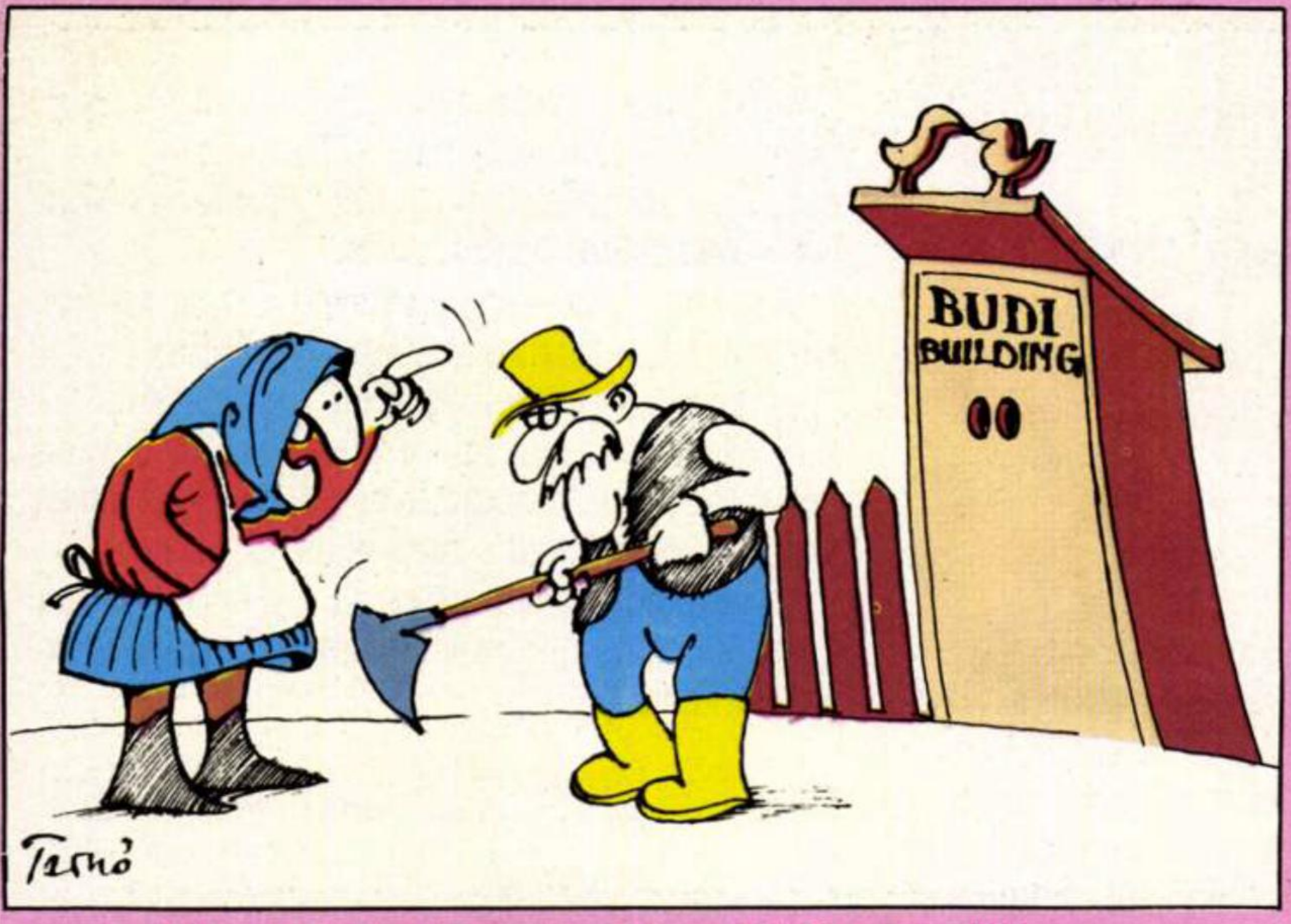

– Mi van, tata, csak nem kend is az EXPO-ra készül?

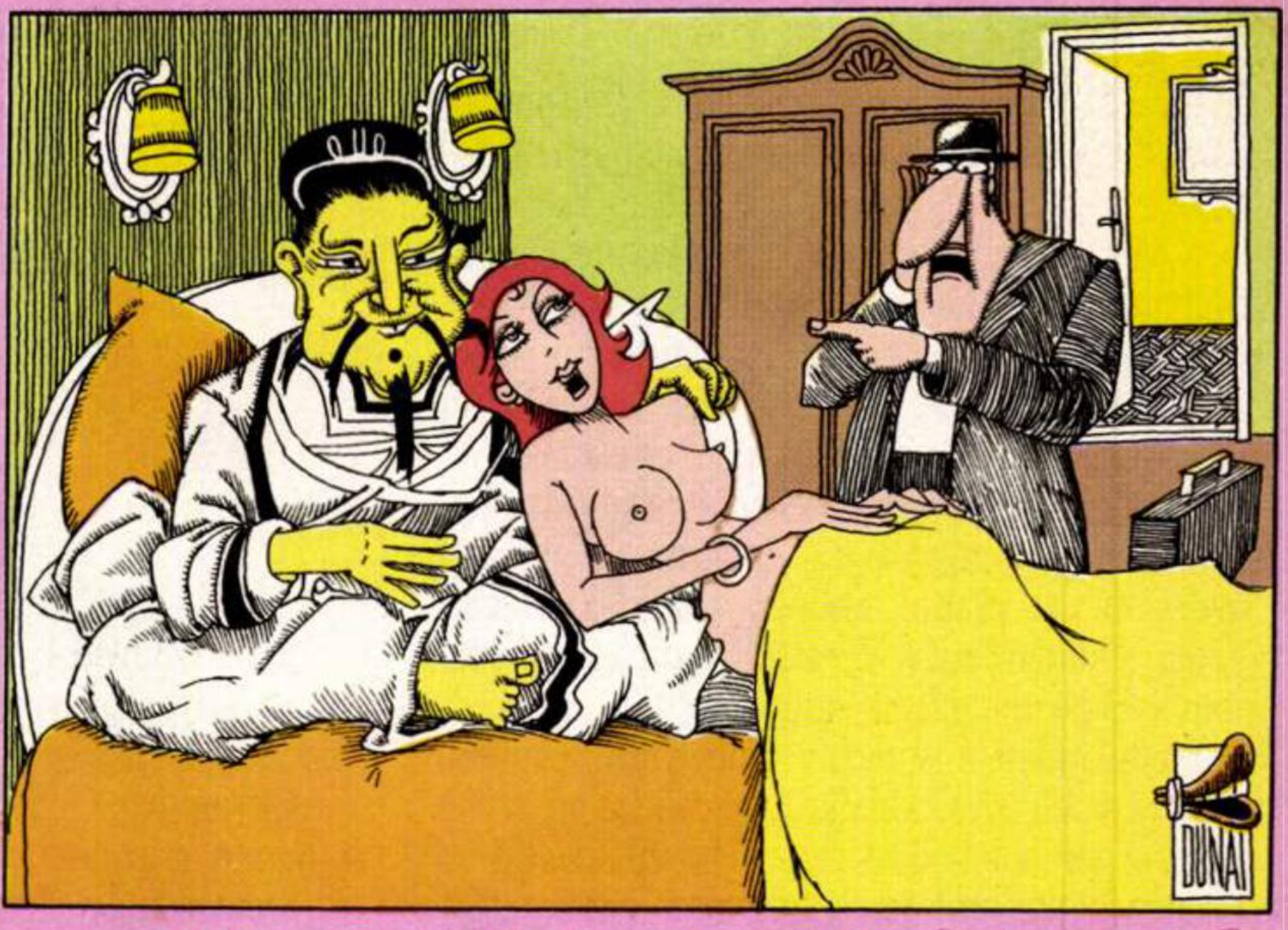

– Azt hiszed, az EXPO-nál nincs szükség kínai befektetőkre?

JÓ SZOMSZÉDSÁG MAGYAR ÁTOK

Mikor ideköltöztünk a Sróf utcába, azzal kezdődött az egész, hogy Dekulekné, jóravaló és igen kedves szomszédasszonyunk áthozott a feleségemnek egy kis tányér meggyesrétest. „Kóstolja meg, szívem – mondta nyájaskodva –, saját készítmény, a meggy saját kertből". (A rétestészta saját vita, a parlamentből.)

Feleségem dicsérte Dekuleknét, milyen barátkozó, aranyos lélek, és legközelebb, amikor kedvenc süteményemet, a diótortát sütötte, román serbettel töltve, nőm is tányérkára pakolt belőle pár szeletkét, és átvitte Dekuleknénak. Ízleljék meg ők is.

Mikor szomszédasszonyunk kigyógyult a serbettől támadt hasmenéséből, megjelent nálunk egy nagy tál csöröge fánkkal, hozzá finom, házikészítésű hecsedlilekvárral. Nem mondom, ízlett nekem is, bár a lekvár kissé régi lehetett, mert kalapáccsal kellett beléverni a csörögét, hogy rákenődjék a szükséges mértékben a csörögére.

Ezt már csak a nők hetilapjában közölt receptek egyikének elkészítésével lehetett überolni, kivivel kevert datolyatöltelékes korpával a tésztában, hogy könnyítse az emésztést. Átvittünk belőle Dekulekékhez egy halommal, hadd lássák, mit tudunk.

Dekuleknét azonban nem lehetett lefőzni, akarom mondani lesütni. Rögvest a följavult emésztése után a süteményekről áttért az aranyló tyúklevesre. Hozott egy fazékkal, amit aztán a nejem egy vájdling erdélyi töltikével viszonzott, minden szőlőlevele csőre volt töltve. Jó tejfelesen. Felestejesen. A rumos sültkappan likőrös cseresznyével már meg se hatottak bennünket. Kivettünk a takarékból egy kis pénzt, ami azt illeti elég sokat, és vettünk nekik húsvétra száz darab tojást. Piros, zöld, kék, lila festéket is hozzá. Johnson tojta, Henkel minőségben. Ettől elájulnak, gondoltuk. De nem! Aranyos szomszédkánk már másnap beállított tíz liter tejjel, több csomag kakaóporral (sose hittük volna, hogy ennyi pénzük van), hogy készítsünk a húsvéti locsolóknak finom csokoládéitalt. Meg is kínáltuk a szemközti park locsolóit, mert kölnivizes fiúk már nem járnak mihozzánk, túl vagyunk a korhatáron.

Kezdtem ideges lenni: meddig tart ez a verseny, és a takarékbetétünk? Mert hiába szavatolja az állam, ha mi magunk szedegetjük ki, hogy túllicitáljuk jószomszédságban Dekuleknét. Jól mondotta Arany János, megvakarva a fülemülét, hogy a jó szomszédság török átok, lassan már csak szerbet látok. S ők nemigen jóbarátok. „Átmenetileg." Míg átmennek rajtunk, akiket elzavartak.

Egy időre beszüntettük a viszonzást, mire ők is. Eltelt pár hét, akkor újra csöngettek, ezúttal a férj, Dekulek úr. Kimentette nejét, hogy szült azóta, mégpedig ikreket. Nyakába ugrottunk örömünkben, gratulálva átölelvén a szomszéd urat, mire felénk nyújtott egy tálcát, letakarva, mint a sütemények idején volt szokás: „a feleségem küldi".

Megköszöntük szépen, ó, hát ilyenkor is ránk gondolt, nagyon megható, majd mi is… és a konyhában levettük a tálcáról a terítőt.

Az *ikrek* egyike volt rajta, nyilván kóstolóul.

Gyorsan fölhívtuk a fiúnkat, és megkértük: ezt immár ők viszonozzák, mert mi már túlkorosak vagyunk, amint mondám fentebb. De mi lesz kilenc hónapig? Még azt hiszik, megharagudtunk.

ALFÖLDI IMRE

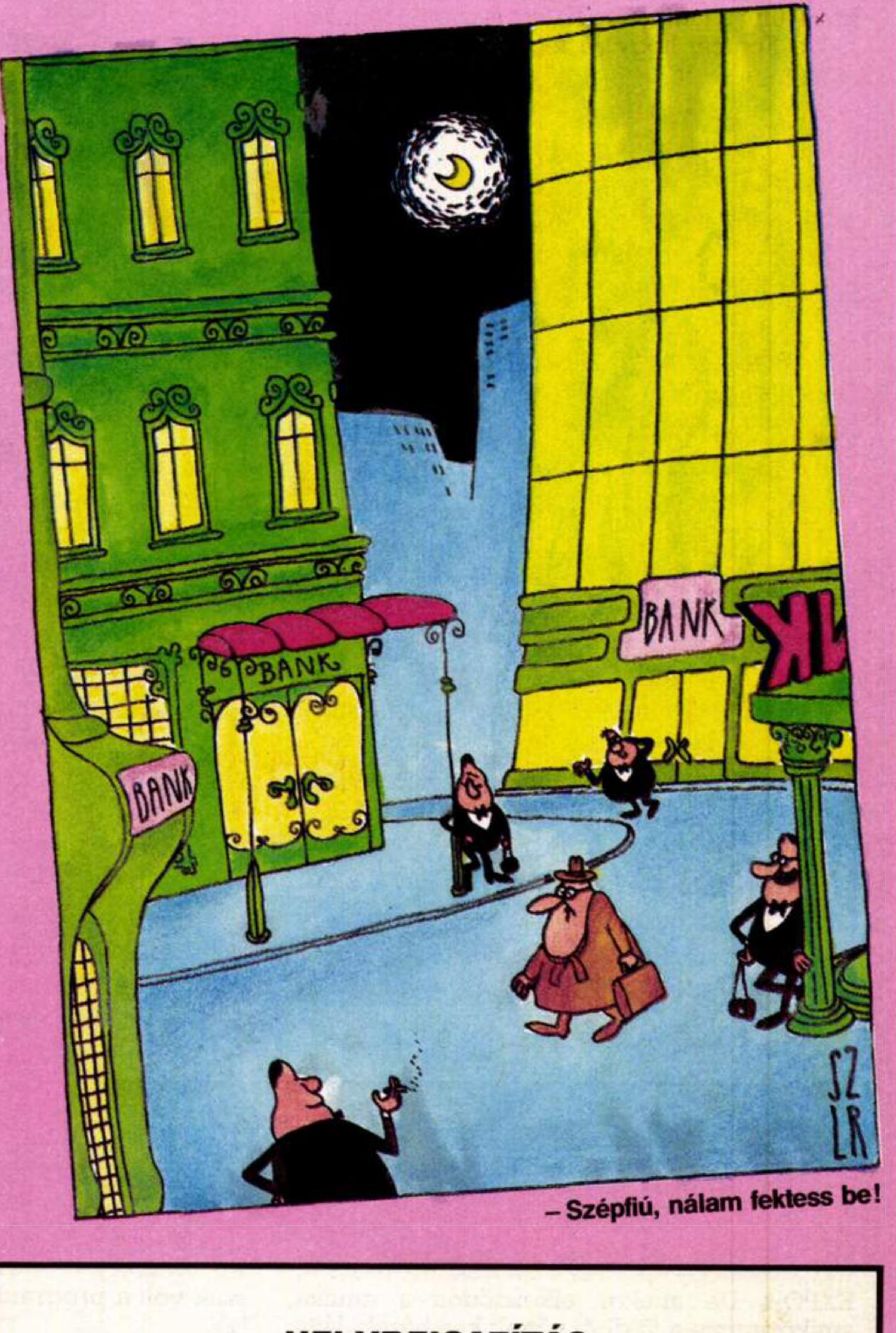

– Szépfiú, nálam fektess be!

HELYREIGAZÍTÁS

Múltheti számunkban Szabad Györggyel, az Országgyűlés elnökével megjelent beszélgetésünk utolsó mondatába sajnálatos hibát csempészett a nyomda ördöge. A mondat helyesen így szól:

„Ennek ellenére tisztában vagyok vele, hogy az óriási várakozásokat még egy sokkal jobb parlament sem tudta volna teljesíteni."

Az *ellenére* szó helyett tévesen az *érdekében* szó jelent meg. Mind olvasóinktól, mind az elnök úrtól elnézést kérünk. A jövőben az efféle hibákat (is) igyekszünk elkerülni. Ennek *érdekében* mindent megteszünk, mert *ellenére* vagyunk az ilyesminek.

Mottó: „Akinek humora van, mindent tud, akinek nincs, az mindenre képes"
(Szenes Iván)

MÁTYÁS ISTVÁN és SZUHAY BALÁZS beszélgetése

BARSINÉ PATAKI ETELKA

címzetes államtitkárral, az EXPO főbiztosával

Mostanában ismét „pezseg az élet" az EXPO körül. Sokáig csend volt. Miért?

– Nem lehet örökké 120 fokon égni. És a világkiállítások történetében mindig és mindenütt vannak olyan szakaszok, amikor a kívülállónak úgy tűnik, nem történik semmi. Gyakran éppen ezek a leglázasabb időszakok, csak éppen nem látványosak. Kommunikációs terveinket büdzsénk is behatárolja. Tudjuk, mennyit tudunk erre költeni, és ezt nagyon jól be kell osztani. Ez a másik ok, amiért nem lehet állandóan a világkiállítás körül ütni a tamtamot. Ha ezt tennénk, kifulladnánk. Fontos, hogy jó legyen a kommunikációs munka időzítése. Akár a sportolóknál, akiknek tudniuk kell, hogyan osztják be az erejüket. Mi most a munkálatok olyan szakaszánál tartunk, amelyek kevéssé tartanak közérdeklődésre számot. Jogi eljárásokkal bajlódunk, műszaki terveket készítünk, tárgyalunk. Ez igen hosszadalmas munka, hiszen előfordul, hogy 100 tárgyalásból egyetlen lesz eredményes. De a másik 99-et is le kell bonyolítanunk.

– Milyen az érdeklődés külföldről?

– Most küldtük ki az országoknak a meghívólevelek jelentős részét. Ennek különleges protokollja van, külügyi csatornákon, megfelelően előkészített leveleket kell kiküldenünk. És hát járjuk is az országokat. Bátran állíthatom, hogy a befektetők részéről valóságos roham van. Most indítjuk a befektetői tendereket a pesti Duna-part területére, rövidesen kiderül, mennyire komoly ez a szándék, ami jelentkezik.

– Épp a minap jártam arra, láttam, hogy ott komoly munkák folynak.

– A területet már előkészítettük, most a közművesítés indul. Szeretnénk a befektetőknek teljesen előkészített, közművesített területet átadni. Ebből a szempontból jól állunk.

– Számomra meglehetősen groteszknek tűnik, hogy míg a vidék egyértelműen EXPO-párti, a főváros vezetői nem.

– A vidék nagyon be akar kapcsolódni. Az első fordulóban beküldött pályázataik meghaladták a 260-at. Nagyon jó rendezvényeket terveznek, és pontosan látják a helyét, a súlyát. Nagyon reálisan méri fel a vidék mind a lehetőségeket, mind pedig azt, hogy mire is van szükség. Ez nagyon megnyugtató.

– És főváros mikor fogja reálisan felmérni?

– 1986-ban Vancouverben rendeztek nagyon sikeres világkiállítást. Nemrég ott jártam, és ott beszélgettem Mark Harcourttal, aki akkor volt a város polgármestere. Nevetve mesélte, hogy eleinte igencsak ellenezte az EXPO-t. De amikor elkezdődött a munka, amikor szinte a földből nőttek ki a házak, látta, milyen pozitív hatásokkal jár majd a rendezvény, megváltoztatta a véleményét és szívvel-lélekkel a világkiállítás mellé állt. Ő lett a leglelkesebb kampányozó. Ilyen csodákra mi is számíthatunk. Jim Pattison viszont, aki az ottani EXPO főrendezője volt azt mondta el, hogy őt nem zavarta a polgármester kezdeti ellenállása. Részben azért, mert ott is az állam finanszírozta a rendezvényt, tehát a városi vezetés nem sokat tehetett ellene, részben mert kezdettől fogva bízott a polgármester pálfordulásában. Érdekes ember ez a Pattison. Van egy autóügynöksége, ahonnan minden hónapban elbocsátja azt a munkatársát, aki abban a hónapban a legrosszabb eredményt érte el. Így tett az EXPO munkatársaival is. Még az utolsó pillanatokban is megvált

azoktól, akiknek a teljesítményével elégedetlen volt.

– Átveszi ezt a módszert?

– Azt hiszem egy ilyen kemény munkánál vannak, akik nem bírják, elfáradnak, összeroppannak. Már tőlünk is mentek el emberek, közös megegyezéssel. Nem csoda. Ránk nem csak a munka nehezedik, de szorít a határidő, van egy állandó politikai nyomás is. Aki ezt nem bírja, annak valami más után kell néznie.

– Kanadában csak Vancouverben járt?

– Nem. Röpködtünk ide-oda Montreal, Ottawa, Calgary, Vancouver között. Sajnos, igen szűk volt a program, úgyhogy minden városból szinte csak a repülőteret és a tárgyalótermeket láttam. Véletlenül többször is ugyanazzal a géppel és ugyanazzal a személyzettel utaztunk, akik meg is kérdezték: meg vagyunk őrülve, hogy megállás nélkül röpködünk ide-oda? És amikor megtudták, mi járatban vagyunk, szinte a nyakunkba borultak. A kapitány behívott a vezetőfülkébe, még azt is elmesélte, hogy ő csak „by the way" pilóta, a repülés csak a hobbija, egyébként farmer. Meg is mutatta fentről a birtokát. És mire hazaértem, itthon már várt egy tőle érkezett levél, amelyben a maga és az Air Canada nevében megköszönte, hogy együtt töltöttük az időt, és a mi EXPO-nknak a vancouverihez hasonló sikert kívánt. De ha már a repülésnél tartunk: Olaszországban pöttöm, 12 személyes géppel repültünk munkatársaimmal a magyar nagykövet és a kereskedelmi tanácsos kíséretében. Ott akkor elmeséltem egy viccet. Ejtőernyős kiképzésen az egyik újonc különösen ideges, nem tudja, hogyan fog földet érni. Mi van akkor, ha nem nyílik ki az ejtőernyő? Megnyugtatják: ha meghúzza a jobb oldalán lévő madzagot, kinyílik. – És ha mégsem? – Akkor húzza meg a bal oldali madzagot! – És ha akkor sem nyílik ki? – Azt mondja a kiképző tiszt: akkor adok egy régi, bölcs tanácsot: megállsz a levegőben, elkezdesz csapkodni a karjaiddal, mintha szárnyad lenne, és azt mondod: „seregélyek istene, segíts!" – Ezek után kilökik az összes újoncot a gépből, és amikor az utolsó is kiugrott, a kiképző tiszt megtörli verejtékes homlokát: „Na, ez nehéz csoport volt!" Alig hogy kimondja, kívülről kopognak a gép ajtaján. Kinyitják, ott áll a levegőben az emberünk, csapkod a kezével mintha szárnya lenne és azt kérdezi: „Hogy is hívják azt a fránya madarat?" – No, ezt a viccet elmeséltem a nagykövetnek, és hozzátettem, nem kell félnünk ezen a kis gépen, mert legrosszabb esetben elkezdünk csapkodni a karunkkal, mintha szárnyunk lenne, és a seregélyek istene meg fog segíteni.

Ezek után Velencéből egy még kisebb géppel, egy 6 személyes masinával jöttünk haza. Benn ültünk a gépben, a kifutópályán pedig ott állt a nagykövet a munkatársaival, és ahelyett, hogy szokás szerint integettek volna, csapkodtak a karjukkal, mintha szárnyuk lenne. Az olaszok azt hitték, hogy a teljes magyar külügyi apparátus megőrült...

– Az EXPO-nak hány zsinórja van?

– Jó kérdés. Vannak pótköteleink. Az egyik az, hogy nem becsüljük túl a várható bevételeinket és nem úgy számoljuk ki a dolgokat, hogy túlságosan szoros legyen a tervünk. A másik oldalról pedig – ha szükséges – az egész programon egyszerűsíthetünk.

– Segítse önöket a seregélyek istene! De az sem ártana, ha vancouveri mintára a fanyalgók is az EXPO pártjára állnának.

– Annál is inkább, mert az EXPO mindnyájunk javát szolgálja.

– Tulajdonképp két végletet hallani. Az egyik szerint az EXPO minden gondunkat megoldja, a másik, hogy ebbe fogunk tönkremenni.

– A végletekben soha sincs igazság. Az EXPO sok gazdasági folyamatot be tud lendíteni, be tudja bizonyítani a világnak, hogy igenis érettek vagyunk. Ez azért is fontos, mert most nemes verseny folyik Közép-Európában, és mi ebben az élen járunk. Éppen ma hallottam a Rádióban, hogy egyes becslések szerint Csehország lekörözhet minket, akár 5 évvel előttünk lehet az Európa Közösség tagságára érett. Ezt sajnálnám, hiszen nekünk nagy a helyzeti előnyünk. És azt sem szabad elfelejteni, hogy amit építünk az itt marad, nekünk, az országnak, a fővárosnak. Az utóhasznosítást is rögzítettük. Kérdezem, milyen közösség az, amely nem áldoz egyetemi épületekre, infrastruktúrára? Ezenkívül ismét a vancouveri példát említem: ott az EXPO óta a korábbinál 12 százalékkal több turista fordul meg!

– Hány látogatóra lehet számítani?

– Becsléseink szerint kb. 12 millióra.

– És hányan fognak az EXPO miatt elköltözni Budapestről?

– Remélem senki. Még az sem, aki megígérte...

FARKAS MÁRTON:

A NYUSZI MEG A KISLÁNYOM

Barbi, hagyj már békén! Két hete másról sem mesélek neked, csak a nyusziról. A világ valamennyi nyulát elmondtam már. Most mit bőgsz? Milyen nyúlról? Amelyik a Kinder-tojást tojja? Hát nem emlékszel? A Kinder-nyuszi kinn él a mezőn, és onnan lesi a gyerekeket egy hatalmas távcsövön keresztül, és a jóknak húsvétkor csokitojást küld, benne mindenféle meglepetéssel. Miért mondod, hogy ez hülyeség? Mi az, hogy nem csak a jóknak? A szomszéd Pistinek persze hogy nem. Igen, csak a jóknak, és csak egyet. Igen, egyet, mert sokba van neki. Szegény nyuszi. Szegény apád. Ki mondta neked, hogy a rosszaknak többet tojik? Az a Pisti csúnyán becsapott téged! Azokat a tojásokat biztosan az apukája vette. Hidd el, a Kinder-nyuszi feléje se nézett. Mi az, hogy én is hazudós vagyok? Kettőt már meg is ettetek, és a Pistinek így is maradt egy halom? Hallom. Hát tudod… Honnan van neki ennyi? Hát így hirtelen gőzöm sincs. Hogy te már nem akarsz ezentúl jó kislány lenni? Hogy telezabálhasd magad csokival? Mi az, hogy ne legyek gyerek? Hová mész? Milyen boltba? Milyen ezresből? Mialatt beszélgettünk? Melyik kabátom zsebéből?

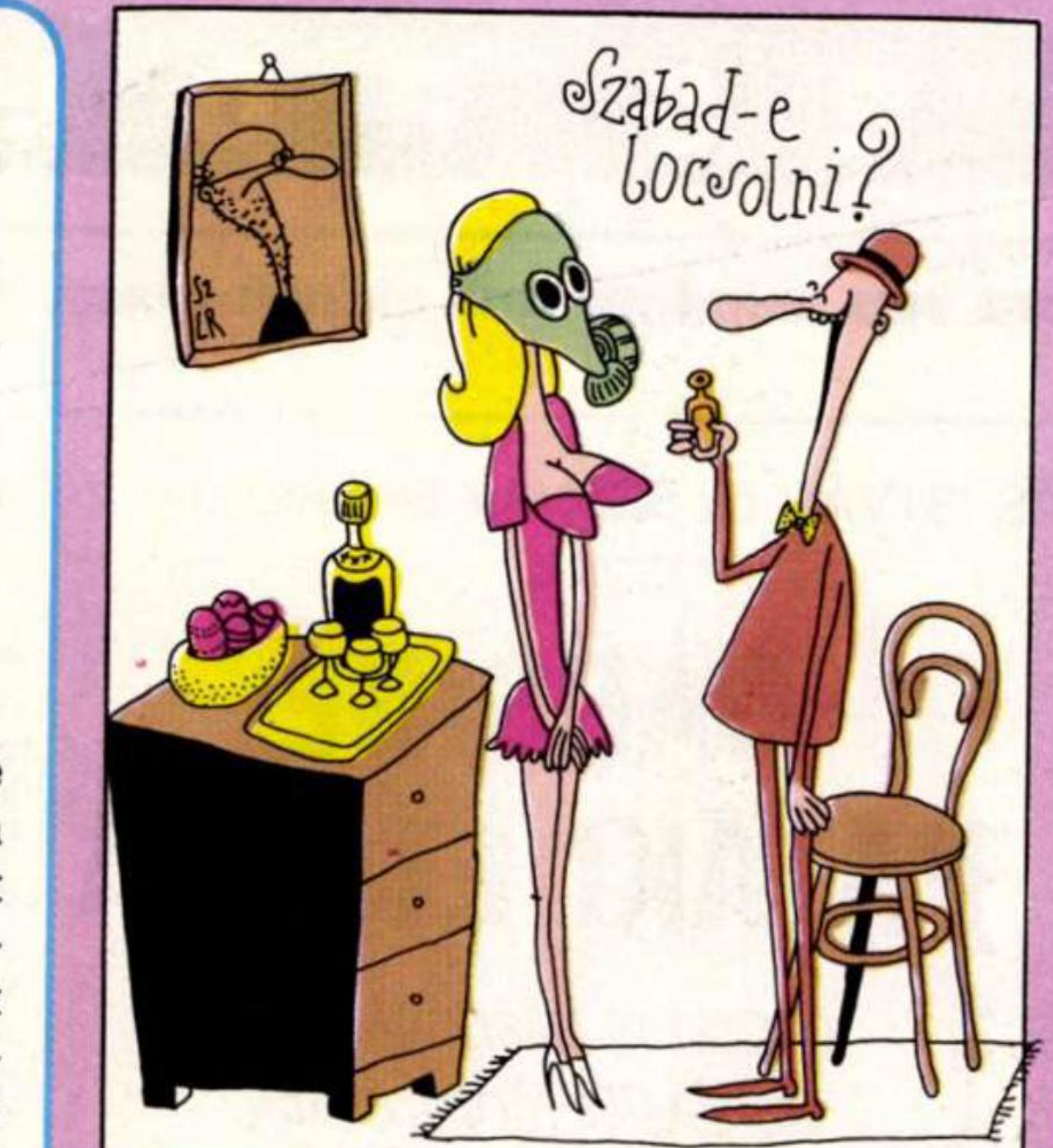
Szabad-e locsolni?

HÚSVÉTI JELZŐTÁBLÁK

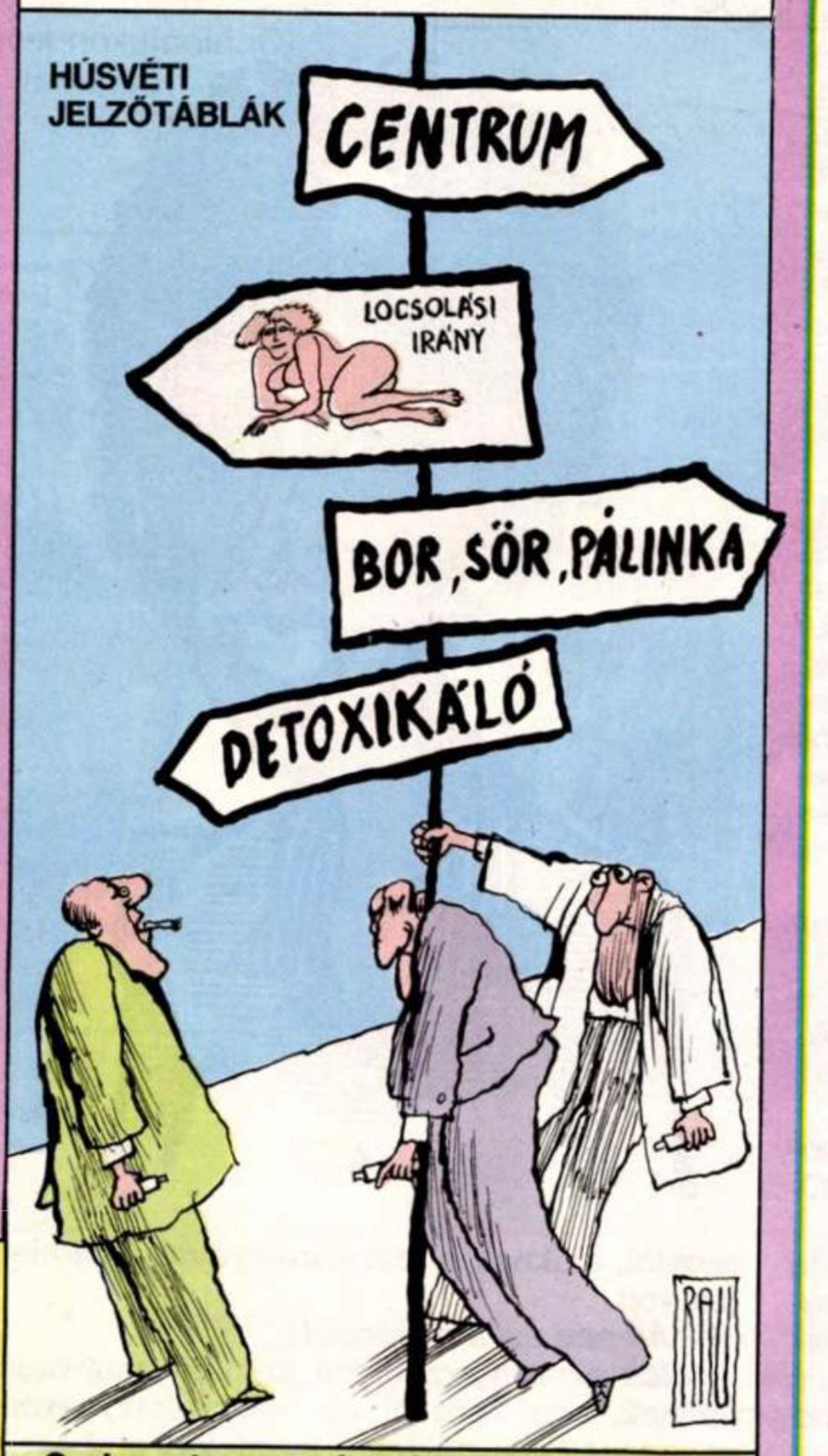

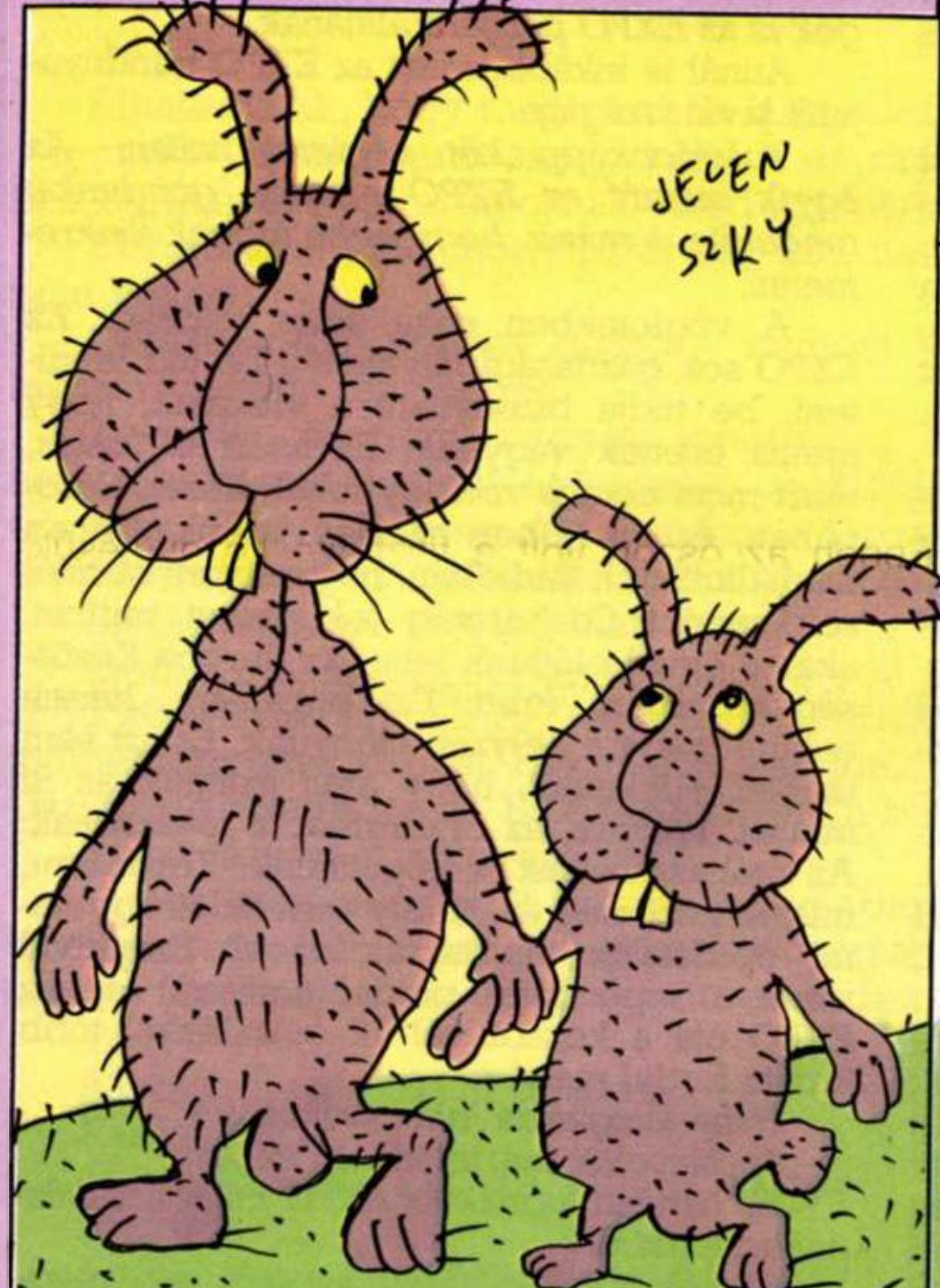

– Szóval, azt olvastad a PSZT-ben, hogy a tojást nem is mi nyulak tojjuk?

– Csak pontosan, szépen!

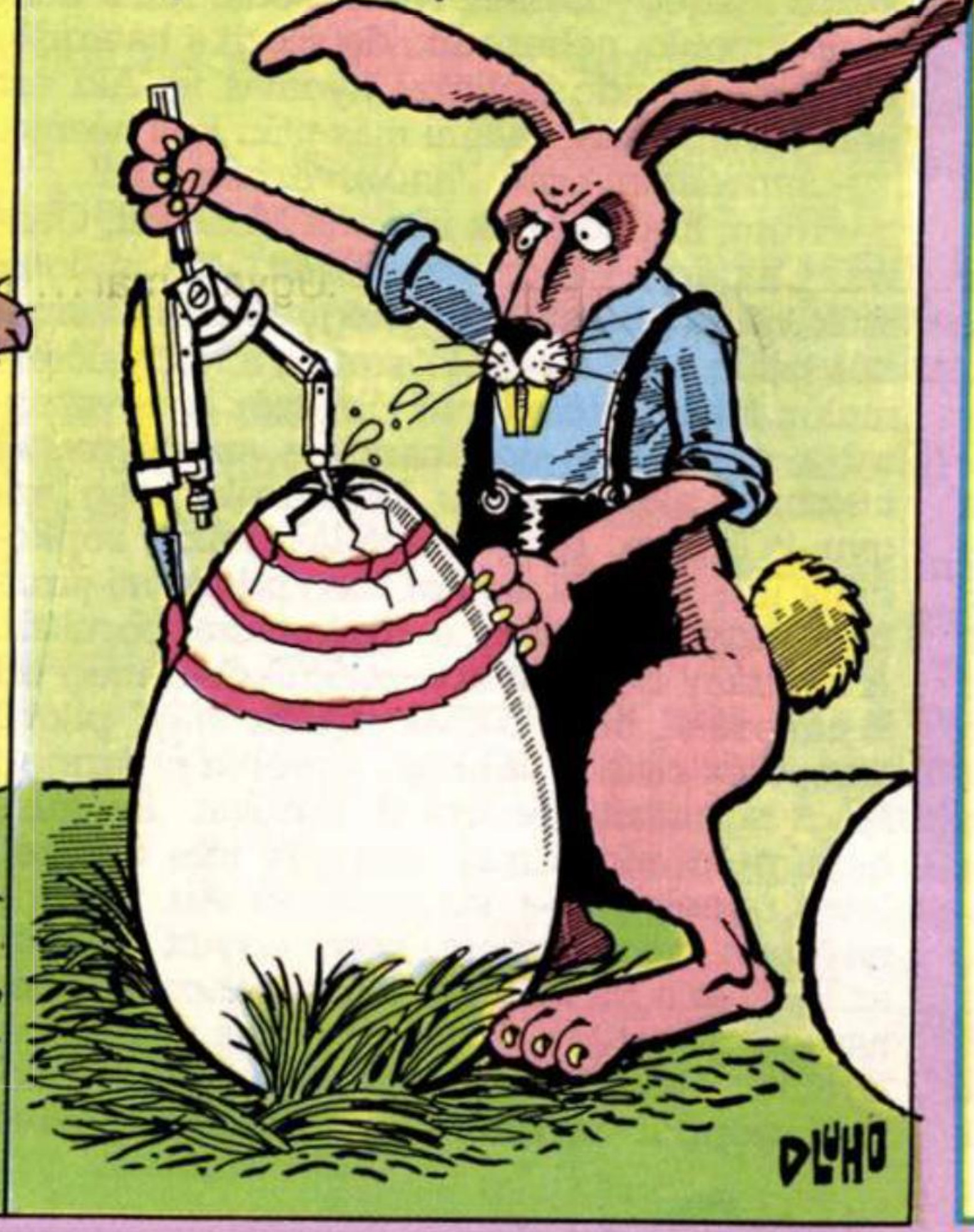

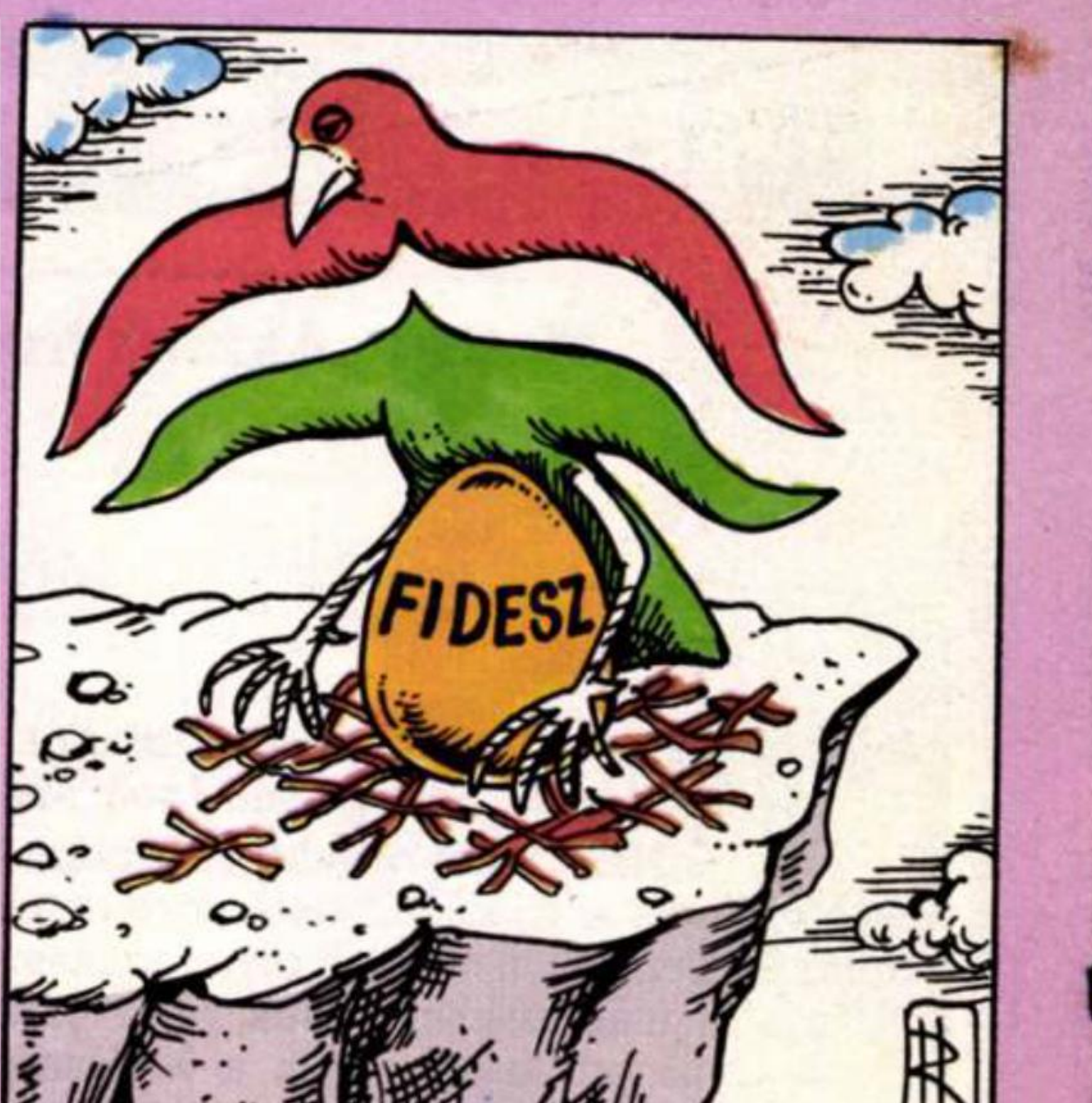

A LUDAS MATYI MEGKÉRDEZTE:

ÖN MIT FEST A HÚSVÉTI TOJÁSRA?

BOD PÉTER ÁKOS: Visszakérdezek: kinek az arcképe kerüljön a tízforintos tojásra?

KÓNYA IMRE: Természetesen tulipánokat pingálok a törékeny tojásokra, s nagyon fogok vigyázni arra, nehogy göröngyös útra tévedjek velük…

ORBÁN VIKTOR: Egyelőre még azon töröm a fejem, hogy vajon mi volt előbb, a tyúk vagy a narancs?

TORGYÁN JÓZSEF: Legyen szabad megjegyeznem, hogy bár korántsem vagyok híve a struccpolitikának, de az én húsvéti strucctojásom egymagában nagyobb, mint az összes többi kisgazdapárt valamennyi tojása együttvéve!

THÜRMER GYULA: Sajnos az én tojásom kicsit már záp, de az a fő, hogy vörös!

POZSGAY IMRE: Jómagam nem festem a tojást, hanem patkolom. Hej, kedveskéim, ha tudnátok hányféle tojást megpatkoltam én már életemben…

HARASZTI MIKLÓS: Szabad madarak szabad tojásaira bármit szabad festeni – de csak kétharmados többséggel.

SURJÁN LÁSZLÓ: Én azonnal föltörtem a tojást, és megnéztem, mi van belül. Ez nálam amolyan szakmai ártalom…

HORN GYULA: Hogy mit festek a tojásra? Szebb képet a saját múltamról…

PALOTÁS JÁNOS: Valódi piacgazdaságot pingálok, de olyat ám, hogy idetóduljon a nyugati működőtőke… Ne lássak többé csokornyakkendőt, ha nem így lesz!

(ALT)

FÉLREÉRTÉS

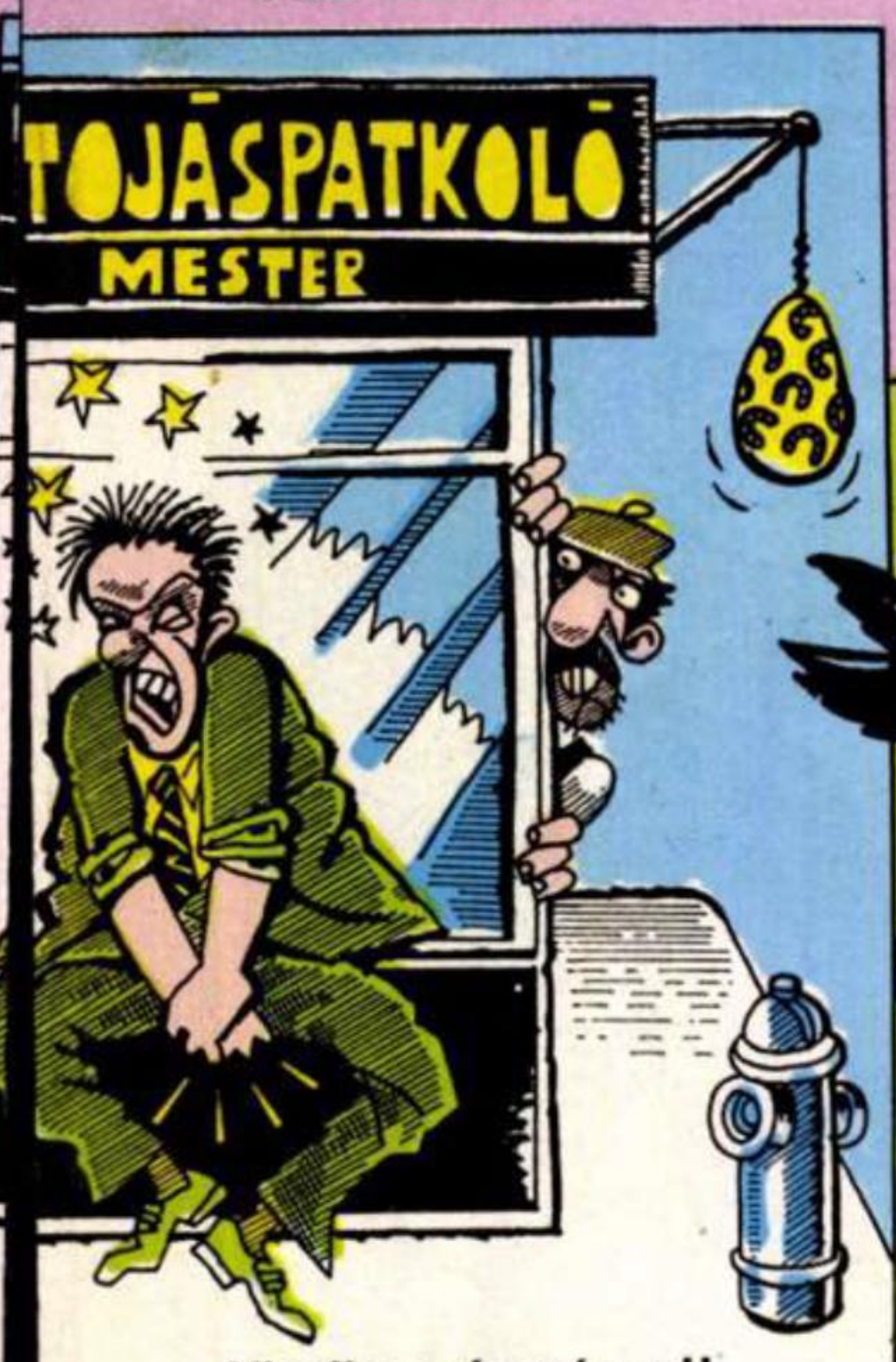

– Viselje egészséggel!

HÚSVÉTI HAJRÁ

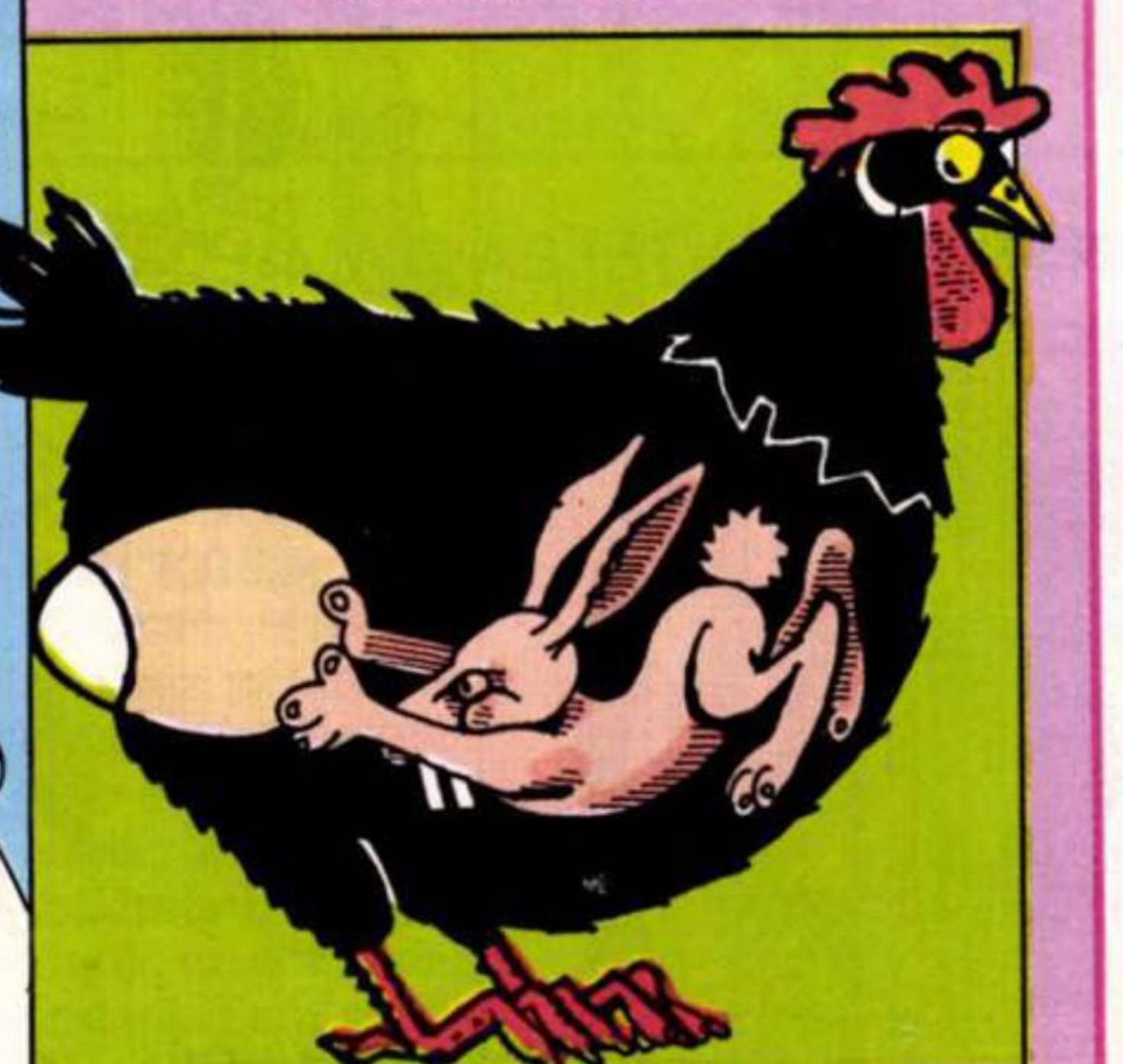

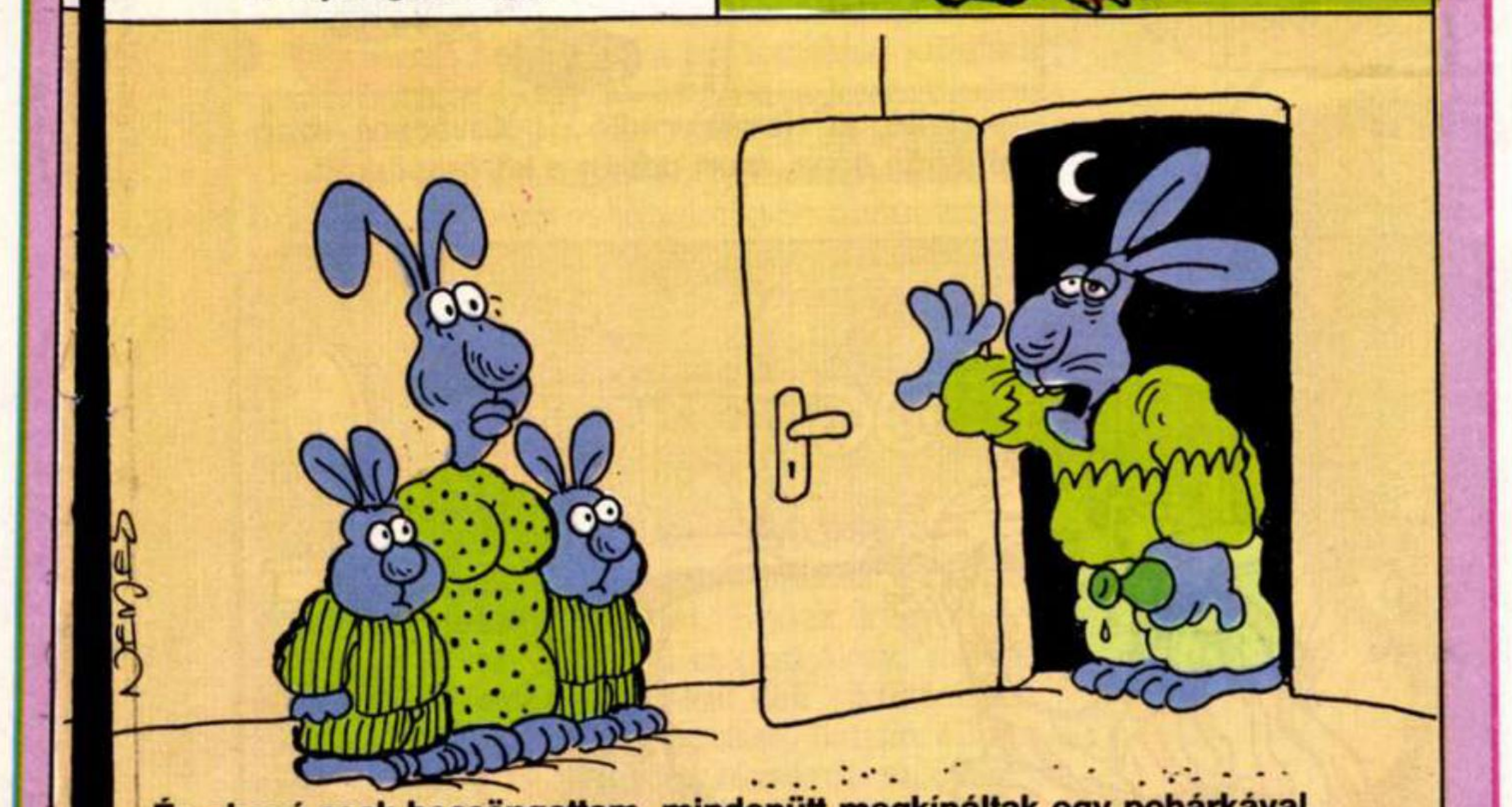

– És ahová csak becsöngettem, mindenütt megkínáltak egy pohárkával.

HÚSVÉTI MUTATVÁNY

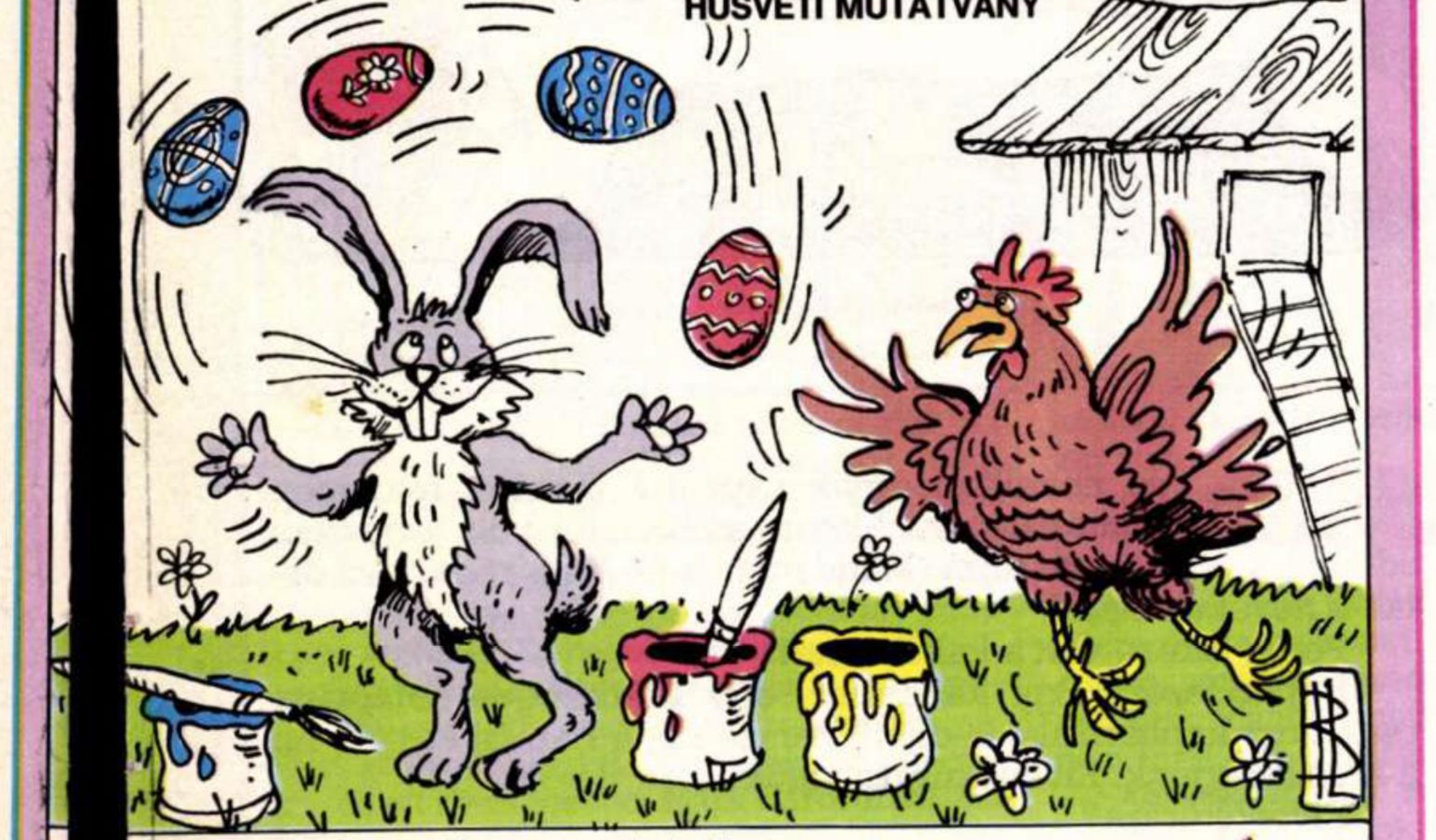

– Az istenért, le ne ejtse a gyerekeket!

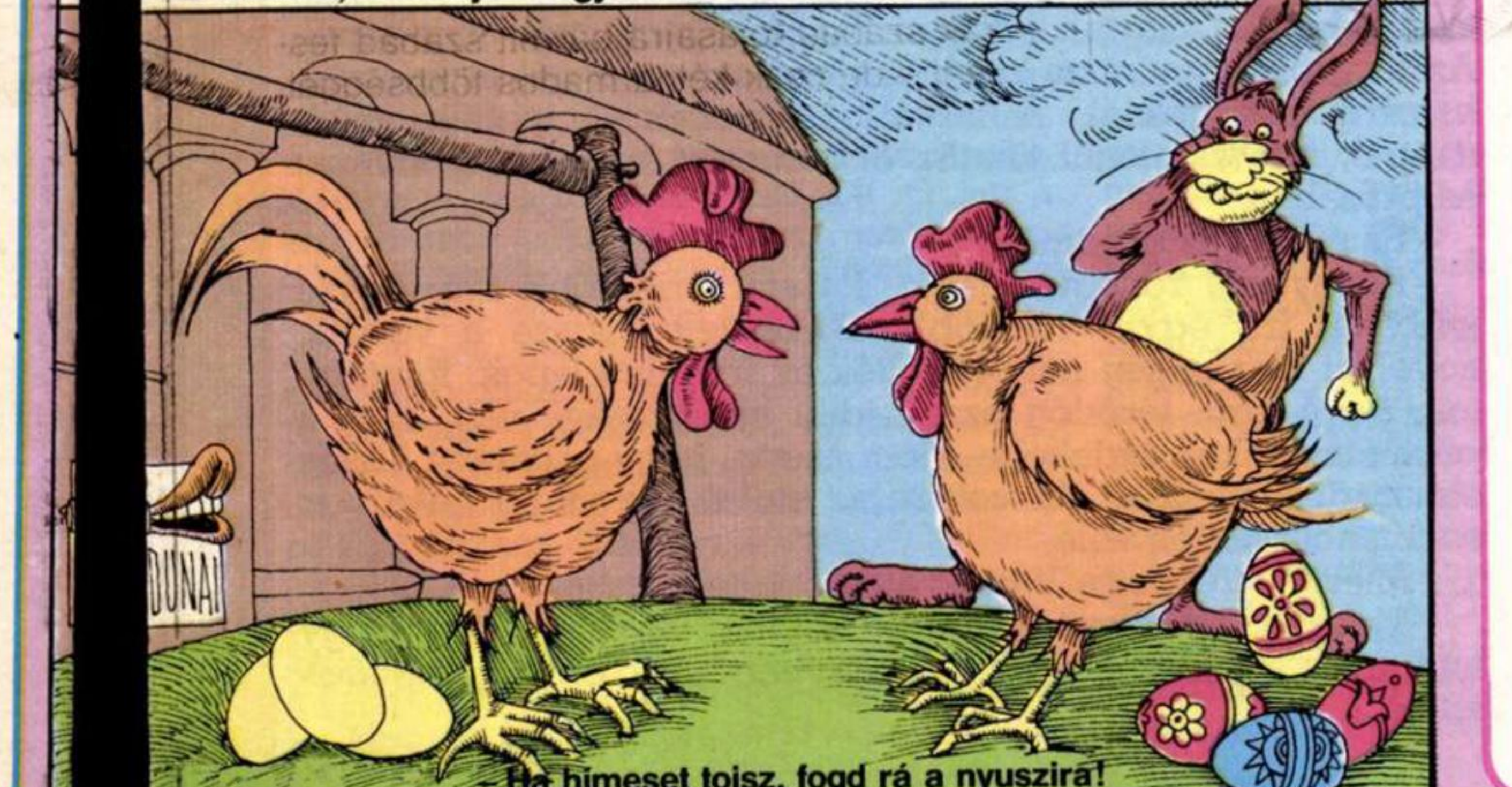

– Ha hímeset tojsz, fogd rá a nyuszira!

BODNÁR GYULA:

REMÉNYTOJÁS ÉS TAPSIFÜL

Régi barátomat, Hannibál Artúrt, kedvenc tisztásán, a nagy tölgyfa tövében találtam. Első pillantásra úgy tűnt, mintha minden a legnagyobb rendben lenne körülötte. Festőállvány, paletta, ecsetek; tehát teljes cugehőr, ahogy a szabóm mondaná.

Ezzel tulajdonképpen el is árultam a dolog lényegét. Mármint azt, hogy mivel nyakunkon a húsvét, az évezredes hagyományokkal rendelkező mezei iparművészetről lesz szó. Ebből aztán mindenki számára világos, hogy Hannibál Artúr nem más, mint az Európa felé igyekvő magyar ugar őshonosa, vagyis nyúl. Természetesen – a szocialista „lakáspolitikának" köszönhetően – panelviszonyok között élő, azaz: üregi nyúl.

(Önhibájukon kívül kevésbé tájékozott olvasóim számára elárulom; a Hannibál Artúr csupán művésznév, barátomat anno dettóban Oryctolagus Cuniculus néven anyakönyvezték a lakónyilvántartásban.)

Mint bátorkodtam említeni, úgy tűnt, hogy a tojások értő kezű piktora körül minden a legnagyobb rendben van. Csakhogy a látszat – miként az APEH szerint az adófizető – csal. Artúr ugyanis nem dolgozott, hanem aludt!

– Adj' isten, művészkém! Csak nem vett erőt rajtad a tavaszi fáradtság? Netán alkotói válságban szenved uraságod?

– Alapanyaghiányban. …Remélem, tudod mi az? – kérdezett vissza Artúr, miközben zavarában a széke körül szerteszóródott tojáshéjakat babrálgatta.

– Ennyi selejt mellett nem is csodálom – kockáztattam véleményt nyilvánítani.

– Ez nem selejt! – emelte meg hangját Artúr, majd a magát nehezen türtőztető ember visszafogottságával közölte:

– Ezek a húsvéti nagy televíziós kvízre készült rejtvénytojások. Puzzle, ahogy azt mifelénk a matyókká asszimilálódott kunok mondják.

– És hol vannak a hagyományos tojások?

– Hol vannak, hol vannak?! – harsogta nyúlpaprikássá…, miket nem beszélek!, paprikás nyúllá váló barátom. – Még ez idáig nem jött egy darab sem! Állítólag a nemrégiben alakult Független Tojókamara, meg a Tojástanács még nem tudott megállapodni sem az árban, sem a kontingensben. Pedig már legalább egy hónapja kotlanak rajta.

– Máshonnan nem tudnátok szerezni?

– A kakukk ajánlkozott, hogy van elhelyezésre váró tojása, de mire a szállítók odacammogtak, a tojó már széthordta a környékbeli idegen fészkekbe.

– Külföldről?

– Lenne két lehetőség, de egyik sem okés. Dél-Amerikából jönne vagy tíz konténernyi kolibritojás, de amióta ki van találva az „m & m's" azóta az ilyen apróság a kutyának sem kell. Afrikából importálhatnánk strucctojást, de azalatt, amíg a megfestéshez körbeforgatjuk, egy magamfajta nyúl háromszor kap sérvet.

– A hazai biztonsági tartalékból?

– Nem nyerő. Csak tojásport készleteznek.

– Miért nem fordultok az érdekképviselethez?

– Ugyan már… Éppen az őszön volt a tisztújító közgyűlésük. A rókát választották főtitkárnak.

– A kicsodát? A rókát?!

– Mit vagy úgy elképedve? Régi szakember. Eddig is a tyúkokból, meg belőlünk élt!

– De vörös!

– „Reformvörös", ahogy a legújabb Erdei-mezei Szótárban olvashatod.

– Akkor miből lesz hímes tojás?

– Azt akarod mondani, hogy „népnemzeti" tojás? Olyat már nem csinálunk. Még lemucsaiznának érte.

– Akkor mi lesz? Marad a Kinder-tojás?

– No, az éppen nem. …Illetve a továbbfejlesztett közép-kelet-európai változata. Ennek aztán igazán köze van a vízhez!

– Vízipacikkal lesz tele?

– Nem. „Víziszörnyikkel."

– Ez miféle Kinder-tojás?

– Ez a BINDER-tojás!

MÉDIÁK

KÖZSZOLGÁLATI MÉDIA

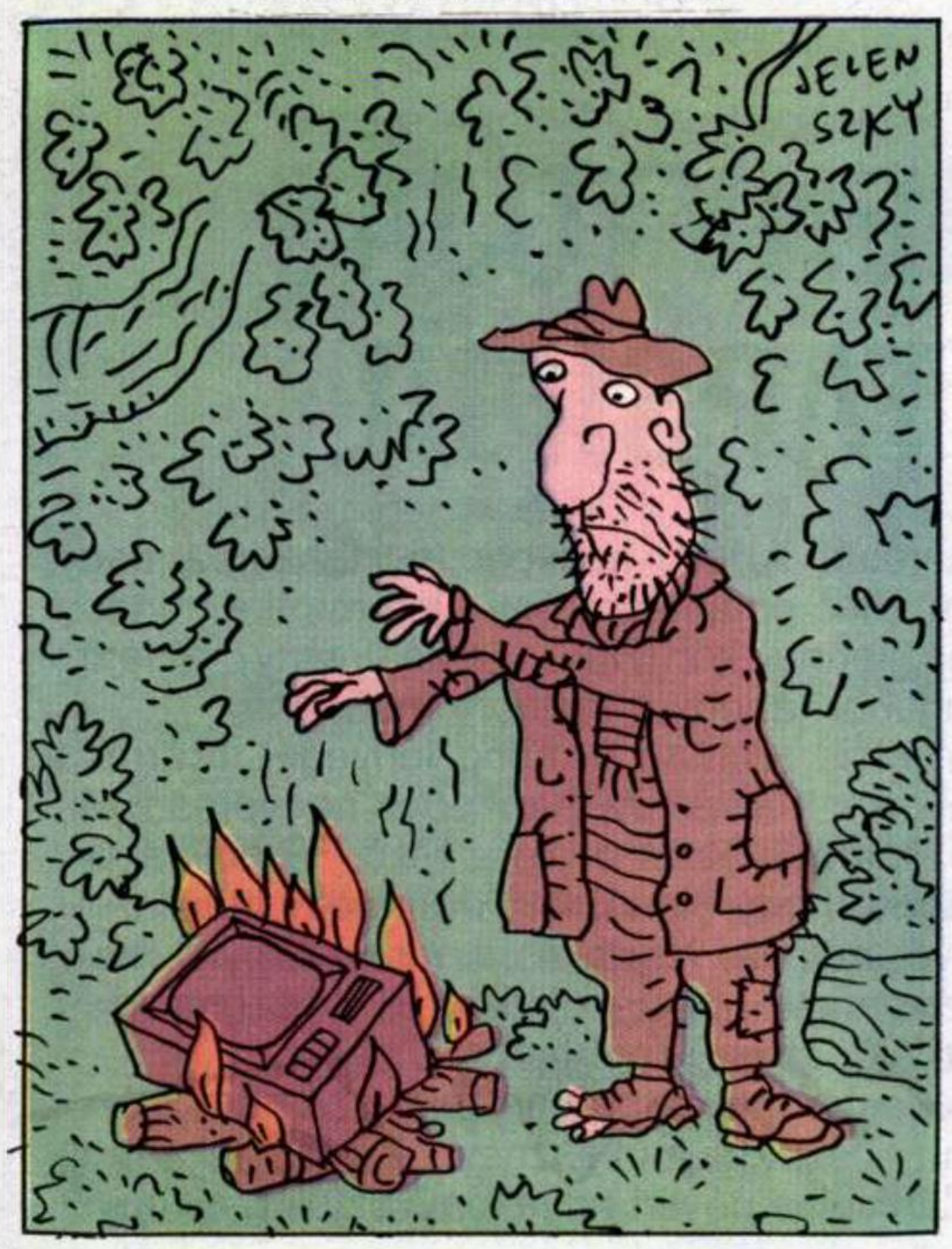

TV-S KINEVEZÉSEK

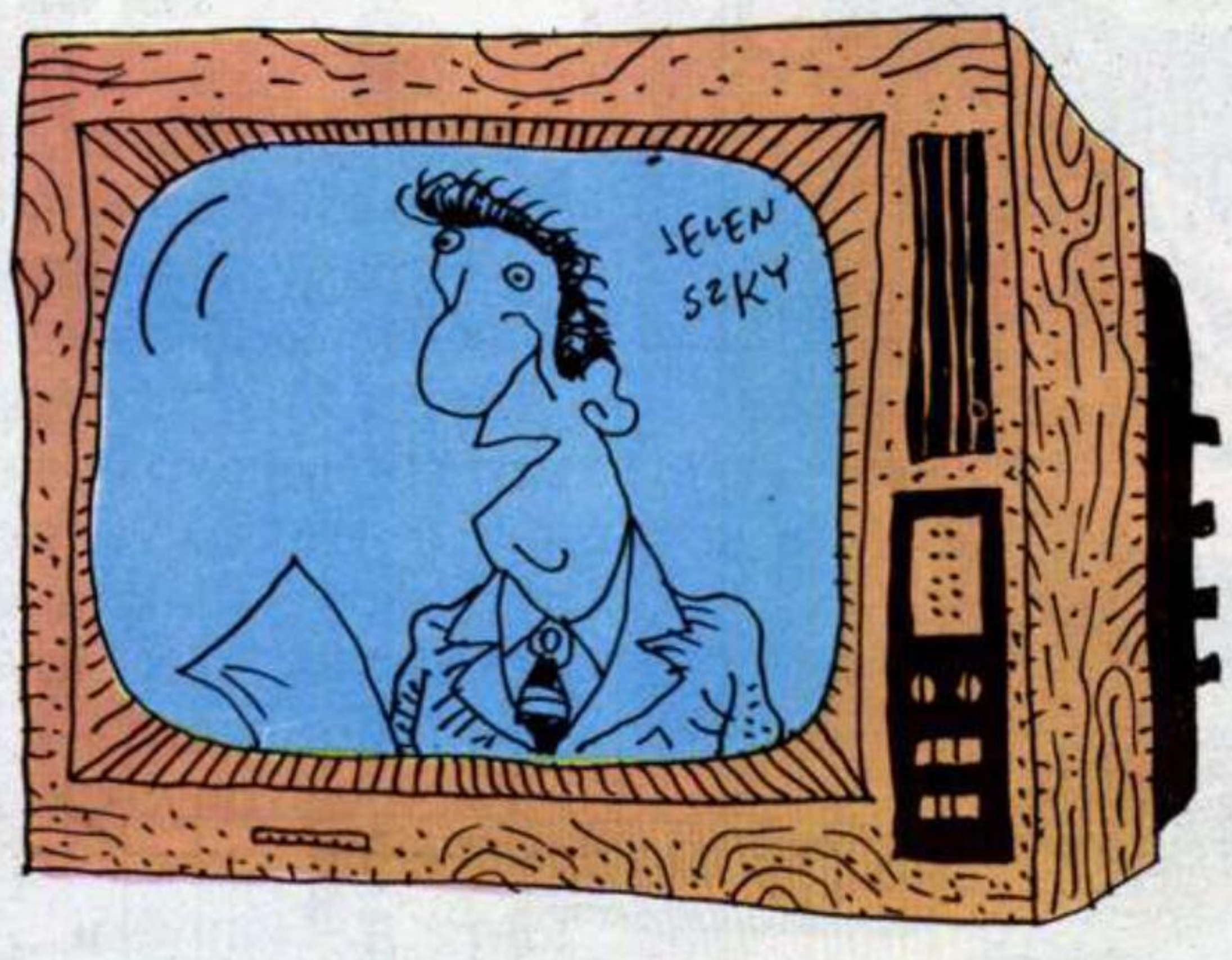

– Az intimbetét osztály élére…

FREKVENCIÁK MAGÁNRÁDIÓSOKNAK

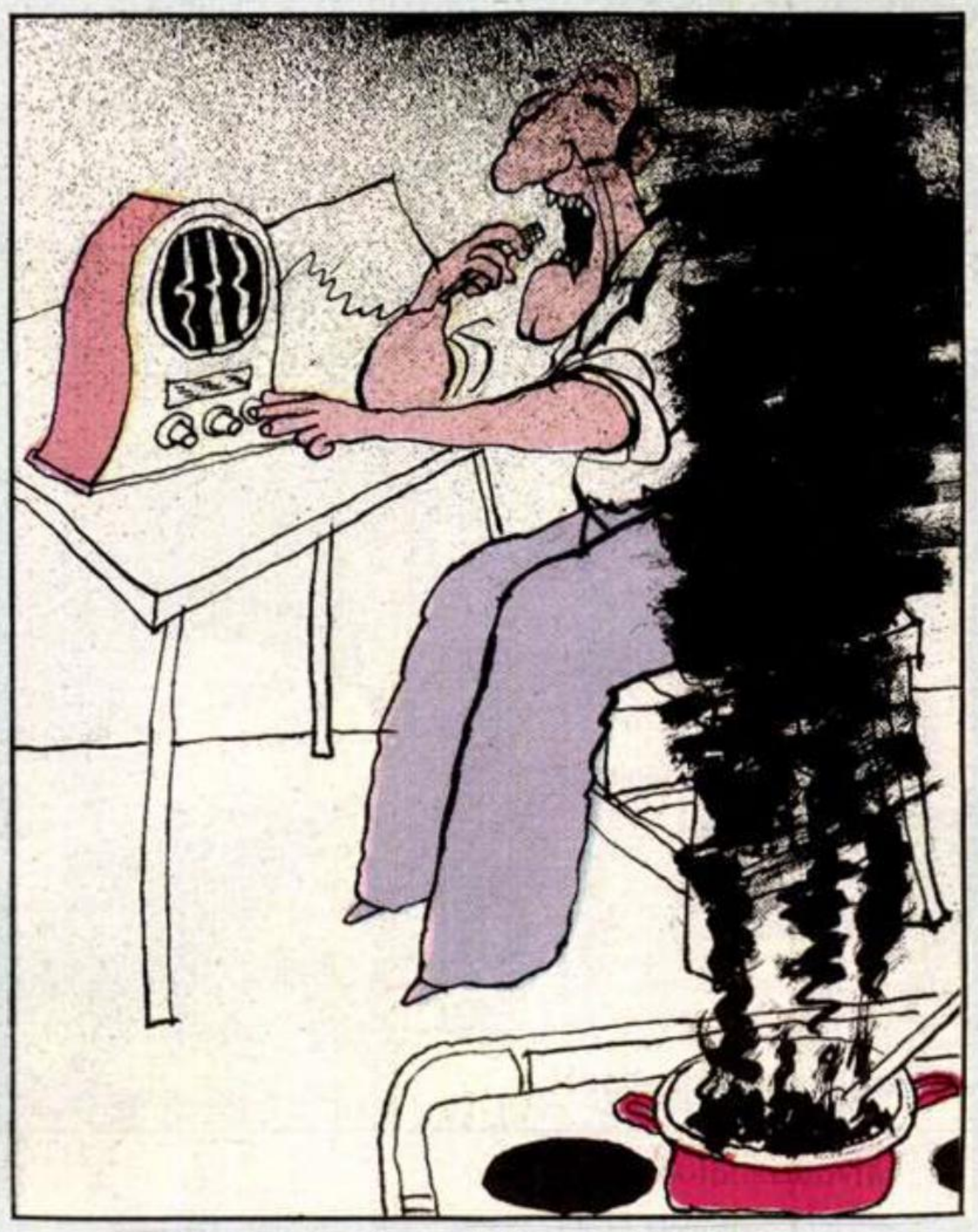

– Halló, itt Kovács-rádió…! Kovácsné azonnal jöjjön haza, mert odaég a körömpörkölt.

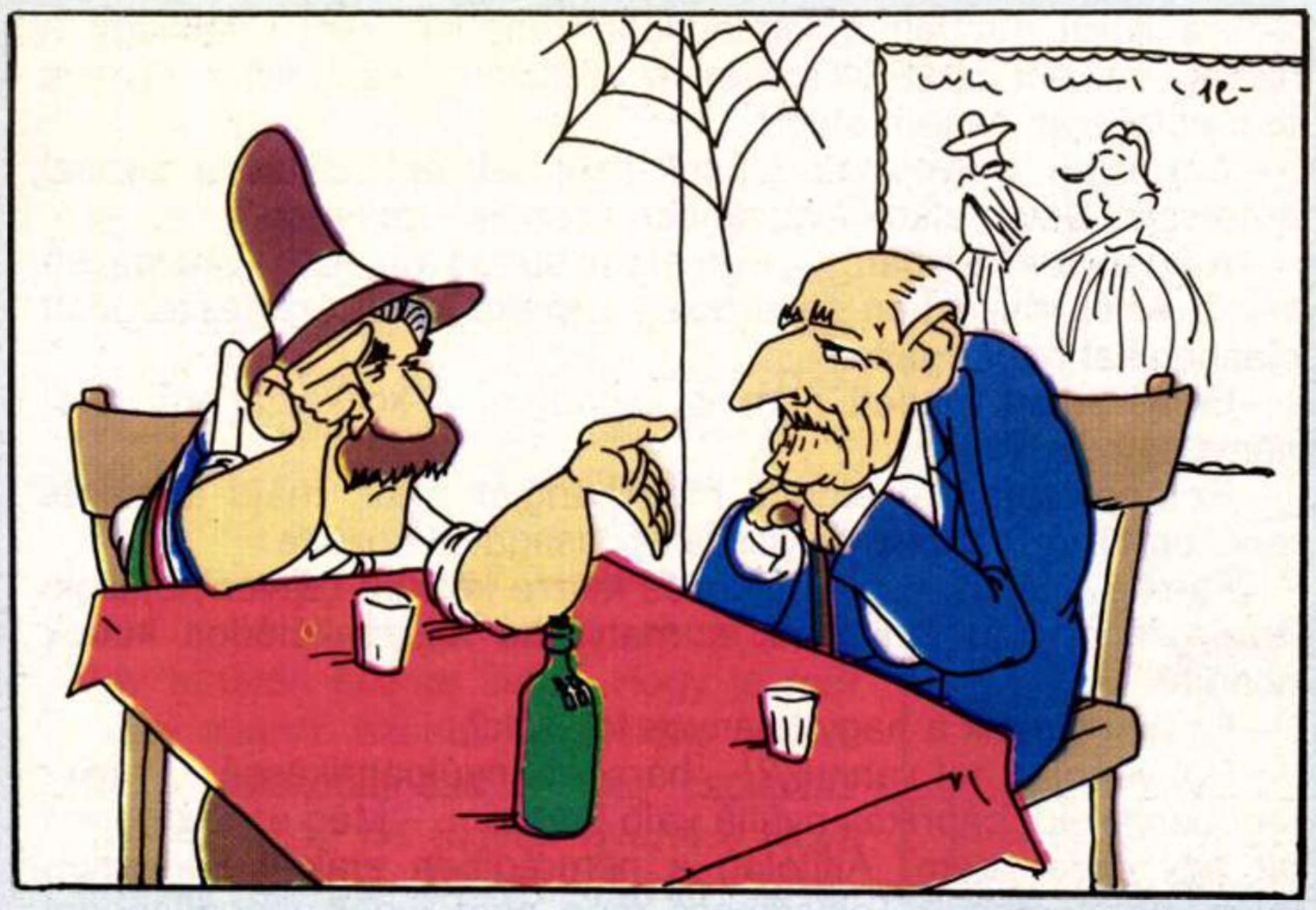

– Józsi bá, nem Moszkvában, hanem Budapesten, nem fosztogatnak, hanem osztogatnak, és nem apácákat, hanem frekvenciákat.

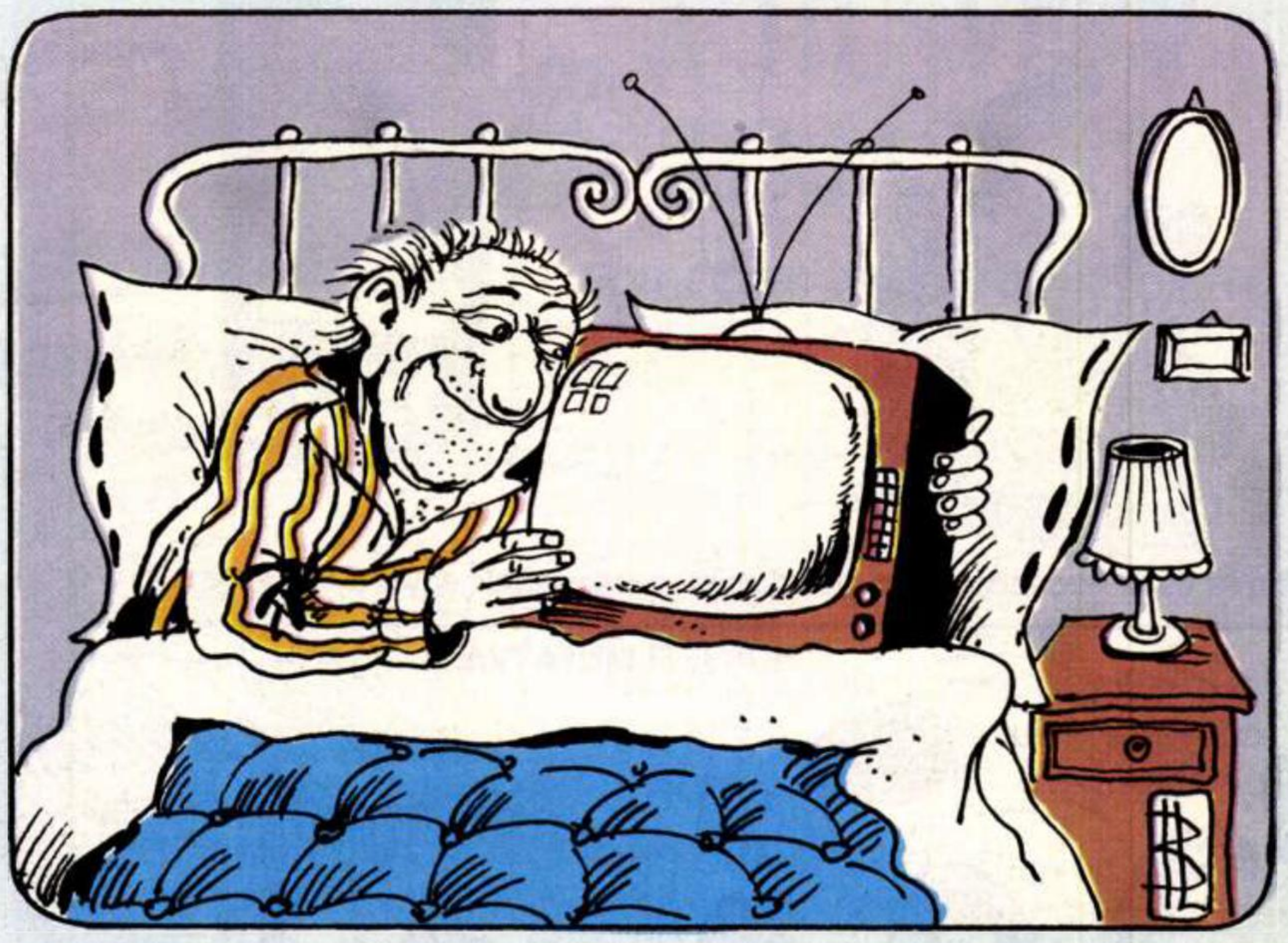

MAGÁNTELEVÍZIÓ

PRIUSZ

– Elhatároztuk, hogy megmentjük Iszap Oszkárt – mondta Örvény Jenő alanyi költő a szárazgőzben barátjának, Vajon Lajosnak, majd így folytatta:

– Gondolom tudod, hogy kiről van szó, nem kell őt bemutatnom neked.

– Olvastam tőle néhány dolgot – mondta Vajon Lajos. – Azt hiszem, nagyon tehetséges.

– Tévedés, öregem, nagyon tehetséges én vagyok. Iszap nem tehetséges, hanem egyenesen zseniális, ő a földre szállt talentum. Jól emlékszem arra, amikor a Papsajt című verskötetével berobbant az irodalomba. Mindenkinek elállt a lélegzete.

– Én is olvastam, tényleg biztató volt.

– Igen, de tulajdonképpen semmiség volt a Csöröm-csöröm című következő kötetéhez, vagy a Pipakupakom című novellagyűjteményéhez képest. Ekkor már mindenki tudta, hogy Iszap Oszi az ügyeletes zseni. És ekkor történt a baj.

– Rossz társaságba keveredett?

– Sajnos igen. Az egyik barátja egy kabarészínész, a másik vicclapszerkesztő, a harmadik pedig dramaturg a tévé szórakoztató főosztályán. És velük együtt elkezdett…

– Inni?

– Bárcsak inna. Sokkal rosszabb.

– Kábítószer?

– Még rosszabb. Kabaré, humor, szatíra!

– Micsoda?

– Jól hallottad. Kabaré, mégpedig villámtréfa, bohózat, kuplé és humoreszk. Ami még nagyobb baj, nyilvánosan csinálja, a saját nevén, ország-világ előtt. Képzeld el, egy zseniális költő és novellista egyik napról a másikra felcsapott humoristának. Akkor, amikor fel volt terjesztve Palánta-díjra. Mondanom sem kell, rögtön kihúzták a nevét a listáról.

– Pedig sikere volt a kabaréban!

– Éppen ezért. Egy kabaréíró, egy közönséges humorista csak nem kaphat Palánta-díjat? Persze mi, a barátai tudtuk, mi a kötelességünk. Elvonókúrára vittük.

– Elvonókúrára?

– Igen, mégpedig kabaréba, zenés színházakba, éjszakai lokálokba. Azt akartuk, hogy undorodjon meg attól, amit csinál. Azt akartuk, hogy rázza ki a hideg egy-egy poénnál, szóviccnél, harsány röhögésnél. A legjobb műsorokra cipeltük, éjjel-nappal, mértéktelenül tömtük őt humorral, kabaréval, dalban és prózában.

– És mi lett az eredmény?

– Könnyesre röhögte magát. És ami a legfőbb baj, egyre jobbakat írt, egyre nagyobb sikere lett. Persze a verseit, novelláit már régen nem közölték az irodalmi lapok, folyóiratok, de ő nem törődött ezzel, idült humoristává vált, csak a pillanatnyi siker érdekelte. Nem csoda, hogy a barátai lassan elmaradtak mellőle. Én voltam az utolsó, de végül nekem is szakítanom kellett vele.

– Miért? – kérdezte Vajon Lajos.

– Kiderült, hogy priusza van! Képzeld el, nem elég, hogy humorista, ráadásul még kormánypárti is. Tényleg menthetetlen…

MIKLÓSI OTTÓ

SZILÁGYI GYÖRGY:

PRIVÁT RÍMEK

Kiterjedt a privát szféra,
kedvező az atmoszféra,
fűt a kamat, mint a Héra,
ez már, kérem, ilyen éra!

Privát strófám kissé profán,
hunyd be szemed, kicsi pofám!
Aki privát, legyen privát,
tömje meg a privát pipát!

Bizonyítsd be, nem vagy lökött,
privát földön termelj tököt!
Privát tököd, ha már dagad,
privatizálhatod magad!

Országszerte nagy a hajtás,
privatizálj te is, pajtás!
Minden téren sok a privát,
még a Rákóczin is – vivát!

Privát orrba privát fricska,
privát hasba privát bicska!
Amikor már ki vagy nyírva,
betesznek a privát sírba!

Privát tónak privát partján,
kuruttyol a privát breki,
azóta, hogy privatizál,
gazsulál a gólya neki!

Falu végén kurta privát
tépdesi a vonó húrját,
addig tépi, míg egy privát
kötőtűvel tőkén szúrják!

Adómat már befizettem,
pénzemből, a privátomból,
az emberek rám mutatnak:
nézzétek, a privát tombol!

Én már régen privát vagyok,
kiadásom privát költség,
bevételem: privát haszon,
amit írok: privát zöldség...

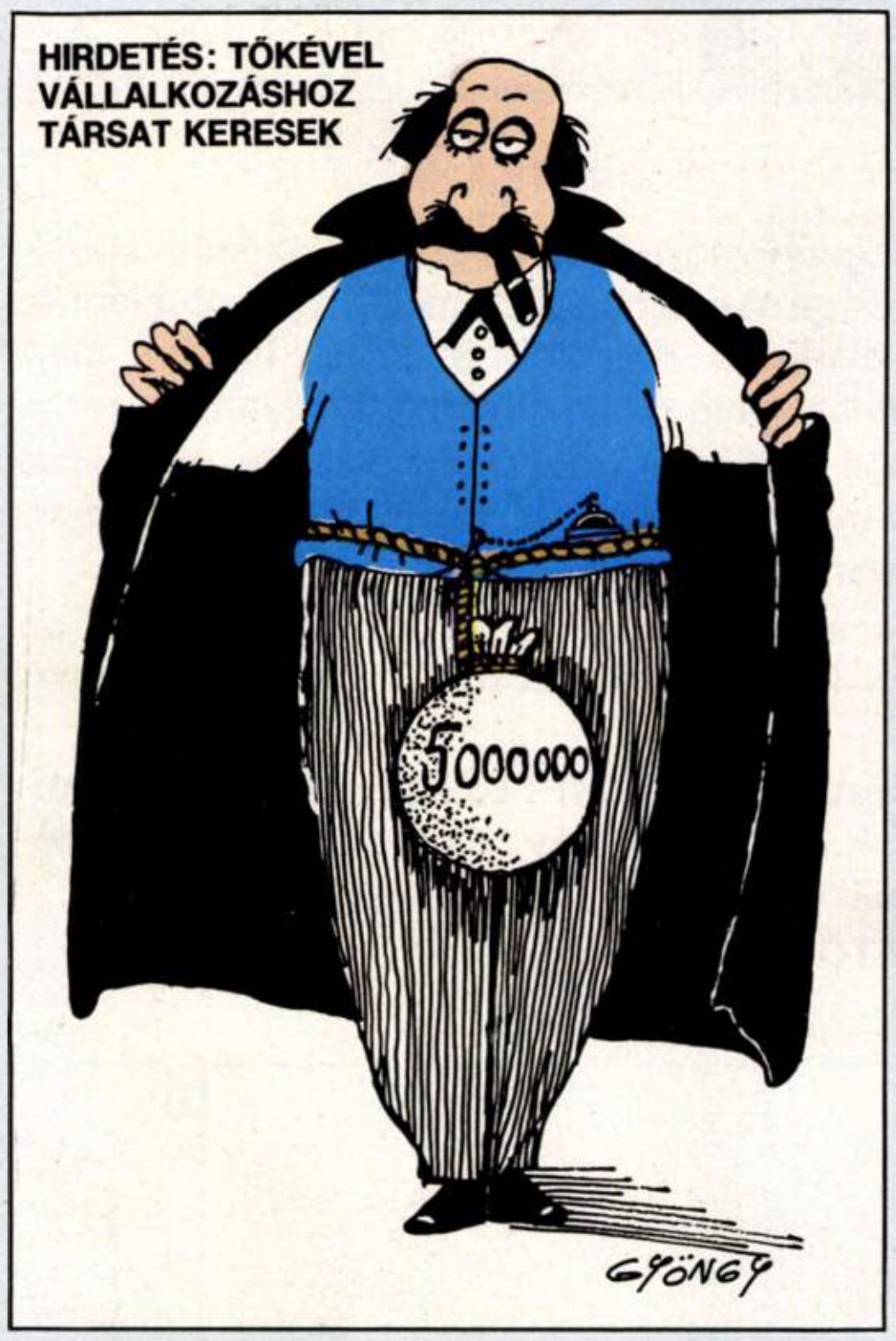
HIRDETÉS: TŐKÉVEL VÁLLALKOZÁSHOZ TÁRSAT KERESEK

EZ MÁR NEM GYERMEKJÁTÉK

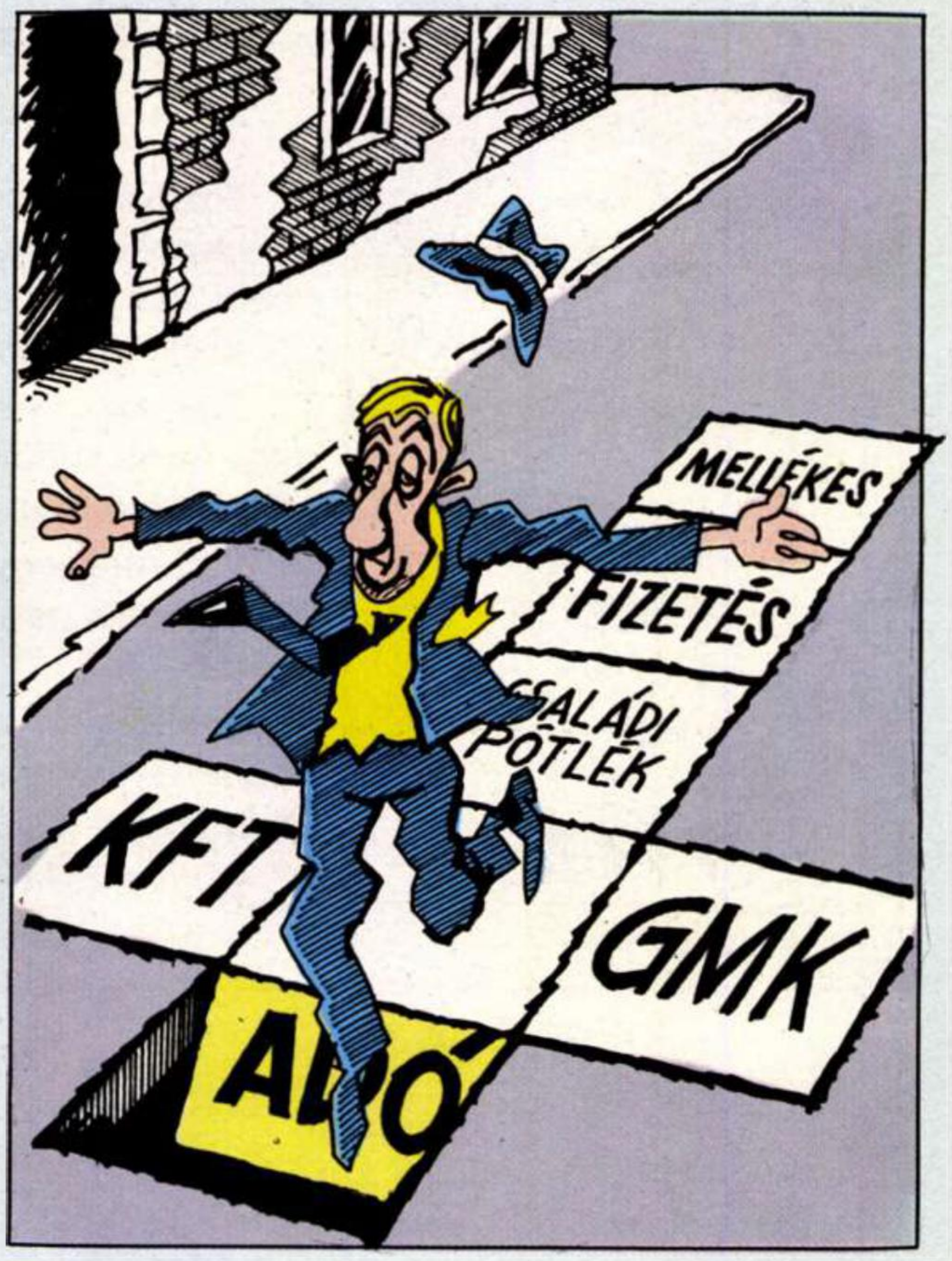

SZÁZHATVAN FŐS „CSÖVIHAJÓ" NYÍLT A HAJÓGYÁRI SZIGETEN

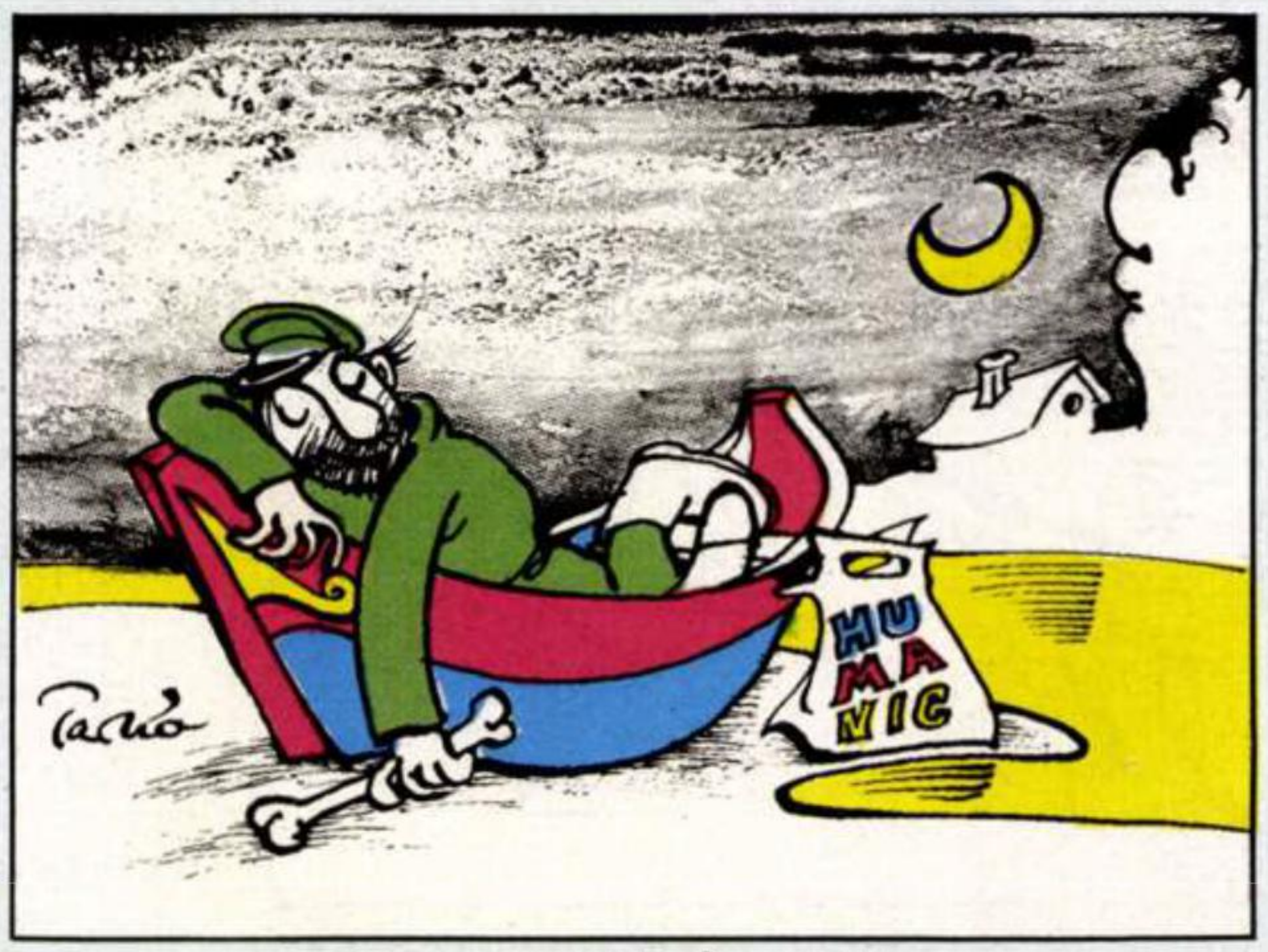

UGYANEZ KISVÁROSBAN

A KURÍR TULAJDONOSA, MINT A CONTRAX ELNÖKE TÁRGYSZERŰ ÉS A VALÓSÁGNAK MEGFELELŐ TÁJÉKOZTATÁSRA IHLETTE AZ ÚJSÁGÍRÓKAT

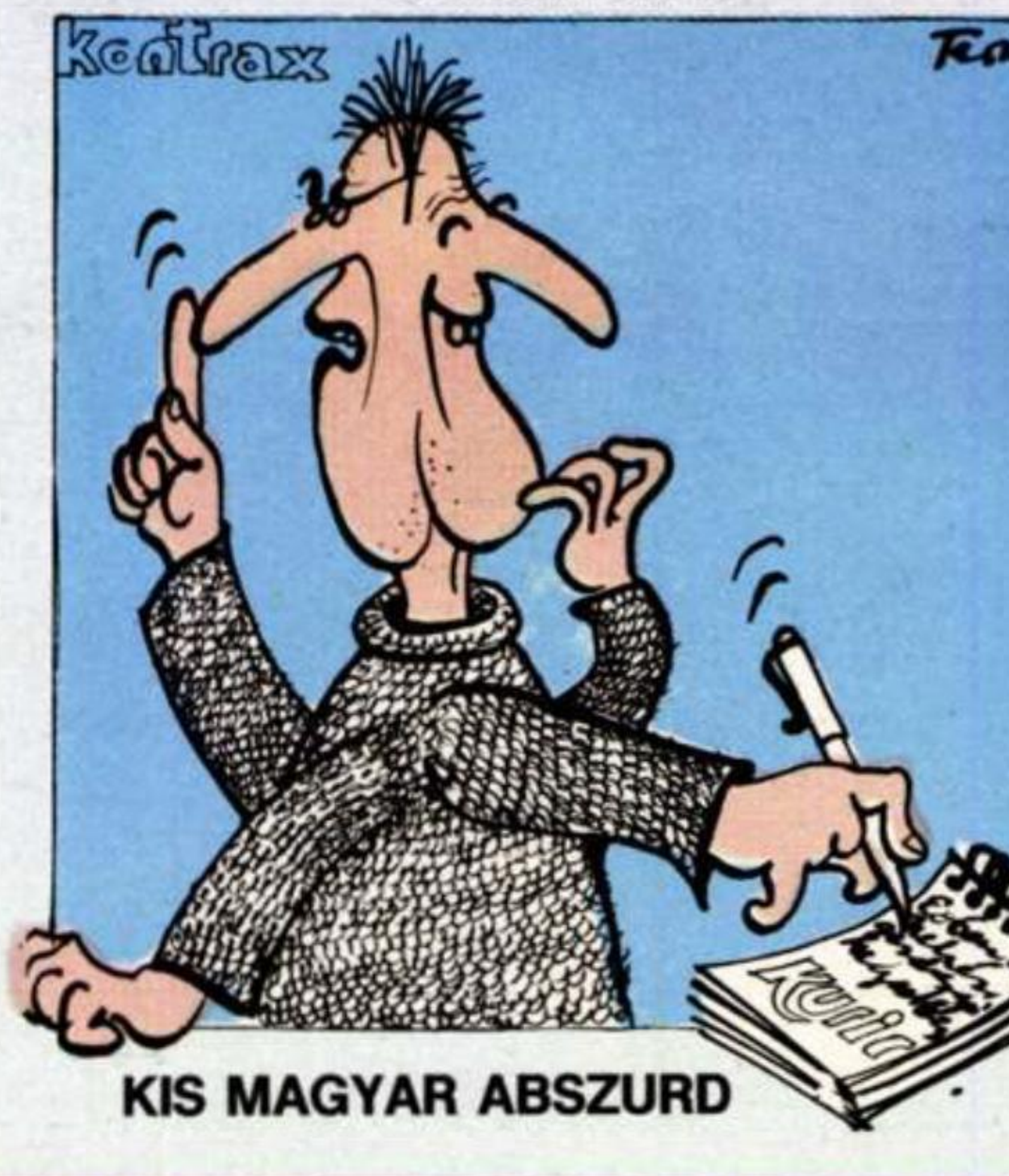

KIS MAGYAR ABSZURD

A HÍR IGAZ * A HÍR IGAZ * A HÍR IGAZ * A HÍR IGAZ

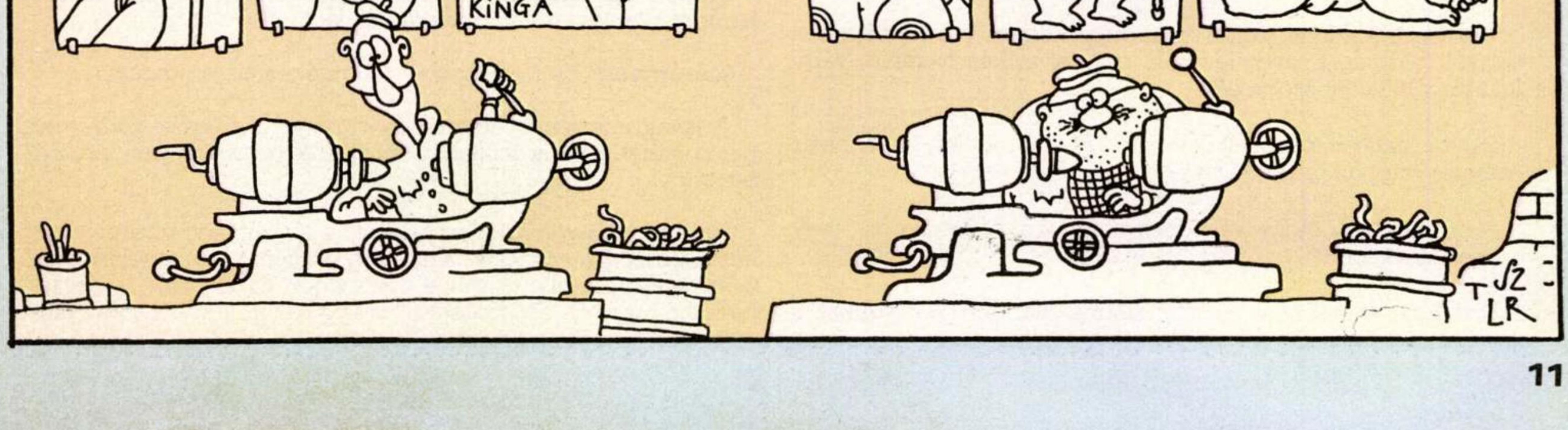

HUMORBAN NEM ISMERÜNK HATÁRT

PÁLFY ISTVÁN (UNGVÁR) RAJZAI

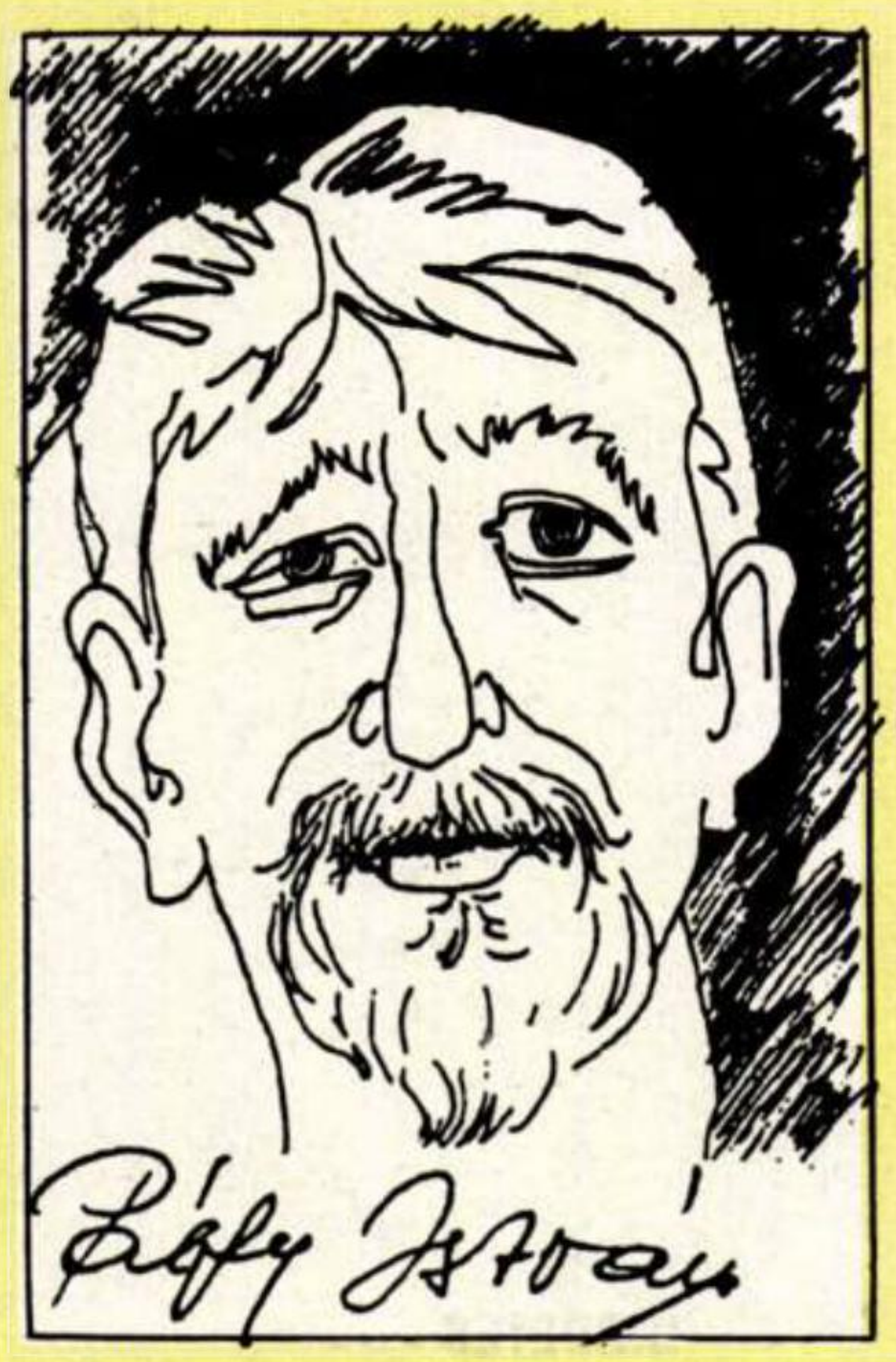

Tősgyökeres ungvári vagyok. Olyan erősen kötődöm ehhez a városhoz, hogy a gazdasági helyzet, meg egyéb problémák sem késztetnek elfutásra. Rajzolni hamarabb tudtam, mint beszélni, mégis futballistának készültem (komolyan).

Egy szép napon kedves rajztanárom elküldte műveimet egy híres külföldi gyermekrajzversenyre, és ott díjat nyertem. Ezek után már más szakmával nem próbálkoztam.

Volt még egy szép, de eléggé zűrös gitáros korszak is az életemben, ami a felnőtté válás kezdetét jelentette. Voltam katona (is).

Feleségem szakmabeli (sajnos) – és a legszigorúbb kritikusom. Gyermekeink igen szépek és tehetségesek. Természetesen rám hasonlítanak.

Kedvenceim: FTC, Tárogató!!!

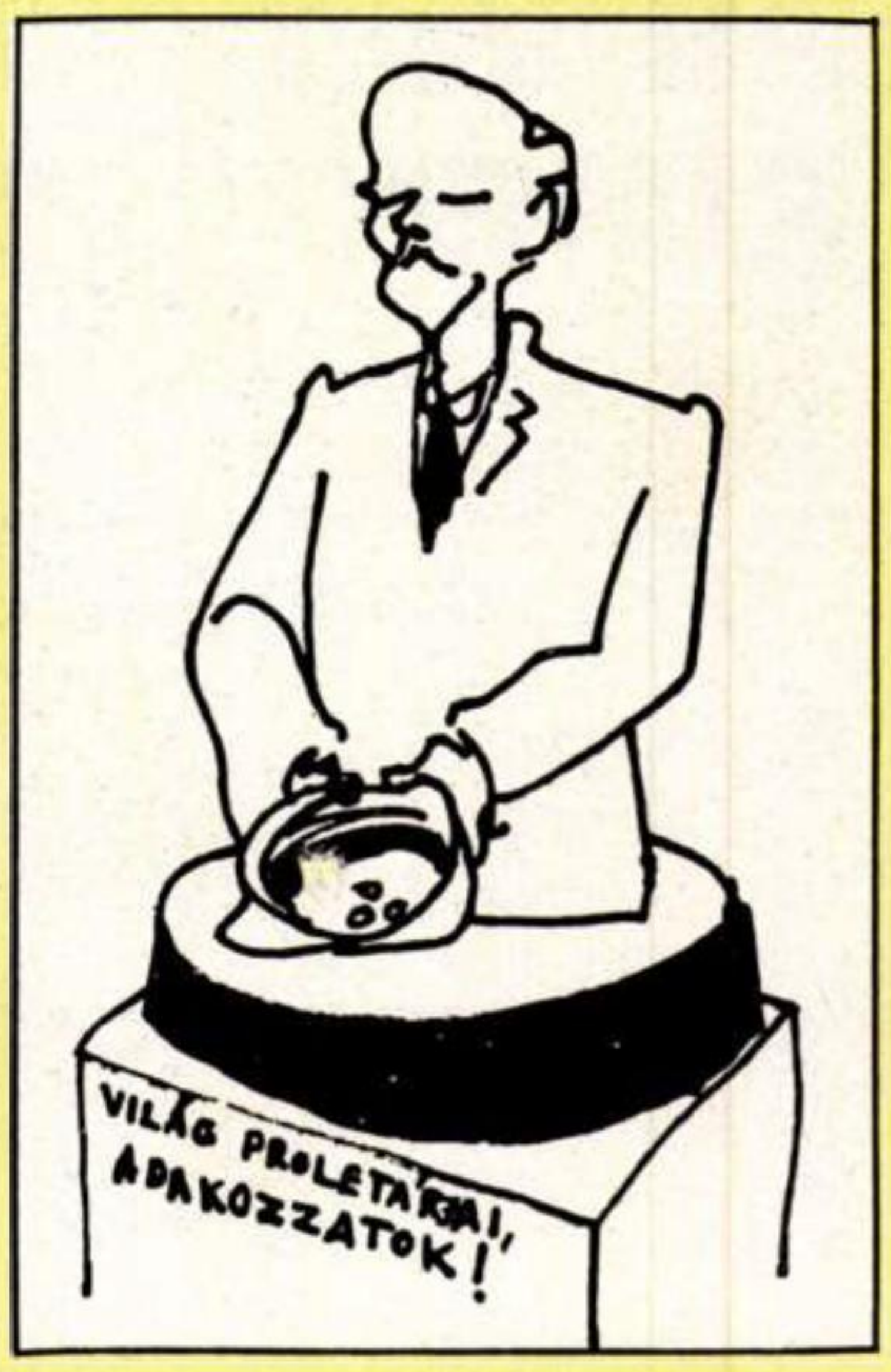
VILÁG PROLETÁRJAI, ADAKOZZATOK!

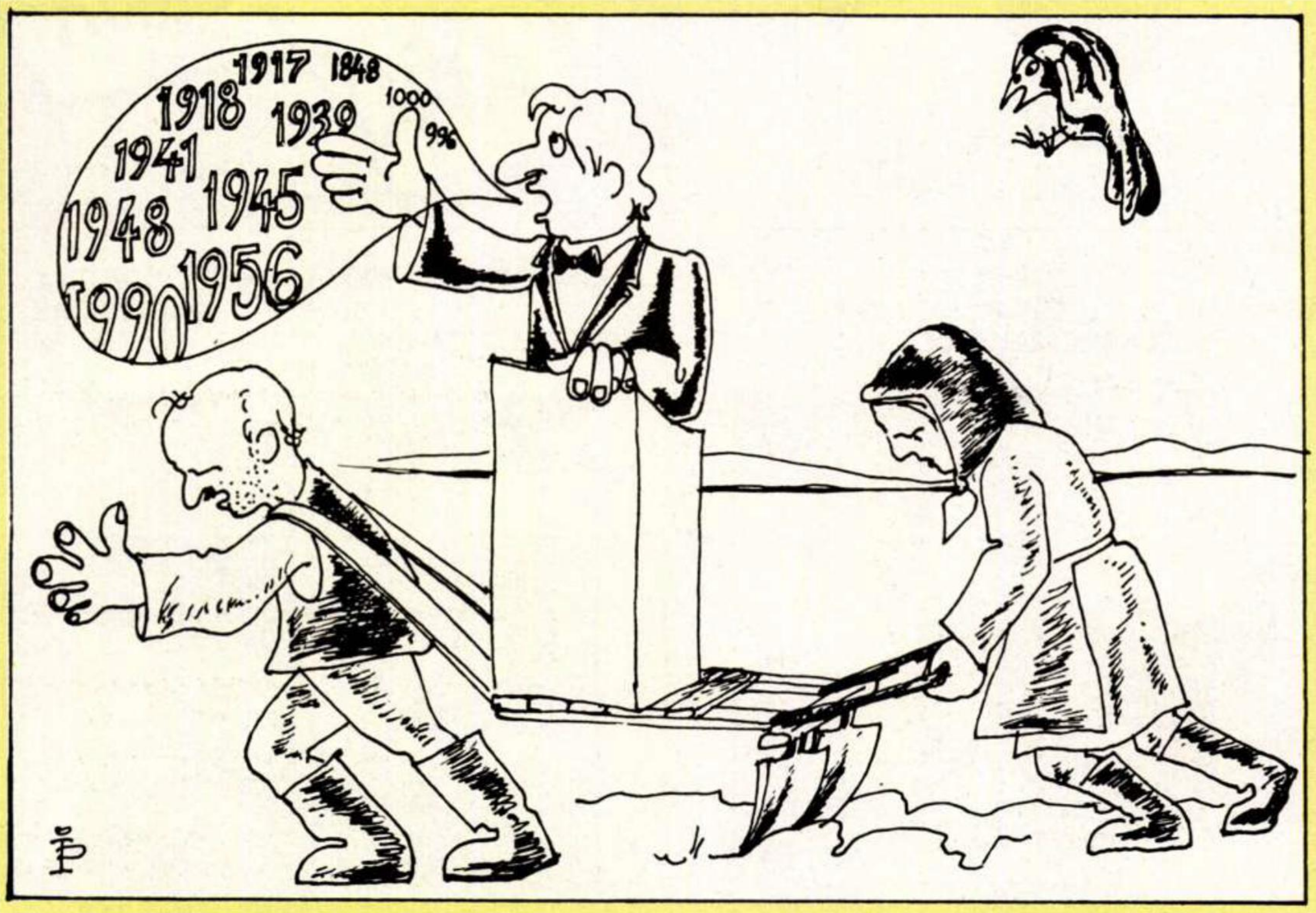

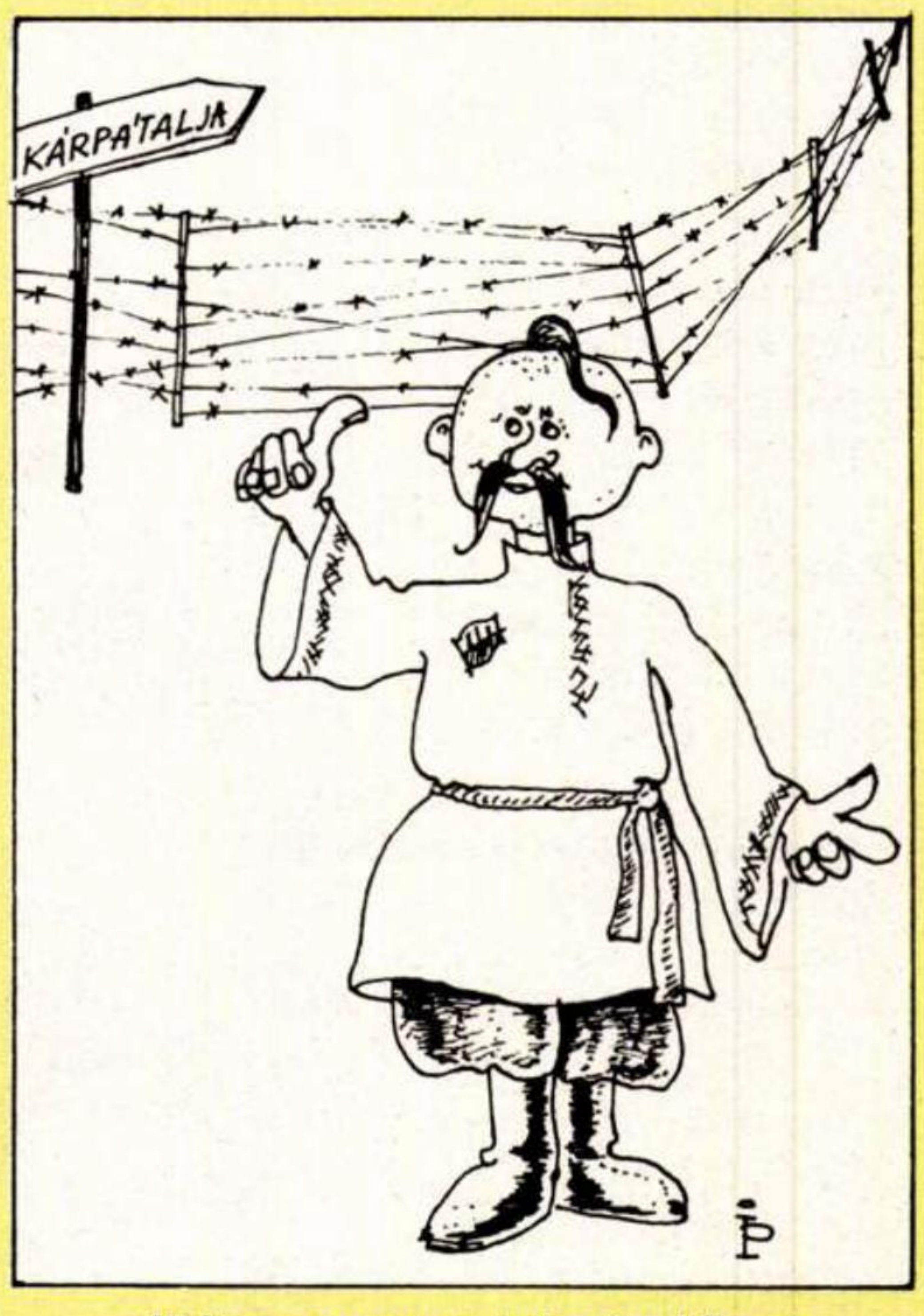

– Itt lesz a magyar autonóm körzet.

DALMÁTH FERENC (TEL-AVIV):

IRKA-FIRKA

Régen klórozták a vizet, ma vizezik a klórt.

*

A szájtépő politikusokat tépőzár viselésére kellene kötelezni...

*

– Egyelőre nem szándékozom férjhez menni – mondta Hamupipőke a királyfinak –, de ha nagyon akarja, legyen a menedzserem!

*

Pökhendi főnököm rendszerint nem köszön vissza. Képtelen vagyok eldönteni, hogy ez nála csak a szokás hatalma, vagy inkább a hatalom szokása?

*

Súlyos határvillongások vannak világszerte. Mi ez, a határ őrülete, vagy az őrület határa?

*

Nem mindegy, hogy valakinek a sorsjegyét húzzák ki, vagy a bölcsességfogát!

*

A dolgos elmék nem mindig produkálnak elmés dolgokat.

Nem vagyunk egyformák: az egyik ember megeszi a zöldséget, a másik megírja...

*

Aki a világot szereti, rossz ember nem lehet!

*

Már allergiás vagyok a sok nosztalgiára, és ezt a jelenséget így nevezem: *nosztallergia*.

*

Engem nem idegesítenek a tréfás hirdetések, mivel a reklám humora egyúttal a humor reklámja is.

*

Szerénység: Én Hemingway-re emlékeztetem magam.

*

A javak nincsenek egyenlően elosztva. Az egyik embernek bankbetétet adott a jóisten, a másiknak pedig csupán lúdtalpbetétet...

*

Pár éve, ha ötven sékelért bevásároltam a tel-avivi szupermarketban, majd megszakadtam, amíg a cuccot hazacipeltem. Ma 2-300 sékel árú elemózsiát is könnyedén hazaviszek. A kérdés csak az, hogy én erősödtem-e, avagy pedig a sékel gyengült?

FOGYÓKÚRA VÍZIÓ

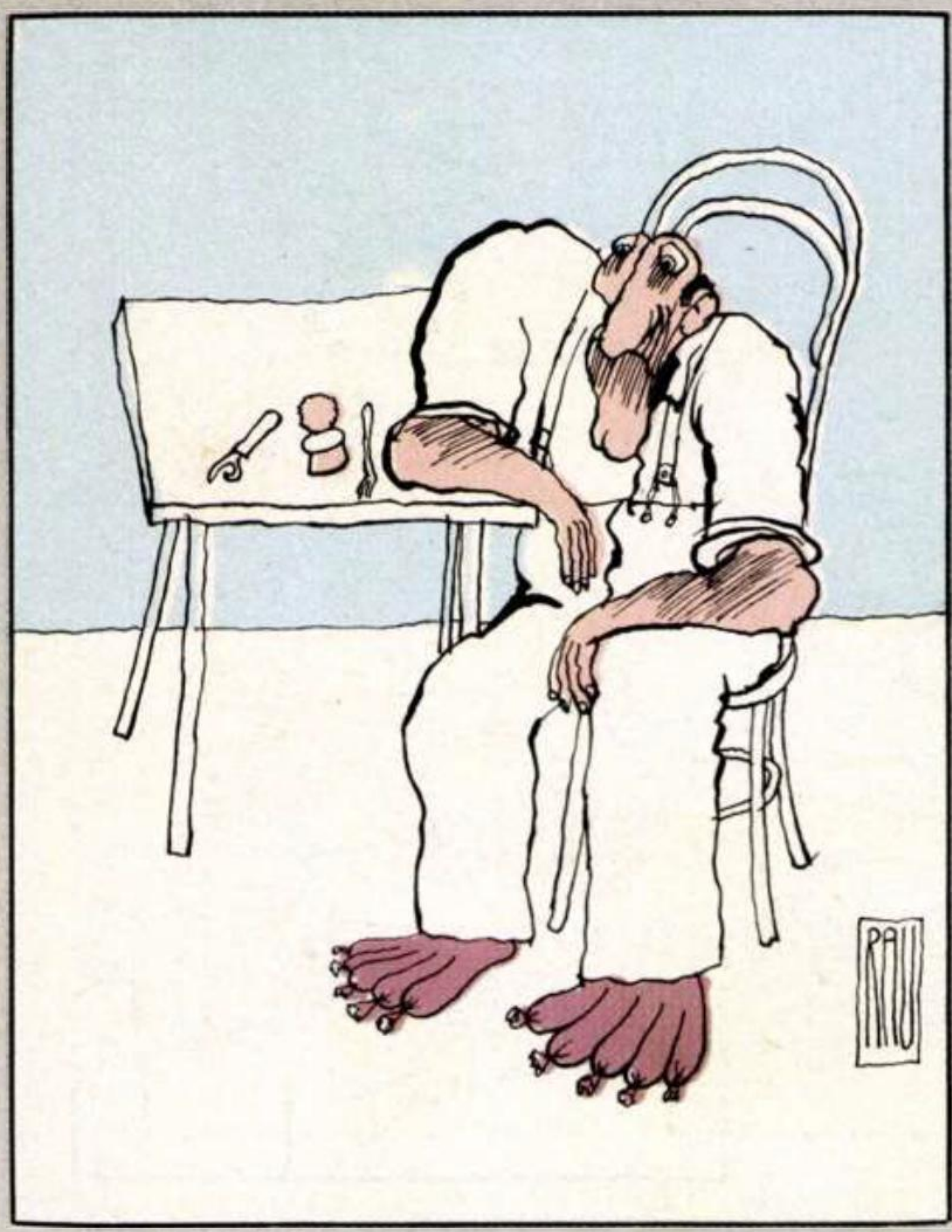

FOGYÓKÚRA ŐRÜLET

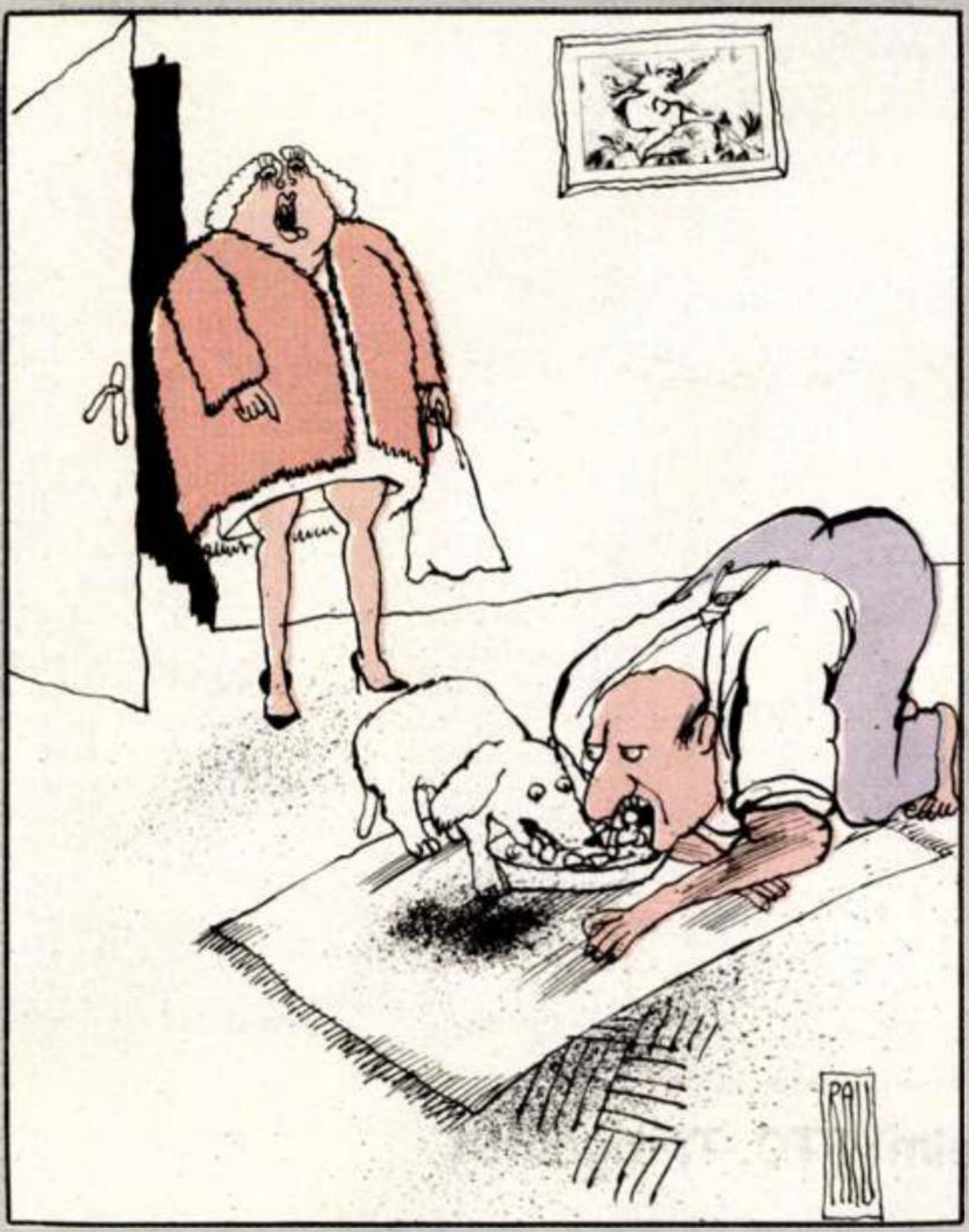

– Most már tudom, hogy miért ilyen sovány ez a kutya!

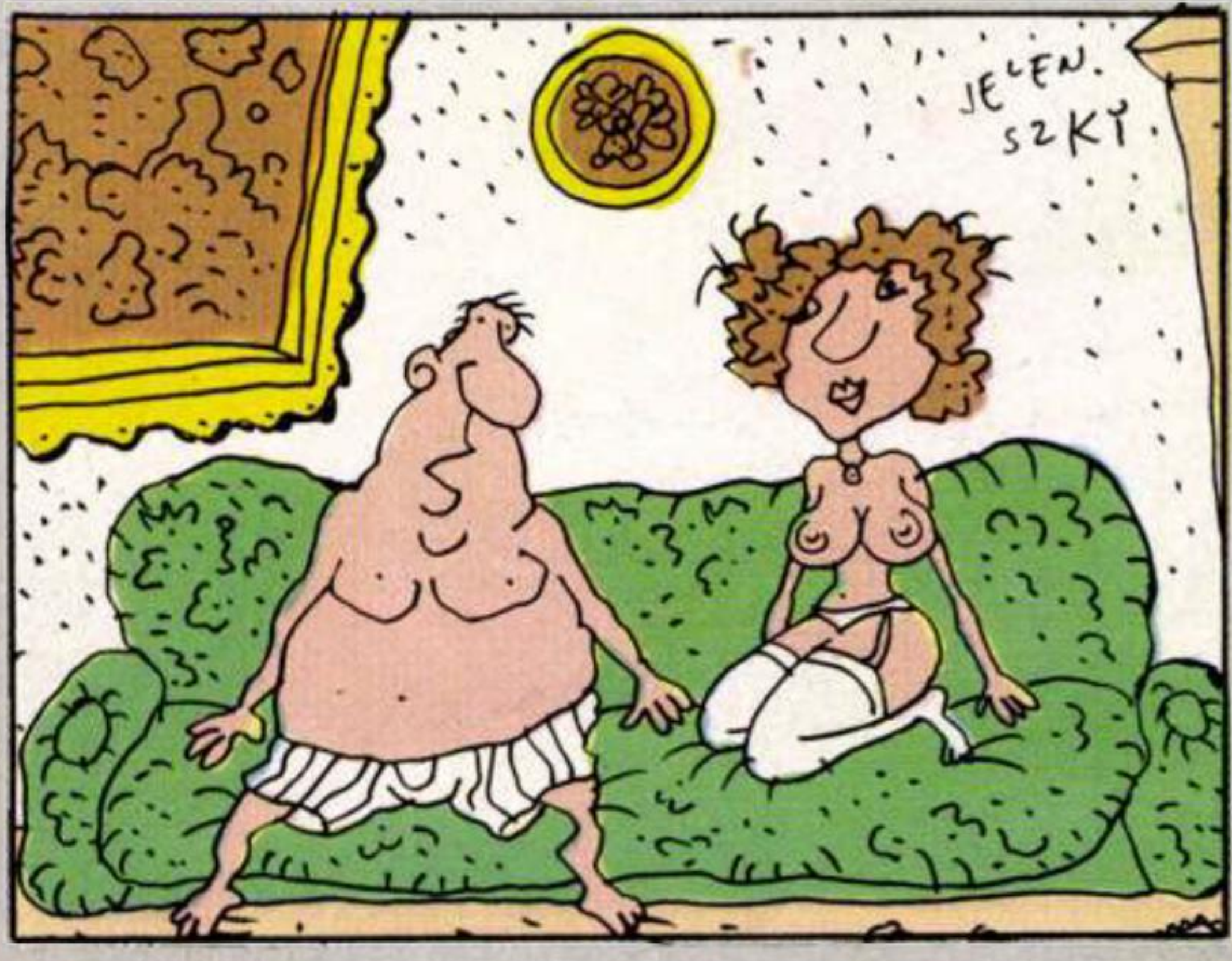

– És ha ezentúl váratlanul betoppan a férjed, ne a spájzban rejts el, mert kihíztam!

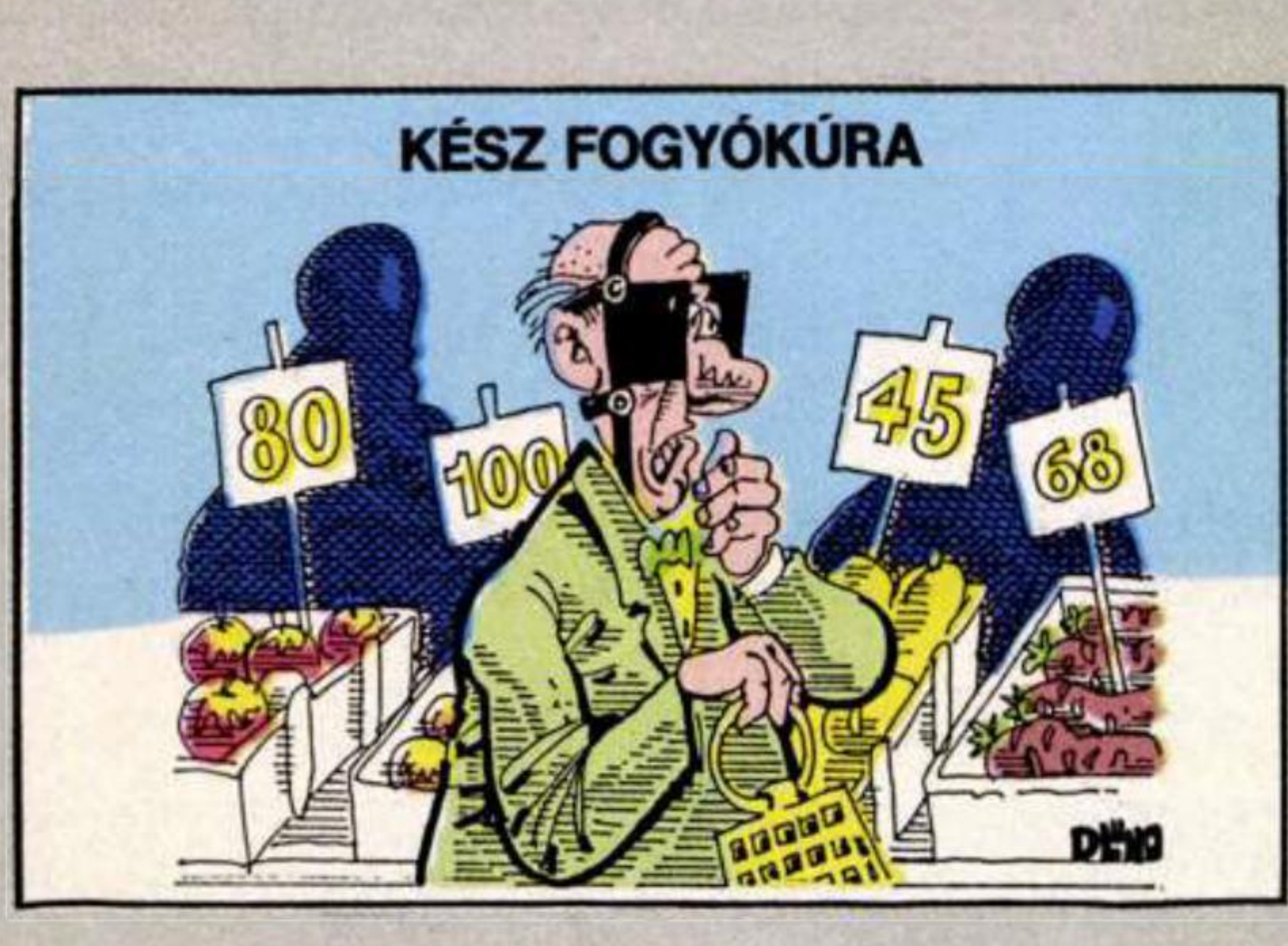

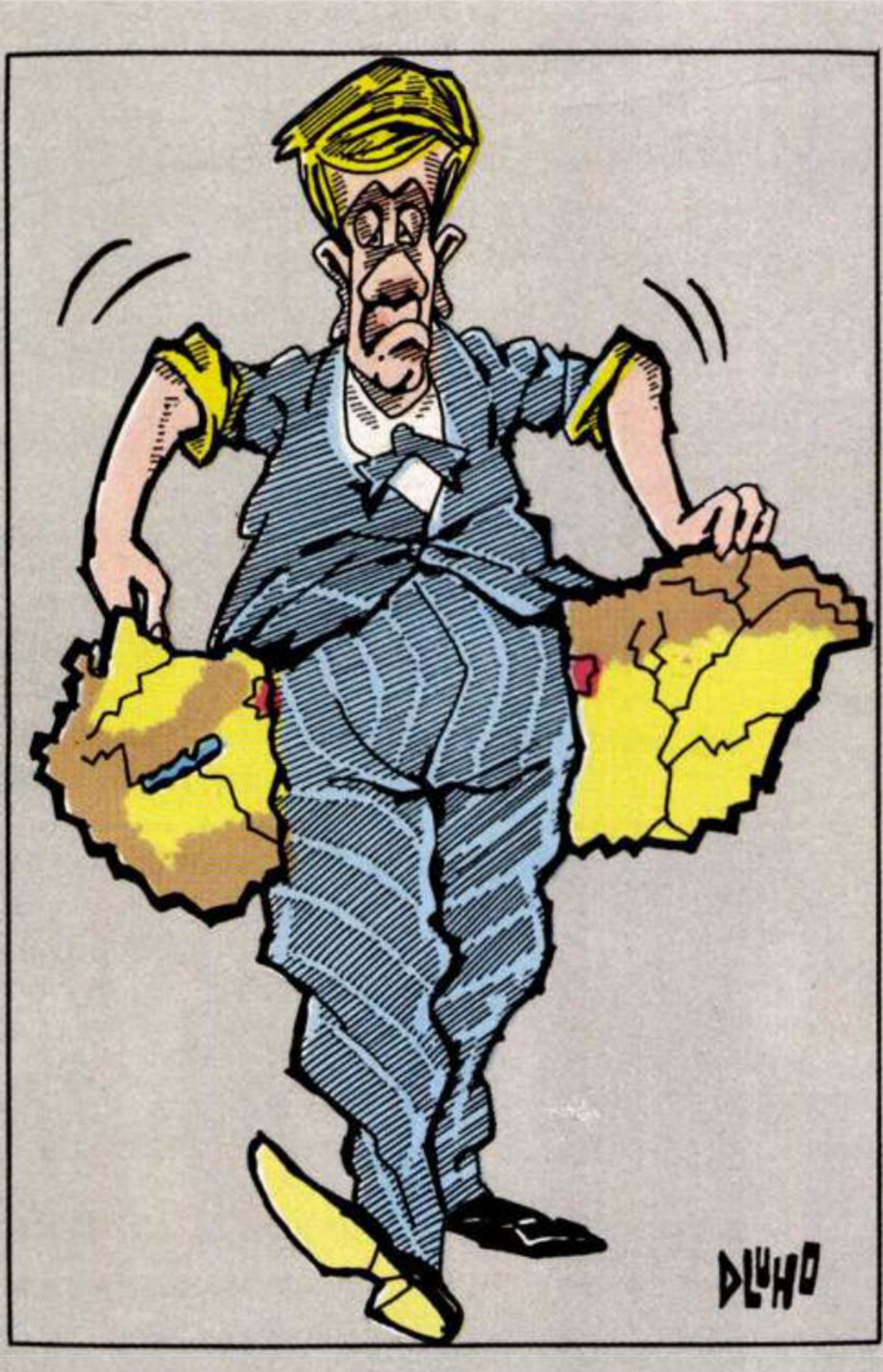

A HUMÁNUS FEHÉREMBER

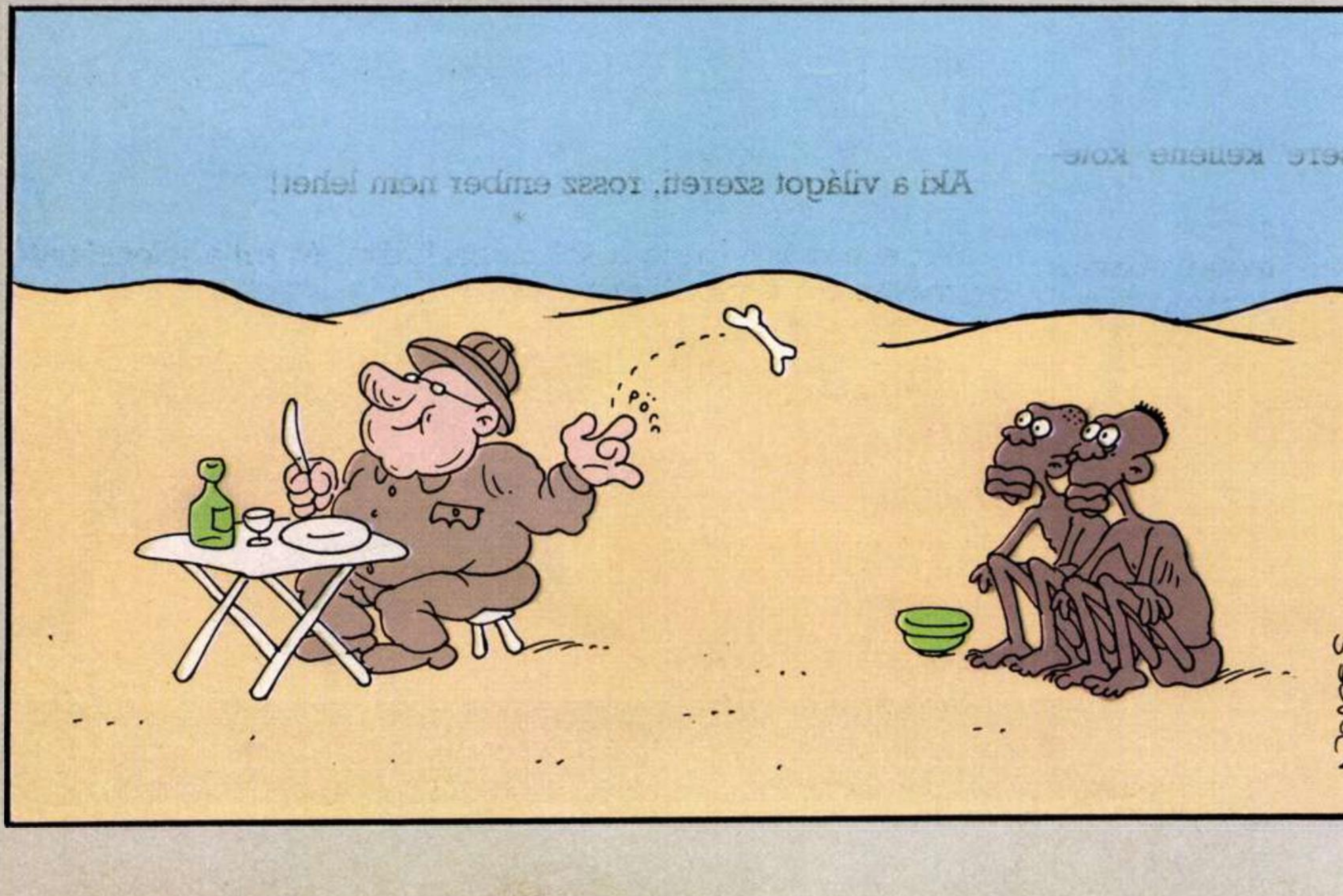

SZILÁNKOK

HIVATALBAN

Benyitok a hivatalba. Az íróasztal mögött ülő férfinak elmondom a panaszom. Unottan végighallgat, aztán kegyesen megszólal:

– Fölösleges volt a szöveg. Én is ügyfél vagyok. Mindenki elment ebédelni.

*

ÁLOM

– Képzelje, ma éjjel azt álmodtam, hogy letartóztattak és négy évi börtönre ítéltek. Reggel aztán felébredtem és azt mondtam, hála az égnek, csak álom volt. A valóságban csak két évet kell itt a börtönben leülnöm.

*

TELEFON

A telefon életet ment és tönkre teszi az életünket.

*

HIRDETÉS

Képtelen vagyok megértetni magam a fiammal. Perfekt tolmácsot keresek, aki beszél a fiatalok nyelvén.

*

SORS

A sors ritkán osztogatja halmozva a kegyeit. Az egyik nő szép, a másiknak főbérleti lakása van.

*

REKLÁM

Műsoros rendezvényeken néha olyan művészeket hirdetnek, akiket aztán hiába vár a közönség. Egy vidéki étterem plakátján olvastam: SZOMBATON MAGYARNÓTA-EST. VEZETŐ PRÍMÁS: YEHUDI MENUHIN!

*

ŐSZINTESÉG

– Nem tud egy eladó lakást?

– De hiszen önnek szép, összkomfortos lakása van!

– Nem beköltözni akarok, csak üzérkedni.

*

ORVOSI ÜZENETEK

Brahovácz meséli:

– Írtam egy újság „Orvosi üzenetek” rovatának. Megírtam, hogy erősen köhögök, ajánljon valamit a doktor úr.

– Na, és?

– Az orvos válaszolt. Közölte a megfelelő gyógymódot. Szép kis orvos! A levelemből nem vette észre, hogy hamis diagnózist írtam. Nem is köhögök!

*

NYUGDÍJ

Korosodó postásbácsink levélhordás közben kicsit lihegve magyarázza:

– Tetszik tudni, ha nyugdíjba megyek, szeretném meghúzni magam egy kis nyolcemeletes családi házban.

– Minek magának egy nyolcemeletes családi ház?

– A lépcsők miatt!

*

FORRALT BOR

Kis mellékutcai bisztró. Ablakában tábla: Kizárólag forralt bort mérünk. Bizonyára az alkoholellenes küzdelem jegyében, hiszen köztudomású, hogy a forralt bor alkoholtartalma csekélyebb. A helyiség mégis tele van részegekkel. Rejtély. Aztán látom, amint egy férfi odalép a pénztárosnőhöz:

– Nagysád! Kérek egy liter forralt bort, de cukor, szegfűszeg és forralás nélkül!

*

MUZSIKA

Lelkiismeretes művész a verklin is naponta nyolc órát gyakorol.

GALAMBOS SZILVESZTER

A MÁV HIRDETÉSE:
– Ha vonatra szállsz,
vigyél magaddal
biciklit!
(Különös tekintettel
a vasút
műszaki színvonalára.)

JAVASLAT VASÚTI KERÉKPÁRRA

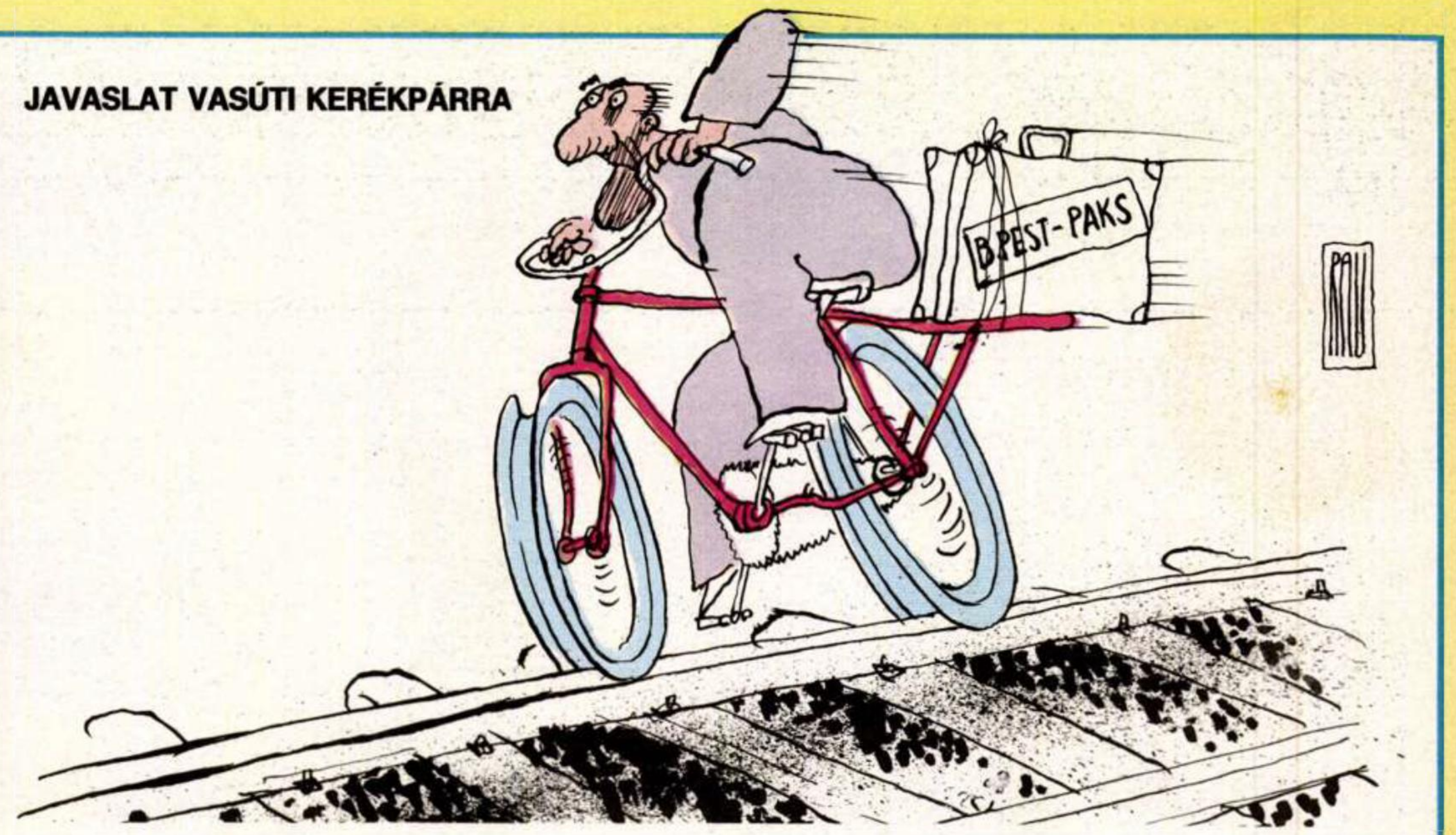

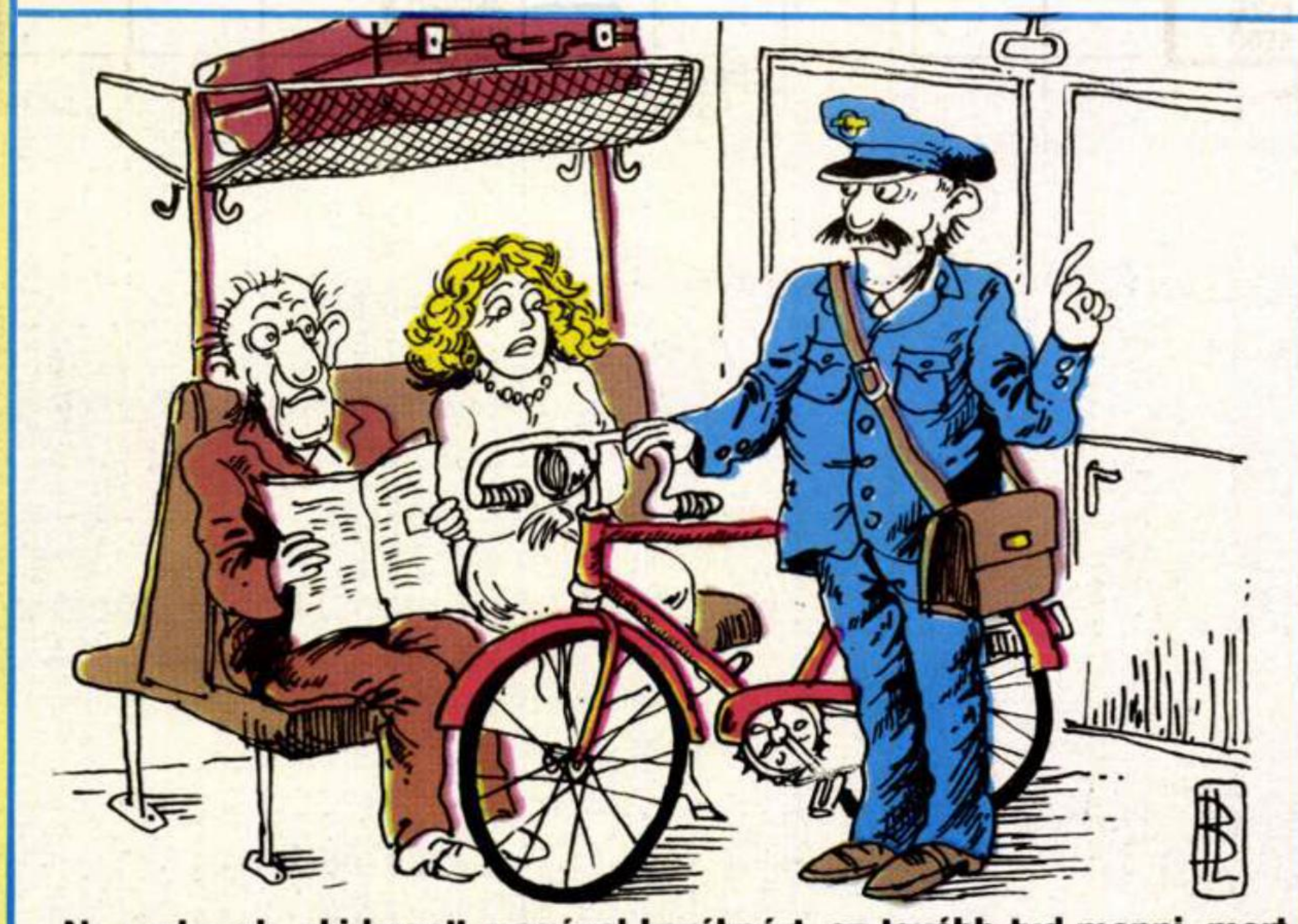

– Na emberek, aki hozott magával kerékpárt, az tovább tud menni, mert a mozdony lerobbant!

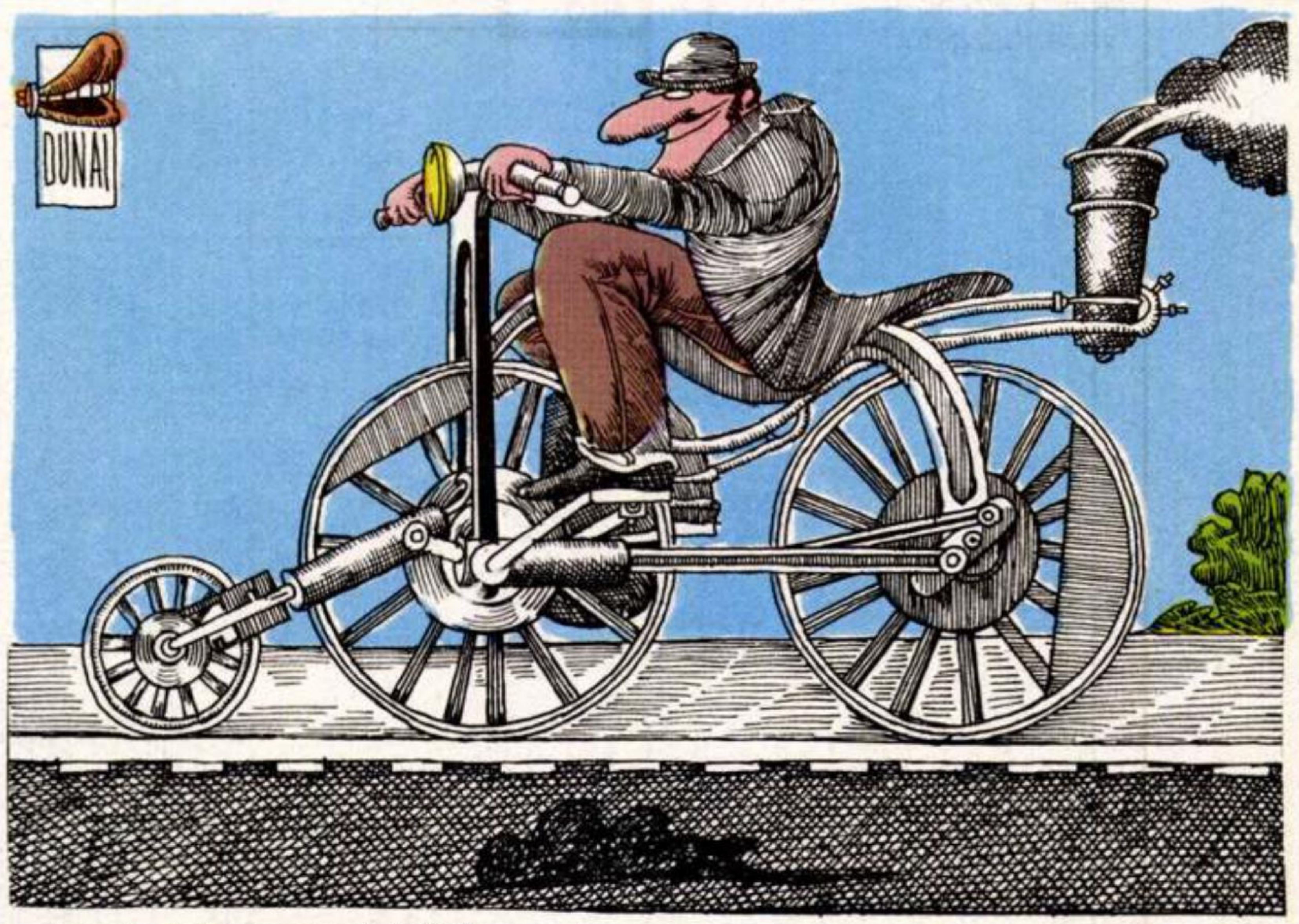

– Avagy, utazz mozdciklin!

EZ AZ *Esti*
NEM CSAK PESTI,
FALUJÁBAN IS VEHETI!

AZ ORSZÁG
LEGÉRTÉKESEBB
NAPILAPJA

A REGGELI
Esti Hírlap

KERESSE A POSTAHIVATALOKBAN!

Hogyan javíthatsz a kapcsolatodon

Ha meg akarod tudni, miképpen javíthatsz a szerelmi viszonyodon

☎ Tárcsázz (00 611) 41 26
és utána a kivánt téma melletti kétjegyű számot

01 *A nemi élet javítása a házasságban: férfiaknak*
02 *A nemi élet javítása a házasságban: nőknek*
03 *A férfi szexuális reakciója*
04 *A nő szexuális reakciója*
05 *Milyen gyakran ajánlatos közösülni*
06 *Idő előtti ejakuláció*
07 *Impotencia*
08 *Hol van a „G-pont"?*
09 *Onánia*
10 *Az orális nemi aktus*
11 *Terméketlenség*
15 *Az orgazmus elérése*

Ez a szolgálat névtelen, és 24 órán keresztül müködik

A telefonhívás ára félpercenként: 180 Ft. Legion, PO Box 1841, London NW1 OAP. GB.

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

Főszerkesztő:
SZUHAY BALÁZS

Főszerkesztő-helyettes:
WALTER BÉLA

Művészeti szerkesztő:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA

Tervezőszerkesztők:
DUKAY BARNA
GÁSPÁR IMRE

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta, árusításban megvásárolható az alábbi terjesztők hírlapárusainál: Magyar Posta, Bikádi Kereskedelmi és Szolgáltató Bt, Enyedi Könyv- és Lapterjesztő Bt, Extra Hír Kft., Futár Bt, Passz GMK, RH+Bt, R. Pressz Hírlap- és Könyvterjesztő Kft.

Előfizetési díj negyedévre 327 Ft, fél évre 654 Ft, egy évre 1308 Ft.

Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,
93.2308/15-66-22
rotációs eljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

Lapunk előfizethető a KULTÚRA Külkereskedelmi Vállalatnál (H-1389 Bp., P.O.B. 149.), vagy a Magyar Hitelbanknál (H-1133 Bp.) vezetett 202-10995 számú számláján vagy külföldi partnereinél:

Ausztrália: G. Menczer, P.O.Box 219. Wantima South 3152 Vic. **Belgium:** „Du Monde Entier" S.A., 162 Rue du Midi, B–1000 Bruxelles.
Brazília: Livraria D. Landy Ltda. Rua 7 de Abril 252 01000 São Paulo. **Dánia:** Munksgaard, 35 Norre Sogade, 1016 Copenhagen. **Egyesült Államok:** Center of Hungarian Literature, 4418. 16th Avenue, Brooklyn, N.Y. 11204; EBSCO, Industries Inc. P.O.Box 1943, Birmingham, Ala. 35201 Framo Publishing, 561 West Diversey Parkway Room 19, Chicago, 111.6014; Püski-Corvin, 251 E. 82 Street, New York N.Y. 10028. **Finnország:** Akateeminen Kirjakauppa, Keskuskatu 1, SF 00100 Helsinki 10. **Franciaország:** Societé Balaton, 5015 Paris. Bld. Pasteur. **Hollandia:** Fason Europe B.V. Pstbus 1967, 1000 AD Amsterdam. **Izrael:** Hadash, P.O.B. 26116, 62160 Tel-Aviv; Gondos Sándor P.O.B. 44513, 31333 Haifa, Lepac, 15. Ramban Str. Tel-Aviv Breuer Line Ltd. Hungarian Cultural and Business Center Tel-Aviv; Hungarian Culture and Business Center, Allenby St. 38., P.O.B. 26439; Tel-Aviv, 652116. **Japán:** Nauka Ltd. 2-30-19 Minami-Ikebukuro, Toshimaku, Tokyo 171. **Jugoszlávia:** Forum, Vojvode Misica broj 1., 21000 Novi Sad. **Kanada:** Pannonia Books, P.O.B. 1017, Postal Station „B" 6, Toronto Ont. M5T 2T8; Hungarian Ikka and Travel Service, 1208 Granville Street Vancouver, B.C. V6Z 1M4; Culture Hongroise, Mme Vera Cencze, 6958 Wilderton Ave, Montreal Que. H3S 2M5. **Nagy-Britannia:** Hungarian Book Agency, Mrs. Klara Adams, 87 Sewardstone Road, London E2 9HN; Collet s Holdings Ltd., Denington Estate, Wellingborough, Northants, NN8 2QT. **Németország:** Kubo und Sagner, Postfach 340108, 8000 München 34; H. und S. Katko Musica Hungarica Rümannstrasse 4. 8000 München 40; Zeitungsvertrieb Gebrüder Petermann GMBH und Co Kg, Kurfürstenstr. 111. D 1000 Berlin 30; Translibris Zeitshriften und Buchvertrieb GMBH Moltkestr. 80. D–5000 Köln 1. **Norvégia:** Narversen Info-Center, P.O.B. 6125 Etterstadt, 0602 Oslo 6. **Svájc:** Magda Szerday, Teichweg 16. 4142 Münchenstein. **Svédország:** Esselte Tidskriftscentralen, P.O.B. 638. S–10128 Stockholm, Wennergren Williams AB, Box 30004, S–10425 Stockholm; BTJ Bibliotekstjanst AB. Box 200, S–221 CO Lund. **Venezuela:** Weiss y Asociados, AV. Urdaneta, Ibarras a Veroes, Edif, Torre Alfa 7 piso Caracas.

Szendrő József néhány évig a pécsi Nemzeti Színház igazgatója volt. Egyszer bekopogtatott hozzá a színház operettbonvivánja, Búza Imre, és fizetésemelést kért. Szendrő nemet mondott. A bonviván könyörgött:

– Direktor úr! Csak száz forintot emeljen!

– Idefigyeljen, Búza! Ha nem hagy békén, a jövő hónaptól annyi fizetést kap, amennyit megérdemel!

Búza felháborodottan válaszolt:

– … (A válasz az ábra fő soraiban fejthető meg.)

A helyes megfejtők közül tízen a Lakitelek Alapítvány könyvjutalmát kapják: magyar írók dedikált műveit kb. 400-500 Ft értékben. A kisorsolt szerencsések a könyveket postán kapják meg.

Címünk: Ludas Matyi, Budapest 1977

Beküldési határidő: április 20.

								A KINCSTÁR JÖVEDELME	Á	SZOMSZ. ORSZÁG AUTÓJELE	NAGY ERŐVEL ZÚDULÓ NŐI NÉV	T	TITÁN ÉS JÓD	A VÁLASZ ELSŐ RÉSZE
								ÉSZAK-AM. INDIÁN	D	A	K	O	T	A
								H	O	CSODAORSZÁG VÁNDORA FRANCIUM	A	L	I	2
								FEHÉR, MINT A ... MINDENT LEDÖNT	GRAPE-... HASONLÍTÁS SZAVA	F	R	U	I	T
								T	A	R	O	L	MILLI-POP-ÉNEKES (MIKLÓS)	M
								ROMÁN DUNAI KIKÖTŐVÁROS	K	...TESZ (RÁSZED) FILMES RÓKA	L	Ó	V	Á
BUZA VÁLASZÁNAK BEFEJEZŐ RÉSZE		SZOMORÚ EMLÉKŰ MOHÁCSI PATAK	E	...UTÁN KÖPÖNYEG	OLASZ FILMSZÍN.NŐ (SOPHIA)	L	...VENCSELLŐ VISSZAVET !	G	Á	U	A	ARANYDARAB ! REGÉNYT ALKOT	A	R
PEST M. KÖZSÉG AZ ÉLEN ÁLLÓ	Ó	C	S	A	JAPÁN KIKÖTŐV. ESZESEDŐ	O	T	A	R	U	IRÍDIUM, NITROG. MEGSZORULÓ	I	R	N
E	L	S	Ő	OKA-P. VÁROS NÓGRÁDI LAKOS	O	R	E	L	...BIRKA PADLÓT TISZTÍT	K	E	R	G	E
NYELVRÉSZ ! TENGERÜNK	Y	E	MG.ESZK. RÉSZE AZ A TOVÁBBI	E	K	E	V	A	S	KÖZSÉG HENCSE MELLETT	L	ZELL ... SEE ...GALUSKA	A	M
B	A	L	A	T	O	N	... VMIN (ÉRTÉKESÍTI) HARCOS	T	U	L	A	D	DÍJSZABÁS	!
... NAGY ÁGNES (KÖLTŐNŐ)	N	E	M	E	S	ÜZLET RÉSZE JÓ HANGULAT	K	I	R	A	K	A	T	A GÖCSEJ "TETEJE"
KELVIN GYERE, NÉPIES SZÓVAL	K	INDIAI KIRÁLY V. KIHALLGATÁS	A	S	O	K	A	ARRA A HELYRE TESZ STANNUM	O	D	A	R	A	K
J	E	R	HOZZÁNK GURÍT ARÁBIAI ORSZÁG	I	D	E	T	O	L	ŐRLEMÉNY TOVÁBB IDŐZIK	D	A	R	A
TEJTERMÉK ... ÚJSÁG (HETILAP)	V	A	J	KASTÉLYJELZŐ ORVOSEGYETEM	O	D	O	N	MOLIBDÉN PREFIXUM	M	D	... VIVO AMELY SZEMÉLYEK	I	
K	É	P	E	S	VÉNA EGYN.B. SEHOGY ... GYŐZI	U	N	DUPLÁN: VÁROS HARAP AZ EB		A	DAF BETŰI, KEVERVE MŰNYELV	A	F	D
...KŐ VÁRA: VÁRROM A HATÁRON	S	O	M	O	S	TENGERENTÚLI SZAMÁRIUM	A	M	E	R	I	K	A	I
M	É	R	E	T	E	S	MAROS-P. VÁROS LAKÓJA ANNO	A	R	A	D	I	KILO-	K
KIFOGHATÓ (HAL)	R	T	N	E	M	M	A	R	A	D	O	K	!	A

A 12. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:

„– Igaz, hogy a sínen mentem, de leállt a villamos."

Dedikált könyvet nyertek:

Kuberkó Attila
3529 Miskolc
Kovács Jánosné
3586 Sajóörös
Koncz Margit
6800 Hódmezővásárhely
Ferenczi Gyula
4161 Báránd
Becze Istvánné
3733 Rudabánya
Vadász Attiláné
3300 Eger
Kászonyi Sándorné
1138 Budapest
Juhász Etelka
2700 Cegléd
Balázs Zsolt
5520 Szeghalom
Takács Mária
9700 Szombathely

A nyereményeket a Lakitelek Alapítvány küldi el címükre!

Hirdetni szeretne?
Napi ajánlatunk:

EXPRESSZ
KERES-KÍNÁL
Hírét visszük!

AZ EGYETLEN, AMIT SEMMI SEM PÓTOLHAT!

Irodák:

Pesten, az Expressz Udvar *(Bp. VIII., József krt. 9.)*
Nyitva: hétköznap 8–22 óráig, szombaton és vasárnap 9–13 óráig.
Budán az Expressz Iroda *(Bp. XI., Bartók B. út 32.)*
Nyitva: hétköznap 8–20 óráig, szombaton és vasárnap 9–13 óráig.
Levélcím: 1446 Budapest 8. Pf.: 411.
Telefon: 1-175-433 *(éjjel-nappal)* – 1-414-320 *(8–20 óráig)* • **Telefax:** 1-187-444

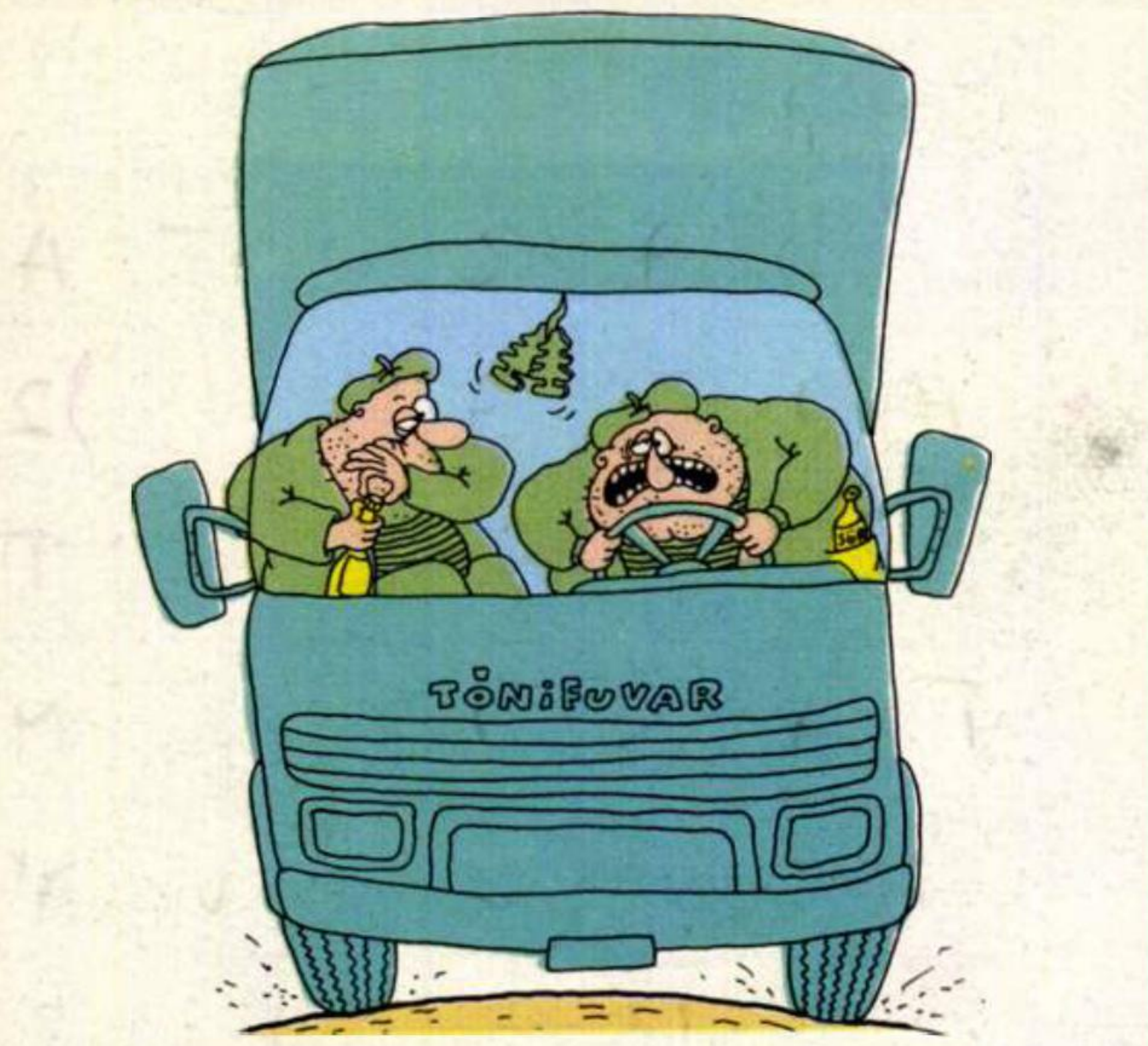

– A frászt hozod rám ezzel a fütyülős barackkal, már azt hittem rendőr!

TÖRZSVENDÉG

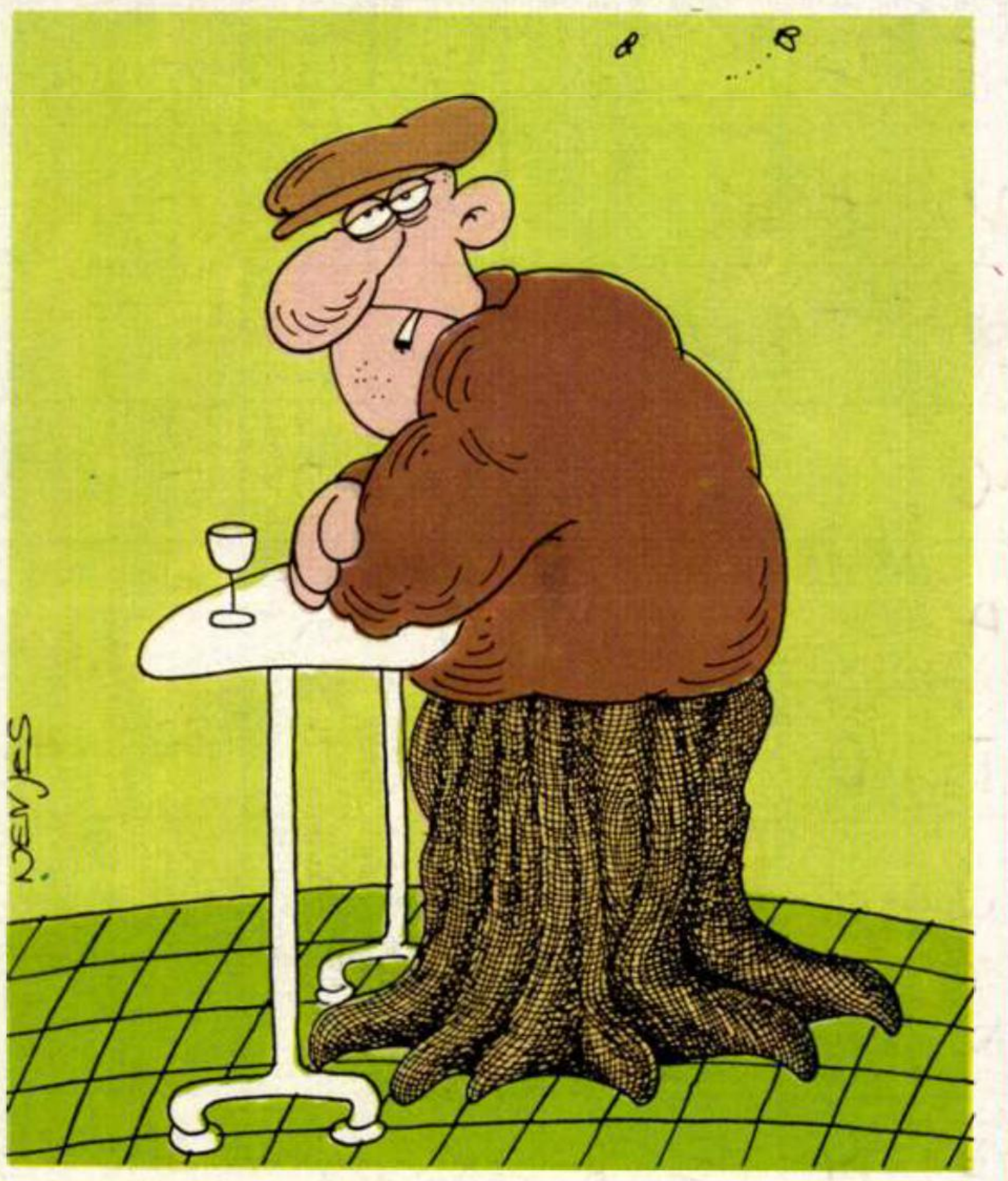

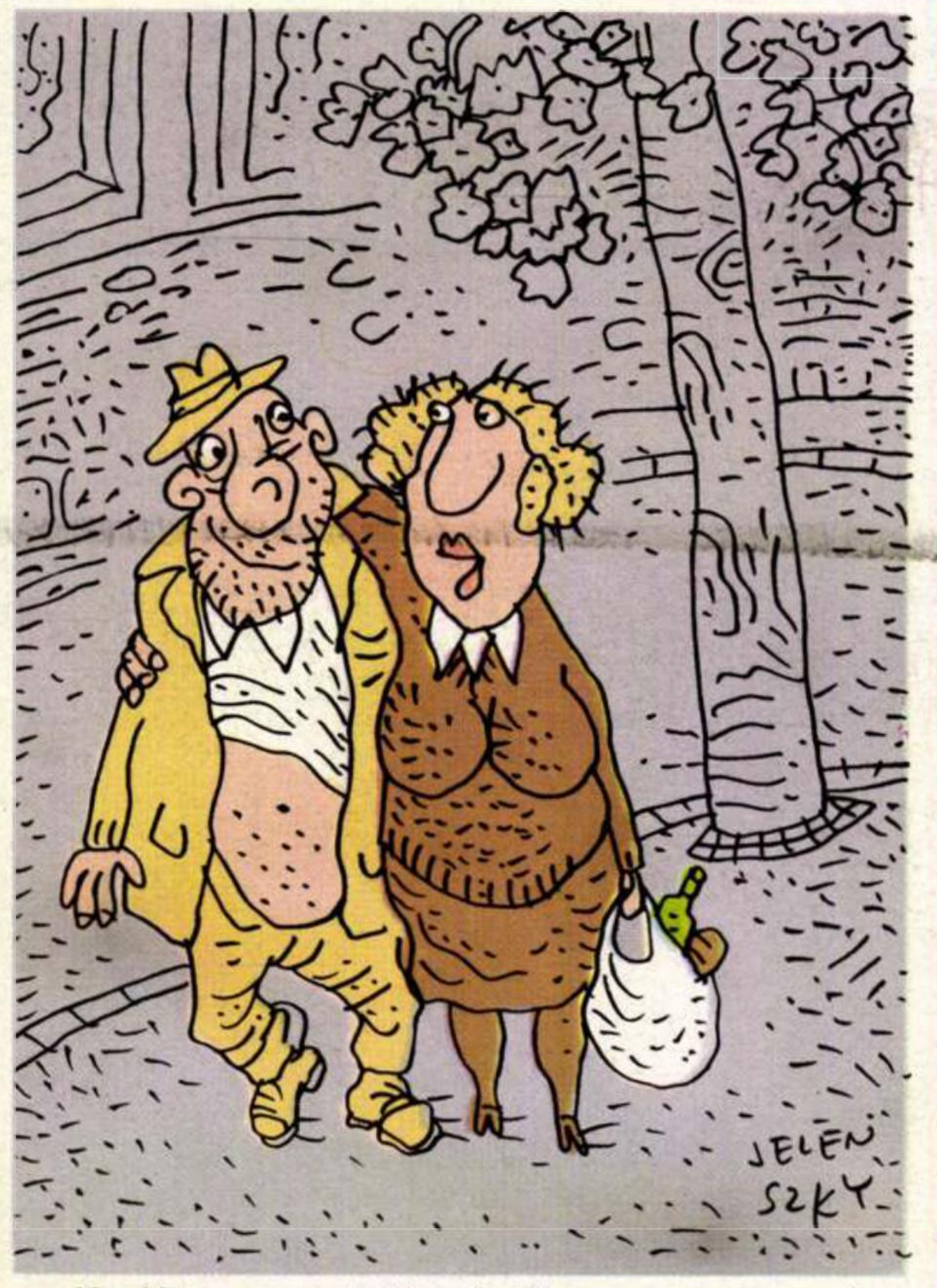

– Na, látom megint világnézetileg semleges vagy!

HÍREK

21 napos nagyböjtöt tartottak az idén a ferdesövényi lakosok, mivel betegség miatt három hétig nem nyitott ki a vegyesbolt.

●

Új tojásfestési eljárást dolgozott ki szurtoskai otthonában Lapocka Jenő észkombájnos. A módszer lényege, hogy nagynyomással sűrített festéket pumpál a tyúkokba, így azok még kotlás előtt képesek megszínezni a tojásokat.

●

Súlyos sérüléseket szenvedett Krampács Oszkár latyakfalvi segédtűzoltó, amikor a húsvéti locsoláskor hímes tojás helyett tévedésből tojásgránátot kapott. A baleset akkor következett be, amikor Krampács az ajándékot megpróbálta feltörni. A póruljárt segédtűzoltót jelenleg a pécsi, a komlói és a székesfehérvári kórházakban ápolják.

●

Különös jelenség borzolja a kedélyeket Alsószoknya községben. A helybéli asszonyok haja a vegyiüzem kultúrtermében tartott locsolóbál óta ijesztő ütemben kezdett el növekedni. Az ENSZ a községet katasztrófa-sújtotta területnek nyilvánította és légi úton ledobott gyorssegélyként 12 hölgyfodrászt.

●

Megfosztották első helyétől azt a sipekfalvi vadászt, aki a hagyományos húsvéti vadászversenyen 86 kilós tapsifülest lőtt. Ugyanis a mérlegeléskor kiderült, hogy az Nyúl Béla sertéshizlaló, aki a csalitosban tapsikolva elkódorgó kocáit szólongatta.

WÉBER TAMÁS

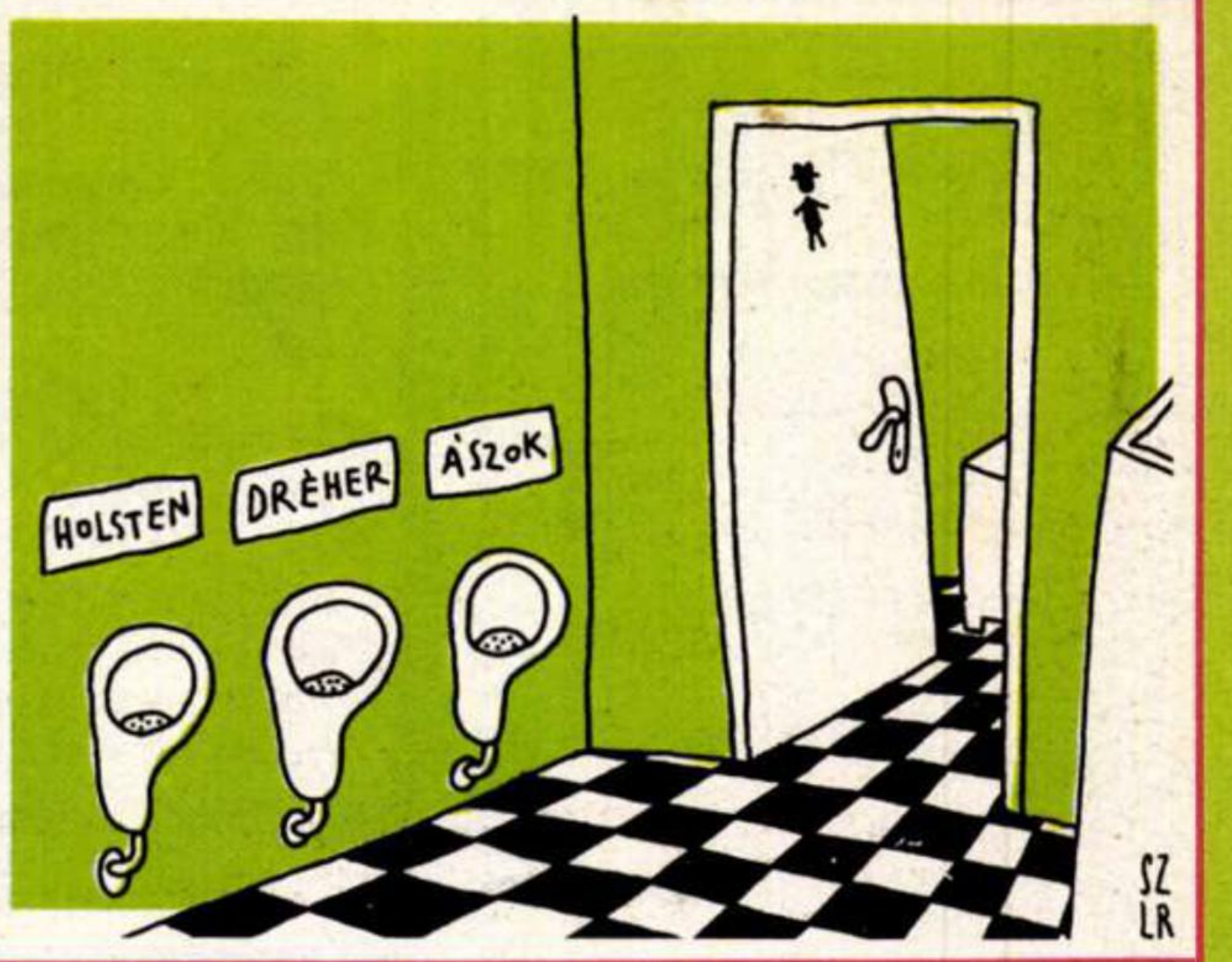

A BOR FIATALÍT A FRANCIÁK SZERINT

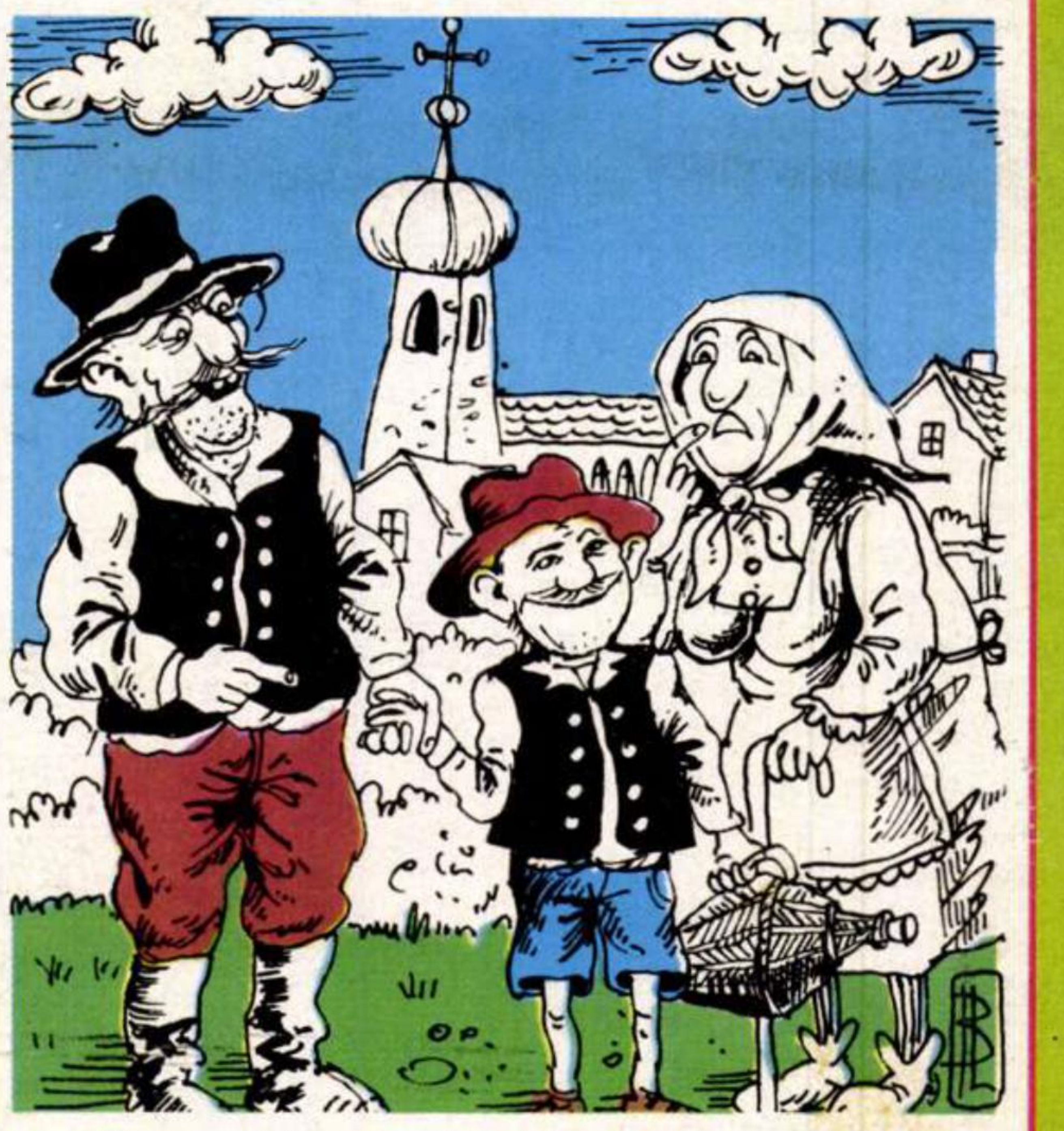

– Higgye el, hogy ez Józsi bácsi, a maga férje, csak kicsit túl sok bort ivott, attól ilyen fiatalos!

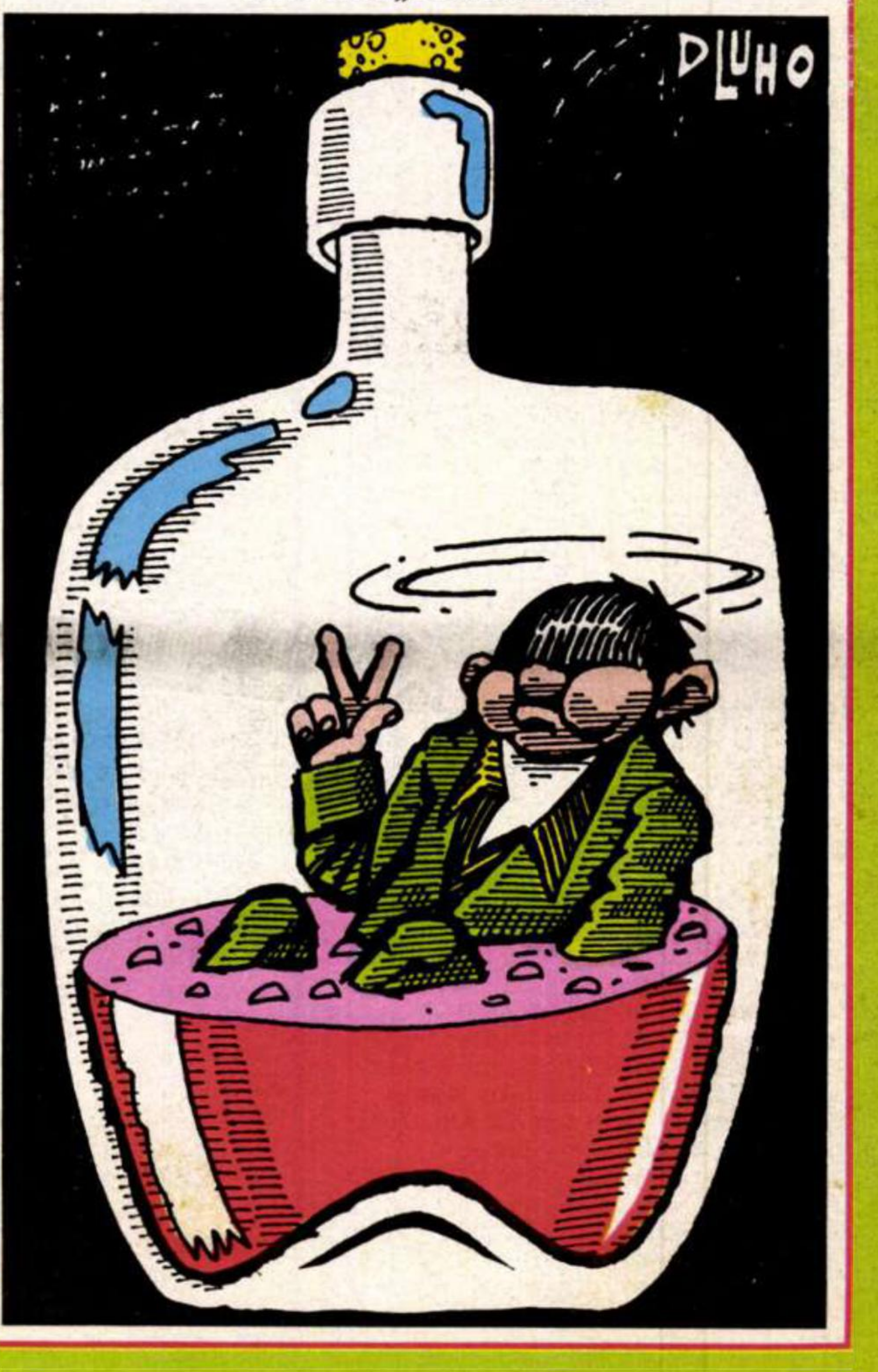MAGYAR „LOMBIKBÉBI”